

1537**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 28 maja 2002 r.

w sprawie mocy obowiązującej Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem Federacji Rosyjskiej o współpracy w dziedzinie zapobiegania awariom przemysłowym, klęskom żywiołowym i likwidacji ich skutków, sporządzonej w Warszawie dnia 25 sierpnia 1993 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej i Rządem Federacji Rosyjskiej o współpracy w dziedzinie zapobiegania awariom przemysłowym, klęskom żywiołowym i likwidacji ich skutków, sporządzona w Warszawie dnia 25 sierpnia 1993 r., została ratyfikowana przez Prezy-

denta Rzeczypospolitej Polskiej dnia 24 kwietnia 2002 r.

Zgodnie z art. 21 powyższej umowy weszła ona w życie w dniu 22 maja 2002 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *W. Cimoszewicz*

1538**KONWENCJA NARODÓW ZJEDNOCZONYCH**

w sprawie zwalczania pustynnienia w państwach dotkniętych poważnymi suszami i/lub pustynnieniem, zwłaszcza w Afryce,

sporządzona w Paryżu dnia 17 czerwca 1994 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 17 czerwca 1994 r. została sporządzona w Paryżu Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zwalczania pustynnienia w państwach dotkniętych poważnymi suszami i/lub pustynnieniem, zwłaszcza w Afryce, w następującym brzmieniu:

Przekład

KONWENCJA NARODÓW ZJEDNOCZONYCH

w sprawie zwalczania pustynnienia w państwach dotkniętych poważnymi suszami i/lub pustynnieniem, zwłaszcza w Afryce

Strony niniejszej konwencji,

potwierdzając, że istoty ludzkie na obszarach zagrożonych lub doświadczonych suszami są w centrum zainteresowania działań mających na celu zwalczanie pustynnienia i łagodzenie skutków susz,

odzwierciedlając nagłące zaniepokojenie społeczności międzynarodowej, w tym państw i organizacji międzynarodowych, szkodliwymi skutkami pustynnienia i susz,

świadome, że suche, półsuche i okresowo suche obszary stanowią znaczną część powierzchni lądów Ziemi oraz że są one środowiskiem życia i źródłem utrzymania dla wielkiej części jej ludności,

uznając, że pustynnienie i susze są problemami o wymiarze globalnym, gdyż wywierają wpływ na wszystkie regiony świata, i że konieczne są wspólne działania społeczności międzynarodowej w celu zwalczania pustynnienia i/lub łagodzenia skutków susz,

biorąc pod uwagę wielką liczbę państw rozwijających się, a zwłaszcza państw najmniej rozwiniętych wśród państw dotkniętych poważnymi suszami i/lub pustynnieniem, oraz szczególnie tragiczne konsekwencje tych zjawisk w Afryce,

biorąc również pod uwagę, że pustynnienie powodowane jest przez złożone oddziaływania pomiędzy czynnikami fizycznymi, biologicznymi, politycznymi, społecznymi, kulturowymi i gospodarczymi,

rozważając wpływ handlu i odnośnych aspektów międzynarodowych stosunków ekonomicznych na możliwości odpowiedniego zwalczania pustynnienia przez kraje dotknięte,

świadome, że zrównoważony wzrost gospodarczy, rozwój społeczny i likwidacja ubóstwa są priorytetami w dotkniętych państwach rozwijających się, zwłaszcza w Afryce, i że są one niezbędne dla osiągnięcia celów trwałego rozwoju,

mając na uwadze, że pustynnienie i susze, przez ich związek z ważnymi problemami społecznymi, takimi jak ubóstwo, zły stan zdrowia, złe odżywianie, niemożność zapewnienia żywności, oraz problemami wynikającymi z migracji, przesiedlania osób i dynamiki demograficznej mają wpływ na zrównoważony rozwój,

doceniając znaczenie dotychczasowych starań i doświadczeń państw i organizacji międzynarodowych w zwalczaniu pustynnienia i łagodzenia skutków susz, a zwłaszcza w realizacji Planu Działań dla Zwalczania Pustynnienia, który został przyjęty na Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie pustynnienia w 1977 r.,

świadome, że pomimo dotychczasowych wysiłków w zwalczaniu pustynnienia i łagodzenia skutków susz nie nastąpił postęp na miarę oczekiwań i że konieczne jest nowe i bardziej skuteczne podejście na wszystkich poziomach, w ramach zrównoważonego rozwoju,

uznając wagę i stosowność decyzji przyjętych na Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie środowiska i rozwoju, szczególnie Agendy 21 i jej rozdziału 12, który stanowi podstawę dla zwalczania pustynnienia.

potwierdzając, w tym świetle, zobowiązania państw rozwiniętych zawarte w ustępie 13 rozdziału 33 Agendy 21,

powołując się na rezolucję 47/188 Zgromadzenia Ogólnego, a zwłaszcza na priorytet przyznany w niej Afryce, oraz na wszystkie inne stosowne rezolucje, decyzje i programy Narodów Zjednoczonych dotyczące pustynnienia i suszy oraz na odpowiednie deklaracje Państw afrykańskich i Państw z innych regionów,

potwierdzając Deklarację z Rio w sprawie środowiska i rozwoju, która stwierdza, w Zasadzie 2, że państwa mają, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych i zasadami prawa międzynarodowego, suwerenne prawo do eksploatacji własnych zasobów zgodnie z ich własną polityką ochrony środowiska i rozwoju oraz że ponoszą odpowiedzialność za zagwarantowanie, aby działalność lub kontrola w obrębie ich własnej jurysdykcji nie powodowały szkód w środowisku innych państw lub obszarów wykraczających poza granice ich narodowej jurysdykcji.

uznając, że rządy krajowe odgrywają kluczową rolę w zwalczaniu pustynnienia i łagodzeniu skutków susz oraz że postęp w tym zakresie zależy od lokalnej realizacji programów działań na obszarach dotkniętych,

uznając również znaczenie i konieczność współpracy międzynarodowej i partnerstwa w zakresie zwalczania pustynnienia i łagodzenia skutków susz,

uznając dalej wagę dostarczania dotkniętym państwom rozwijającym się, zwłaszcza w Afryce, skutecznych środków, między innymi znacznych zasobów finansowych, w tym nowych i dodatkowych funduszy, oraz dostępu do technologii, bez których będzie im trudno w pełni realizować zobowiązania wynikające z niniejszej konwencji,

wyrażając zaniepokojenie wpływem pustynnienia i susz na dotknięte państwa w centralnej Azji i południowym Kaukazie,

podkreślając ważną rolę kobiet w regionach dotkniętych pustynnieniem i/lub suszą, zwłaszcza na obszarach wiejskich w państwach rozwijających się, oraz znaczenie zapewnienia pełnego udziału mężczyzn i kobiet na wszystkich poziomach programów zwalczania pustynnienia i łagodzenia skutków susz,

podkreślając szczególną rolę organizacji pozarządowych i innych większych grup w programach zwalczania pustynnienia i łagodzenia skutków susz,

mając na uwadze związki między pustynnieniem a innymi problemami ekologicznymi o wymiarze globalnym, przed którymi stoją społeczność międzynarodowa i wspólnoty narodowe,

mając również na uwadze sposób, w jaki zwalczanie pustynnienia może przyczynić się do osiągnięcia celów Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Konwencji o różnorodności biologicznej i innych odpowiednich konwencji ekologicznych,

wierząc, że strategie zwalczania pustynnienia i łagodzenia skutków susz będą najbardziej efektywne, gdy zostaną oparte na rozsądnych, systematycznych obserwacjach i ścisłej wiedzy naukowej oraz jeśli będą stale aktualizowane,

uznając pilną konieczność poprawy efektywności i koordynacji współpracy międzynarodowej w celu ułatwienia wdrażania krajowych planów i priorytetów,

zdecydowane podjąć odpowiednie działania w zakresie zwalczania pustynnienia i łagodzenia skutków susz dla dobra obecnych i przyszłych pokoleń,

uzgodniły, co następuje:

CZĘŚĆ I

WPROWADZENIE

Artykuł 1

Stosowane terminy

W rozumieniu niniejszej konwencji:

- (a) „pustynnienie” oznacza degradację ziemi na suchych, półsuchych i okresowo suchych obszarach wynikającą z różnych czynników, w tym zmienności klimatu i działalności człowieka;

(b) „zwalczanie pustynnienia” obejmuje działania będące częścią zintegrowanego rozwoju ziemi na suchych półsuchych i okresowo suchych obszarach dla zrównoważonego rozwoju, których celem jest:

(i) zapobieganie i/lub zmniejszenie degradacji ziemi;

(ii) rekultywacja częściowo zdegradowanej ziemi i

(iii) odzyskiwanie ziemi zamienionej w pustynię;

(c) „susza” oznacza naturalnie występujące zjawisko, które istnieje, kiedy poziom opadów utrzymuje się znacznie poniżej normalnie notowanych poziomów, powodując poważne zaburzenia równowagi hydrologicznej, które szkodliwie wpływa na system produkcji zasobów ziemi;

(d) „łagodzenie skutków susz” oznacza działania związane z przewidywaniem susz i zmierzające do zwiększenia odporności społeczeństwa i systemów naturalnych na suszę, co wiąże się ze zwalczaniem pustynnienia;

(e) „ziemia” oznacza ziemski system bioprodukcyjny, obejmujący glebę, roślinność, inne biocenozy oraz systemy ekologiczne i procesy hydrologiczne, które działają w ramach tego systemu;

(f) „degradacja ziemi” oznacza zmniejszenie lub utratę, na obszarach suchych, półsuchych i okresowo suchych, biologicznej lub ekonomicznej produktywności oraz kompleksowości ziem uprawnych nawadnianych deszczem, irygowanych, terenów wypasu, pastwisk, lasów i ziemi zalesionej, w wyniku użytkowania ziemi, procesów lub kombinacji procesów, w tym procesów powstających w wyniku działalności ludzkiej i modeli zamieszkiwania, takich jak:

(i) erozja gleby spowodowana przez wiatr i/lub wodę;

(ii) pogorszenie fizycznych, chemicznych, biologicznych lub ekonomicznych właściwości gleby oraz

(iii) długotrwała utrata naturalnej roślinności.

(g) „suche, półsuche lub okresowo suche obszary” oznacza obszary, inne niż regiony polarne i okołopolarne, na których stosunek rocznych opadów do potencjalnego parowania zawiera się w zakresie od 0,05 do 0,65;

(h) „obszary dotknięte” oznacza obszary suche, półsuche i/lub okresowo suche dotknięte lub zagrożone pustynnieniem;

(i) „państwa dotknięte” oznacza państwa, których ziemie obejmują, w całości lub części, obszary dotknięte;

(j) „regionalna organizacja integracji gospodarczej” oznacza organizację utworzoną przez suwerenne państwa na danym obszarze, która ma kompetencje odnoszące się do spraw regulowanych przez niniejszą konwencję i która została odpowiednio upoważniona, zgodnie z jej wewnętrznymi procedurami, do podpisania, ratyfikowania, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do niniejszej konwencji;

(k) „rozwinęte Państwa-Strony” oznacza państwa rozwinęte będące Stronami i regionalne organizacje integracji gospodarczej utworzone przez kraje rozwinęte.

Artykuł 2

Cel

1. Celem niniejszej konwencji jest zwalczanie pustynnienia i łagodzenie skutków susz w państwach dotkniętych poważnymi suszami i/lub pustynnieniem, szczególnie w Afryce, poprzez efektywne działania na wszystkich poziomach, wspierane przez współpracę międzynarodową i partnerskie organizacje w ramach zintegrowanego podejścia, zgodnego z Agendą 21, w celu przyczynienia się do osiągnięcia trwałego rozwoju na obszarach dotkniętych.

2. Osiągnięcie tego celu będzie wymagać długoterminowych, zintegrowanych strategii, które na obszarach dotkniętych będą się jednocześnie skupiać na poprawie produktywności ziemi oraz na odnowie, ochronie i stabilnej gospodarce ziemią i zasobami wodnymi, co doprowadzi do poprawy warunków życia, szczególnie dla miejscowej społeczności.

Artykuł 3

Zasady

1. Dla osiągnięcia celu niniejszej konwencji i realizacji jej postanowień Strony będą się kierowały, między innymi, następującymi zasadami:

(a) Strony powinny zapewnić, że decyzje dotyczące opracowywania i realizacji programów zwalczania pustynnienia i/lub łagodzenia skutków susz będą podejmowane przy udziale ludności i miejscowego społeczeństwa oraz że na wyższych poziomach wytworzone zostaną sprzyjające warunki, w celu ułatwienia działania na poziomach krajowych i lokalnych;

(b) Strony powinny, w duchu międzynarodowej solidarności i partnerstwa, ulepszać współpracę i koordynację na poziomach subregionalnych, regionalnych i międzynarodowych i w lepszy sposób koncentrować zasoby finansowe, organizacyjne, techniczne i ludzkie tam, gdzie są one potrzebne;

(c) Strony powinny rozwijać, w duchu partnerstwa, współpracę na wszelkich szczeblach między rządami, społecznościami, organizacjami pozarządowymi i użytkownikami ziemi, w celu lepszego zrozumienia natury oraz wartości ziemi i niedostatecznych zasobów wody na obszarach dotkniętych, oraz pracy dla ich zrównoważonego użytkowania, oraz

(d) Strony będą w pełni uwzględniać specyficzne potrzeby i okoliczności dotkniętych Państw-Stron rozwijających się, a zwłaszcza najmniej rozwiniętych spośród nich.

CZĘŚĆ II

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 4

Zobowiązania ogólne

1. Strony będą realizować indywidualnie lub wspólnie zobowiązania wynikające z niniejszej konwencji, wykorzystując odpowiednio istniejące lub przyszłe dwustronne i wielostronne porozumienia lub ich kombinacje, podkreślając potrzebę koordynowania działań i opracowania spójnej, długoterminowej strategii na wszystkich poziomach.

2. W dążeniu do osiągnięcia celu niniejszej konwencji Strony:

- (a) przyjmą zintegrowane podejście obejmujące aspekty fizyczne, biologiczne i społeczno-ekonomiczne procesów pustoszczenia i suszy;
- (b) poświęcą należytą uwagę, w ramach odpowiednich organów międzynarodowych i regionalnych, sytuacji dotkniętych Państw-Stron rozwijających się w odniesieniu do międzynarodowego handlu, porozumień marketingowych i długów w celu utworzenia międzynarodowego środowiska ekonomicznego sprzyjającego promocji trwałego rozwoju;
- (c) włączą strategie likwidacji ubóstwa do działań mających na celu zwalczanie pustoszczenia i łagodzenie skutków suszy;
- (d) będą popierać współpracę między dotkniętymi Państwami-Stronami w zakresie ochrony środowiska i zachowania zasobów ziemi i wody, jako związanymi z problemem pustoszczenia i suszy;
- (e) będą umacniać współpracę subregionalną, regionalną i międzynarodową;
- (f) będą współpracować z odpowiednimi organizacjami międzyrządowymi;
- (g) o ile uznają za właściwe, wyznaczą mechanizmy instytucjonalne, mając na uwadze potrzebę unikania dublowania oraz
- (h) będą popierać korzystanie z istniejących dwustronnych i wielostronnych mechanizmów i porozumień finansowych mobilizujących i kierujących znaczne środki finansowe dla dotkniętych Państw-Stron, w celu zwalczania pustoszczenia i łagodzenia skutków suszy.

3. Dotknięte Państwa-Strony rozwijające się mają prawo do pomocy w realizacji konwencji.

Artykuł 5

Zobowiązania dotkniętych Państw-Stron

1. Poza zobowiązaniami wynikającymi z artykułu 4 dotknięte Państwa-Strony podejmują się:

- (a) przyznać należyty priorytet w zwalczaniu pustoszczenia i łagodzeniu skutków suszy oraz przeznaczyć na to odpowiednie środki zgodnie ze swoimi możliwościami i warunkami;
- (b) opracować strategie i priorytety zwalczania pustoszczenia i łagodzenia skutków suszy w ramach planów i/lub polityki zrównoważonego rozwoju;
- (c) zająć się podstawowymi przyczynami pustoszczenia i zwrócić szczególną uwagę na czynniki społeczne i gospodarcze przyczyniające się do postępowania procesu pustoszczenia;
- (d) podnosić świadomość społeczną, ułatwiać, z pomocą organizacji pozarządowych, udział miejscowej ludności, szczególnie kobiet i młodzieży, w działaniach mających na celu zwalczanie pustoszczenia i łagodzenie skutków suszy oraz
- (e) zapewnić sprzyjające warunki przez wzmocnienie, gdy to konieczne, odpowiedniego istniejącego prawa i, jeśli takiego nie ma, ustanowienie nowych praw, długoterminowych polityk i programów działań.

Artykuł 6

Zobowiązania rozwiniętych Państw-Stron

1. Poza ogólnymi zobowiązaniami wynikającymi z artykułu 4 rozwinięte Państwa-Strony podejmują się:

- (a) aktywnie wspierać, jak uzgodniono, indywidualnie lub wspólnie, wysiłki dotkniętych Państw-Stron rozwijających się, zwłaszcza w Afryce, oraz państw najmniej rozwiniętych, mające na celu zwalczanie pustoszczenia i łagodzenie skutków suszy;
- (b) zapewnić znaczne środki finansowe i inne formy wsparcia w celu pomocy dotkniętym Państwom-Stronom rozwijającym się, zwłaszcza w Afryce, w skutecznym opracowaniu i realizacji własnych długoterminowych planów i strategii zwalczania pustoszczenia i łagodzenia skutków suszy;
- (c) promować mobilizację nowych i dodatkowych funduszy, zgodnie z artykułem 20 ustęp 2(b);
- (d) zachęcać do mobilizacji funduszy z sektora prywatnego i innych źródeł pozarządowych oraz
- (e) promować i ułatwiać dostęp dotkniętych Państw-Stron, zwłaszcza Państw-Stron rozwijających się, do odpowiedniej technologii, wiedzy i know-how.

Artykuł 7

Priorytet dla Afryki

Realizując niniejszą konwencję Strony przyznają priorytet dotkniętym afrykańskim Państwom-Stronom, w świetle szczególnej sytuacji w tym regionie, nie zaniebując przy tym dotkniętych Państw-Stron rozwijających się innych regionów.

Artykuł 8

Związek z innymi konwencjami

Strony będą zachęcać do koordynacji działań prowadzonych w ramach niniejszej konwencji oraz innych odnośnych porozumień międzynarodowych, o ile są ich Stronami, a zwłaszcza ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i Konwencji o różnorodności biologicznej, w celu osiągnięcia maksymalnych korzyści z działań prowadzonych w ramach każdego z porozumień, unikając jednocześnie ich dublowania. Strony będą zachęcać do prowadzenia wspólnych programów, zwłaszcza w dziedzinie badań naukowych, szkolenia, systematycznych obserwacji, zbierania i wymiany informacji, w takim stopniu, w jakim działania te mogą przyczynić się do osiągnięcia celów odnośnych porozumień.

2. Postanowienia niniejszej konwencji nie mają wpływu na zobowiązania jakiejkolwiek Strony wynikające z dwustronnych, regionalnych lub międzynarodowych porozumień, które zawarła przed wejściem dla niej w życie niniejszej konwencji.

CZĘŚĆ III

PROGRAMY DZIAŁAŃ, WSPÓŁPRACA NAUKOWA I TECHNICZNA ORAZ ŚRODKI WSPIERAJĄCE

Sekcja 1

Programy działań

Artykuł 9

Podejście podstawowe

1. Wypełniając zobowiązania wynikające z artykułu 5, dotknięte Państwa-Strony rozwijające się i inne dotknięte Państwa-Strony, w ramach swoich regionalnych załączników realizacyjnych lub w inny sposób, które zawiadomiły na piśmie Stały Sekretariat o zamiarze przygotowania krajowego programu działań, odpowiednio przygotowują, podadzą do publicznej wiadomości i wdrożą krajowe programy działań jako centralny element strategii zwalczania pustynnienia i łagodzenia skutków susz, bazując i wykorzystując, w miarę możliwości, odpowiednie istniejące i pomyślnie zrealizowane programy i plany oraz subregionalne i regionalne programy działań. Programy te będą stale aktualizowane w procesie realizacji na bazie doświadczeń wynikających z działań w terenie, jak również na podstawie wyników badań naukowych. Przygotowanie krajowych programów działań powinno być ściśle powiązane z innymi wysiłkami zmierzającymi do sformułowania krajowych polityk trwałego rozwoju.

2. Przy zapewnianiu przez Państwa-Strony rozwinięte różnych rodzajów pomocy w ramach postanowień zawartych w artykule 6 należy przyznać priorytet wspieraniu, jak uzgodniono, krajowych, subregionalnych i regionalnych programów działań w dotkniętych Państwach-Stronach rozwijających się, zwłaszcza w Afryce, bezpośrednio lub przez odpowiednie organizacje wielostronne lub na oba sposoby.

3. Strony będą zachęcać organy, fundusze i programy systemu Narodów Zjednoczonych i inne stosowne organizacje międzyrządowe, uczelnie, środowiska naukowe i organizacje pozarządowe, które mogą współpracować, zgodnie ze swoimi mandatami i możliwościami, do wsparcia opracowywania i wdrażania programów działań i ich następstw.

Artykuł 10

Krajowe programy działań

1. Celem krajowych programów działań jest identyfikacja czynników przyczyniających się do pustynnienia i praktycznych działań koniecznych do zwalczania pustynnienia i łagodzenia skutków suszy.

2. Krajowe programy działań będą wyszczególniać odpowiednio rolę rządu, miejscowego społeczeństwa i użytkowników ziemi oraz dostępne i potrzebne zasoby. Programy te, między innymi:

- (a) będą zawierać długoterminowe strategie zwalczania pustynnienia i łagodzenia skutków susz, położyć nacisk na wdrażanie i będą zintegrowane z krajowymi kierunkami polityki trwałego rozwoju;
- (b) umożliwią dokonywanie modyfikacji w odpowiedzi na zmieniające się warunki i będą wystarczająco elastyczne na poziomie lokalnym, aby poradzić sobie z różnymi warunkami społeczno-ekonomicznymi, biologicznymi i geofizycznymi;
- (c) zwrócą szczególną uwagę na wdrażanie działań zapobiegawczych dla obszarów, które jeszcze nie są zdegradowane albo które są zdegradowane jedynie w niewielkim stopniu;
- (d) wzmocnią krajowe możliwości w zakresie klimatologii, meteorologii i hydrologii oraz środki służące wczesnemu ostrzeganiu przed suszą;
- (e) będą promować kierunki polityki i wzmacniać ramy instytucjonalne rozwijające współpracę i koordynację, w duchu partnerstwa, między społecznościami udzielającymi pomocy i organami rządowymi wszystkich szczebli oraz ludnością miejscową i grupami wspólnotowymi oraz ułatwią dostęp ludności miejscowej do odpowiedniej informacji i technologii;
- (f) zapewnią efektywny udział na poziomach lokalnych, krajowych i regionalnych organizacji pozarządowych i ludności miejscowej, zarówno kobiet, jak i mężczyzn, zwłaszcza użytkowników zasobów, w tym farmerów i pasterzy, oraz reprezentujących ich organizacji w planowaniu kierunków polityki, podejmowaniu decyzji, realizacji i przeglądzie krajowych programów działań oraz
- (g) będą wymagać regularnego przeglądu ich realizacji i raportów o ich wdrażaniu.

3. Krajowe programy działań mogą obejmować, między innymi, kilka lub wszystkie z następujących środków służących przygotowaniu do suszy i łagodzeniu jej skutków:

- (a) ustanowienie i/lub wzmocnienie, gdzie to konieczne, systemu wczesnego ostrzegania, w tym lokal-

nych i krajowych urzędów oraz wspólnych systemów na poziomie subregionalnym i regionalnym, oraz mechanizmów pomocy osobom przesiedlonym z powodu problemów ekologicznych;

- (b) wzmocnienie przygotowań do susz i zarządzania, w tym planowanie na wypadek nadzwyczajnych zagrożeń związanych z suszą na poziomach lokalnych, krajowych, subregionalnych i regionalnych, z uwzględnieniem sezonowych i rocznych prognoz klimatu;
- (c) ustanowienie i/lub wzmocnienie, gdzie to konieczne, systemu zabezpieczania żywności, w tym urzędów do przechowywania i handlu, zwłaszcza na obszarach wiejskich;
- (d) utworzenie projektów alternatywnych środków utrzymania, które mogą zapewnić dochody na terenach szczególnie zagrożonych suszami, oraz
- (e) opracowanie jednolitych programów irygacji dla upraw i hodowli zwierząt.

4. Uwzględniając warunki i wymagania specyficzne dla każdego dotkniętego Państwa-Strony, krajowe programy działań obejmą, odpowiednio, między innymi przedsięwzięcia w niektórych lub wszystkich obszarach priorytetowych odnoszących się do zwalczania pustynnienia i łagodzenia skutków susz na dotkniętych obszarach oraz do ludności tych obszarów: popieranie alternatywnych środków utrzymania i poprawę krajowego środowiska gospodarczego w celu umocnienia programów mających na celu zwalczanie ubóstwa i zapewnienie żywności; dynamikę demograficzną, zrównoważoną gospodarkę zasobami naturalnymi; praktyki rolnicze przyjazne dla środowiska; rozwój i efektywne wykorzystanie różnych źródeł energii; ramy instytucjonalne i prawne; poprawę możliwości oceny i systematycznych obserwacji, w tym służb hydrologicznych i meteorologicznych, oraz rozwijanie potencjału, edukacji i świadomości społecznej.

Artykuł 11

Subregionalne i regionalne programy działań

Dotknięte Państwa-Strony będą się odpowiednio konsultować i współpracować przy przygotowaniu, zgodnie z odpowiednimi regionalnymi załącznikami realizacyjnymi, subregionalnych i/lub regionalnych programów działań w celu zharmonizowania, uzupełnienia i zwiększenia skuteczności programów krajowych. Postanowienia artykułu 10 będą stosować się mutatis mutandis do programów subregionalnych i regionalnych. Współpraca taka może obejmować uzgodnione wspólne programy zrównoważonej gospodarki transgranicznymi zasobami naturalnymi, współpracę naukową i techniczną oraz wzmocnienie odpowiednich instytucji.

Artykuł 12

Współpraca międzynarodowa

Dotknięte Państwa-Strony, w porozumieniu z innymi Stronami i społecznością międzynarodową, powin-

ny współpracować, aby zapewnić poparcie ze strony przyjaznego środowiska międzynarodowego dla realizacji niniejszej konwencji. Współpraca taka powinna również obejmować transfer technologii, jak również badania naukowe i rozwój, gromadzenie i rozpowszechnianie informacji oraz środki finansowe.

Artykuł 13

Wsparcie opracowywania i realizacji programów działań

1. Przedsięwzięcia wspierające programy działań zgodnie z artykułem 9 obejmują, między innymi:

- (a) współpracę finansową dla zapewnienia przewidywalności programów działań, pozwalającą na niezbędne planowanie długoterminowe;
- (b) opracowanie i wykorzystywanie mechanizmów współpracy, które umożliwiają lepsze wsparcie na poziomie lokalnym, w tym działań organizacji pozarządowych, w celu popierania, gdzie stosowne, powtarzania pomyślnie zrealizowanych działań programów pilotowych;
- (c) zwiększoną elastyczność w planowaniu projektów, finansowaniu i realizacji zgodnie z eksperymentalnym, powtarzającym się podejściem wskazanym dla działań z uczestnictwem miejscowej społeczności oraz
- (d) odpowiednie procedury administracyjne i budżetowe zwiększające skuteczność współpracy i programów wspierających.

2. Przy zapewnianiu wsparcia dotkniętym Państwom-Stronom rozwijającym się zostanie przyznany priorytet afrykańskim Państwom-Stronom i najmniej rozwiniętym Państwom-Stronom.

Artykuł 14

Koordinacja w trakcie opracowywania i realizacji programów działań

1. Strony będą ściśle współpracować, bezpośrednio i przez odpowiednie organizacje międzyrządowe, przy opracowywaniu i realizacji programów działań.

2. Strony opracują mechanizmy operacyjne, zwłaszcza na poziomie krajowym i terenowym, w celu zapewnienia możliwie najlepszej koordynacji między Państwami-Stronami rozwiniętymi, rozwijającymi się oraz odpowiednimi organizacjami międzyrządowymi i pozarządowymi w celu uniknięcia dublowania, zharmonizowania interwencji i uzgodnień oraz maksymalizowania oddziaływania pomocy. W Państwach-Stronach rozwijających się priorytet zostanie przyznany koordynacji działań związanych ze współpracą międzynarodową w celu maksymalnie efektywnego wykorzystania środków, zapewnienia pomocy odpowiadającej potrzebom i ułatwienia realizacji krajowych programów działań i priorytetów w ramach niniejszej konwencji.

Artykuł 15

Regionalne załączniki realizacyjne

Elementy włączane do programów działań będą wybierane i dostosowywane do czynników społeczno-ekonomicznych, geograficznych i klimatycznych właściwych dla dotkniętego Państwa-Strony lub regionu oraz do poziomu ich rozwoju. Wytyczne do przygotowania programów działań, ich dokładne ukierunkowanie i zawartość dla poszczególnych subregionów i regionów są podane w regionalnych załącznikach realizacyjnych.

Sekcja 2

Współpraca naukowa i techniczna

Artykuł 16

Gromadzenie, analiza i wymiana informacji

Strony zgadzają się, zgodnie ze swoimi możliwościami, integrować i koordynować gromadzenie, analizę i wymianę odnośnych krótkoterminowych i długoterminowych danych i informacji dla zapewnienia systematycznych obserwacji degradacji ziemi na dotkniętych obszarach oraz lepszego zrozumienia i oceny procesów i skutków susz i pustynnienia. Umożliwi to, między innymi, wczesne ostrzeganie i zaplanowanie z wyprzedzeniem okresów szkodliwych wahań klimatu, w sposób nadający się do praktycznego stosowania przez użytkowników na wszystkich poziomach, a zwłaszcza przez ludność miejscową. W tym Strony powinny, odpowiednio:

- (a) ułatwiać i wzmacniać funkcjonowanie globalnej sieci instytucji i urzędów służących gromadzeniu, analizie i wymianie informacji, jak również systematycznym obserwacjom na wszystkich poziomach, które między innymi:
 - (i) będą starały się stosować kompatybilne normy i systemy;
 - (ii) obejmą odpowiednie dane i stacje, w tym na odosobnionych obszarach;
 - (iii) będą wykorzystywać i rozpowszechniać nowoczesną technologię gromadzenia, przekazywania i oceny danych o degradacji ziemi oraz
 - (iv) powiążą ściślej krajowe, subregionalne i regionalne centra danych i informacji z globalnymi źródłami informacji,
- (b) zapewniać, że gromadzenie, analiza i wymiana informacji odpowiada potrzebom miejscowych społeczeństw i decydentów, w zakresie rozwiązywania szczególnych problemów oraz że miejscowe społeczności są zaangażowane w te działania;
- (c) wspierać i dalej rozwijać dwustronne i wielostronne programy i projekty, których celem jest zdefiniowanie, przeprowadzenie, ocena i finansowanie gromadzenia, analizy i wymiany danych i informacji, w tym, między innymi, zintegrowanych zesta-

wów wskaźników fizycznych, biologicznych, społecznych i ekonomicznych;

- (d) w pełni wykorzystywać wiedzę kompetentnych międzyrządowych i pozarządowych organizacji, zwłaszcza dla rozpowszechnienia odpowiednich informacji i doświadczeń między grupami docelowymi w różnych regionach;
- (e) przywiązywać należyłą wagę do gromadzenia, analizy i wymiany danych społeczno-ekonomicznych i ich integracji z danymi fizycznymi i biologicznymi;
- (f) wymieniać informacje ze wszystkich publicznie dostępnych źródeł związanych ze zwalczaniem pustynnienia i łagodzenia skutków susz i uczynią je w pełni, w sposób otwarty i szybki, dostępnymi oraz
- (g) zgodnie ze swoimi krajowymi prawami i/lub polityką będą wymieniać informacje na temat wiedzy miejscowej i tradycyjnej, zapewniając jej odpowiednią ochronę i zapewniając odpowiednie dochody z zysków z niej osiągniętych dla zainteresowanej ludności miejscowej, w oparciu o słuszne podstawy i na wzajemnie uzgodnionych warunkach.

Artykuł 17

Badania naukowe i rozwój

1. Strony podejmują się, zgodnie ze swoimi możliwościami, promować współpracę techniczną i naukową w zakresie zwalczania pustynnienia i łagodzenia skutków susz przez właściwe instytucje krajowe, subregionalne, regionalne i międzynarodowe. W tym celu będą wspierać działania badawcze, które:

- (a) przyczyniają się do poszerzenia wiedzy o procesach prowadzących do występowania pustynnienia i susz oraz o oddziaływaniu i rozróżnianiu czynników je wywołujących, naturalnych, jak i spowodowanych działalnością człowieka, w celu zwalczania pustynnienia i łagodzenia skutków susz, osiągania lepszej produktywności oraz zrównoważonego użytkowania i gospodarki zasobami;
- (b) odpowiadają dobrze zdefiniowanym celom, dotyczącą specyficznych potrzeb miejscowej ludności i prowadzą do znalezienia i zastosowania rozwiązań poprawiających standard życia ludzi na terenach dotkniętych;
- (c) chronią, integrują, uwypuklają i umacniają tradycyjną i miejscową wiedzę, know-how i praktyki, zapewniając, zgodnie z krajowym prawem lub/i polityką, że właściciele tej wiedzy odnoszą bezpośrednie korzyści, na sprawiedliwych podstawach i wzajemnie uzgodnionych warunkach, z komercyjnego wykorzystania tej wiedzy lub rozwoju technicznego opartego na niej;
- (d) rozwijają i umacniają krajowe, subregionalne i regionalne możliwości badawcze w dotkniętych Pań-

stwach-Stronach, zwłaszcza w Afryce, w tym rozwijają miejscowe zdolności i umacniają odpowiednie możliwości, szczególnie w państwach o słabej bazie badawczej, ze szczególnym uwzględnieniem badań wielodyscyplinarnych i społeczno-ekonomicznych związanych z udziałem społeczeństwa;

- (e) uwzględniają, odpowiednio, związek między ubóstwem, migracją spowodowaną przyczynami ekologicznymi a pustynnieniem;
- (f) wspierają prowadzenie wspólnych programów badawczych między krajowymi, subregionalnymi, regionalnymi i międzynarodowymi organizacjami badawczymi w sektorze publicznym i prywatnym, w celu rozwoju ulepszonych, dostępnych i przystępnych technologii dla zrównoważonego rozwoju, poprzez efektywny udział miejscowej ludności i wspólnot, oraz
- (g) zwiększają dostępność zasobów wodnych na dotkniętych terenach, między innymi, metodą zasiewania chmur.

2. Programy działań powinny zawierać priorytety badawcze dla poszczególnych regionów i subregionów, odzwierciedlające różne warunki lokalne. Konferencja Stron będzie przeglądać okresowo priorytety badawcze, kierując się radami Komitetu do spraw Nauki i Techniki.

Artykuł 18

Transfer, nabywanie, adaptacja i opracowywanie technologii

1. Strony podejmują się zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami i krajowym prawem i/lub polityką, finansować i/lub ułatwiać finansowanie transferu, nabywania, adaptacji i opracowywania przyjaznych dla środowiska, wartościowych gospodarczo i akceptowanych przez społeczeństwo technologii dotyczących zwalczania pustynnienia i/lub łagodzenia skutków susz, w celu przyczynienia się do zrównoważonego rozwoju na dotkniętych obszarach. Współpraca taka będzie prowadzona, odpowiednio dwustronnie lub wielostronnie, z pełnym wykorzystaniem ekspertyz międzyrządowych i pozarządowych organizacji. Strony w szczególności:

- (a) będą w pełni wykorzystywać odpowiednie istniejące krajowe, subregionalne, regionalne i międzynarodowe systemy informacyjne i punkty udostępniające informacje dla rozpowszechniania informacji o dostępnych technologiach, ich źródłach, zagrożeniu dla środowiska i ogólnych warunkach, na jakich informacje te można nabyć;
- (b) ułatwią, zwłaszcza dotkniętym Państwom-Stronom rozwijającym się, na korzystnych warunkach, uwzględniając potrzebę ochrony praw własności intelektualnej, dostęp do technologii najbardziej odpowiednich do praktycznego stosowania dla szczególnych potrzeb miejscowej ludności, zwracając szczególną uwagę na oddziaływanie tej tech-

nologii na społeczeństwo, kulturę, gospodarkę i środowisko;

- (c) ułatwią współpracę techniczną między dotkniętymi Państwami-Stronami rozwijającymi się poprzez pomoc finansową lub inne właściwe środki;
- (d) rozszerzą współpracę techniczną z dotkniętymi Państwami-Stronami rozwijającymi się, włączając, odpowiednio, joint ventures szczególnie w sektorach, które wspierają alternatywne sposoby uzyskiwania środków utrzymania, oraz
- (e) podejmą odpowiednie kroki, aby stworzyć wewnętrzne warunki rynkowe i zachęty finansowe lub inne, sprzyjające rozwojowi, transferowi, nabywaniu i adaptacji odpowiednich technologii, wiedzy, know-how i praktyk, w tym również przedsięwzięcia w celu zapewnienia odpowiedniej i skutecznej ochrony własności praw intelektualnych.

2. Strony, zgodnie ze swoimi możliwościami i krajowym prawem i/lub polityką, będą chronić, promować i użytkować w szczególności odpowiednie tradycyjne i lokalne technologie, wiedzę, know-how i praktyki, i w tym celu zobowiązują się:

- (a) prowadzić inwentaryzację takich technologii, wiedzy, know-how i praktyk oraz ich potencjalnych wykorzystañ z udziałem miejscowej ludności, rozpowszechniać takie informacje, odpowiednio we współpracy z właściwymi organizacjami międzyrządowymi i pozarządowymi;
- (b) zapewnić właściwą ochronę tym technologiom, wiedzy, know-how i praktykom, a także bezpośrednie korzyści dla miejscowej ludności z komercyjnego zastosowania lub rozwoju technicznego opartego na nich, na sprawdzalnych podstawach i zgodnie z wzajemnymi porozumieniami;
- (c) zachęcać i aktywnie wspierać ulepszanie i upowszechnianie technologii, wiedzy, know-how i praktyk lub opracowanie nowych technologii opartych na nich oraz
- (d) ułatwiać, odpowiednio, adaptacje technologii, wiedzy, know-how i praktyk do szerokiego zastosowania i odpowiednio zintegrować je z nowoczesnymi technologiami.

Sekcja 3

Środki wspierające

Artykuł 19

Rozwój potencjału, edukacja i świadomość społeczna

1. Strony uznają znaczenie rozwijania potencjału — to znaczy tworzenia instytucji, szkoleń i rozwoju odpowiednich możliwości lokalnych i krajowych — dla działań zwalczających pustynnienie i łagodzących skutki susz. Strony będą odpowiednio promować rozwijanie potencjału poprzez:

- (a) pełny udział na wszystkich szczeblach ludności miejscowej, zwłaszcza na poziomie lokalnym, szczególne kobiet i młodzieży, we współpracy z organizacjami pozarządowymi i lokalnymi;
 - (b) wzmocnienie szkolenia i możliwości badawczych na poziomie krajowym w zakresie pustynnienia i suszy;
 - (c) utworzenie i/lub wzmocnienie służb wspierających i terenowych w celu rozpowszechniania odpowiednich metod technologicznych i technik w sposób bardziej efektywny oraz przez szkolenie agentów terenowych i członków wiejskich organizacji w działaniach związanych z udziałem społeczeństwa dla ochrony i trwałego użytkowania zasobów naturalnych;
 - (d) popieranie wykorzystywania i rozpowszechniania wiedzy, know-how i praktyk miejscowej ludności w programach współpracy technicznej, tam gdzie jest to możliwe;
 - (e) przystosowanie, tam gdzie jest to konieczne, właściwych przyjaznych dla środowiska technologii i tradycyjnych metod rolniczych i pasterskich, do współczesnych warunków społeczno-gospodarczych;
 - (f) zapewnienie odpowiedniego szkolenia i technologii użytkowania alternatywnych źródeł energii, a zwłaszcza odnawialnych źródeł energii, mających na celu szczególnie zmniejszenie uzależnienia od drewna jako paliwa;
 - (g) współpracę, zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami, w celu zwiększenia możliwości opracowywania i realizacji, przez dotknięte Państwa-Strony, programów w zakresie zbierania informacji, ich analizy i wymiany według artykułu 16;
 - (h) innowacyjne sposoby promocji alternatywnych źródeł utrzymania, w tym szkolenie w zakresie nowych umiejętności;
 - (i) szkolenie decydentów, kierowników i pracowników, którzy są odpowiedzialni za gromadzenie i analizę danych do rozpowszechniania i wykorzystywania informacji wczesnego ostrzegania o warunkach suszy i warunkach produkcji żywności;
 - (j) skuteczniejsze działanie istniejących krajowych instytucji i struktur prawnych oraz, tam gdzie jest to konieczne, przez stworzenie nowych równocześnie ze wzmacnianiem planowania i zarządzania strategicznego oraz
 - (k) programy wymiany delegacji, w celu lepszego rozwijania potencjału w dotkniętych Państwach-Stronach przez długoterminowy, wzajemnie oddziaływający proces uczenia i studiowania.
2. Dotknięte Państwa-Strony rozwijające się będą prowadzić, we współpracy z innymi Stronami i kompetentnymi organizacjami międzyrządowymi i pozarządowymi, odpowiednio, interdyscyplinarny przegląd dostępnych możliwości i środków na poziomie lokalnym i krajowym oraz potencjalnych możliwości ich wzmocnienia.
3. Strony będą współpracować ze sobą, przez kompetentne organizacje międzyrządowe, jak również pozarządowe, przy realizacji i wspieraniu programów zwiększania świadomości społecznej i programów edukacyjnych w państwach dotkniętych oraz innych, aby promować zrozumienie przyczyn i skutków pustynnienia i susz oraz znaczenia osiągnięcia celu niniejszej konwencji. W tym celu Strony podejmują się:
- (a) organizować kampanie, których celem będzie zwiększenie społecznej świadomości;
 - (b) zapewniać stały dostęp społeczeństwa do odpowiednich informacji oraz szeroki udział społeczeństwa w działaniach edukacyjnych i zwiększających świadomość;
 - (c) zachęcać do tworzenia stowarzyszeń przyczyniających się do podnoszenia świadomości społecznej;
 - (d) opracowywać i wymieniać materiały edukacyjne i służące podniesieniu świadomości społecznej, tam gdzie to możliwe, w językach miejscowych, wymieniać i wspierać ekspertów w celu szkolenia pracowników dotkniętego Państwa-Strony rozwijającej się, w zakresie prowadzenia programów edukacyjnych i zwiększających świadomość społeczną, i będą w pełni wykorzystywać odpowiednie materiały edukacyjne dostępne w kompetentnych organach międzynarodowych;
 - (e) dokonywać oceny potrzeb edukacyjnych na terenach dotkniętych, opracować odpowiednie programy szkolne i rozszerzyć, według potrzeb, programy edukacyjne i oświatowe dla dorosłych oraz zwiększyć możliwości dla wszystkich, a zwłaszcza dla dziewcząt i kobiet, w zakresie identyfikacji, ochrony zasobów naturalnych, zrównoważonego ich użytkowania i gospodarki nimi na obszarach dotkniętych, oraz
 - (f) opracowywać interdyscyplinarne programy integrujące świadomość zagrożenia pustynnieniem i suszą do systemów edukacyjnych i do nieformalnych, zaocznych praktycznych programów edukacyjnych dla dorosłych.
4. Konferencja Stron ustanowi i/lub umocni sieci regionalnych ośrodków edukacyjnych i szkoleniowych w zakresie zwalczania pustynnienia i łagodzenia skutków susz. Sieci te powinny być koordynowane przez instytucję utworzoną lub wyznaczoną do tego celu dla szkolenia pracowników naukowych, technicznych i kadr kierowniczych oraz wzmocnienia istniejących instytucji odpowiedzialnych za szkolenie i edukację w dotkniętych Państwach-Stronach, odpowiednio, dla zharmonizowania programów i organizacji wymiany doświadczeń między nimi. Sieci te będą współpracować ściśle z odpowiednimi organizacjami międzyrządowymi i pozarządowymi w celu uniknięcia dublowania działań.

Artykuł 20

Środki finansowe

1. Mając na uwadze zasadnicze znaczenie, jakie ma finansowanie dla osiągnięcia celu niniejszej konwencji, Strony, uwzględniając swoje możliwości, będą podejmować wszelkie wysiłki dla zapewnienia odpowiednich środków finansowych dla programów zwalczania pustynnienia i łagodzenia skutków susz.

2. W związku z powyższym Państwa-Strony rozwinięte, przyznając priorytet dotkniętym Państwom-Stonom afrykańskim, nie zaniebując dotkniętym Państw-Ston rozwijających się w innych regionach, zgodnie z artykułem 7 podejmują się:

- (a) zmobilizować znaczne środki finansowe, w tym dotacje i kredyty na warunkach ulgowych, w celu wsparcia realizacji programów zwalczania pustynnienia i łagodzenia skutków susz;
- (b) promować mobilizację odpowiednich, przewidywalnych i terminowych środków finansowych, w tym nowego i dodatkowego finansowania z Globalnego Funduszu Ekologicznego uzgodnionych kosztów dodatkowych działań dotyczących pustynnienia, które są związane z jego czterema obszarami aktywności, zgodnie z odnośnymi postanowieniami Instrumentu ustanawiającego Globalny Fundusz Ekologiczny;
- (c) ułatwiać przez współpracę międzynarodową transfer technologii, wiedzy i know-how oraz
- (d) badać, we współpracy z dotkniętymi Państwami-Stonami rozwijającymi się, innowacyjne metody i bodźce mobilizujące i kanalizujące środki, w tym fundacje, organizacje pozarządowe i inne podmioty sektora prywatnego, zwłaszcza ekokonwersję długów i inne innowacyjne działania zwiększające finansowanie poprzez redukcję zewnętrznego obciążenia długami dotkniętych Państw-Ston rozwijających się, zwłaszcza w Afryce.

3. Dotknięte Państwa-Strony rozwijające się, uwzględniając swoje możliwości, podejmą się mobilizacji odpowiednich środków finansowych dla realizacji krajowych programów działań.

4. Mobilizując środki finansowe, Strony będą starały się w pełni wykorzystywać i stale podnosić jakość krajowych, dwustronnych i wielostronnych źródeł i mechanizmów finansowania, wykorzystując konsorcja, wspólne programy i finansowanie równoległe oraz będą starały się zaangażować źródła i mechanizmy finansowe sektora prywatnego, w tym organizacje pozarządowe. W tym celu Strony będą w pełni wykorzystywać mechanizm operacyjny stosownie do artykułu 14.

5. W celu zmobilizowania zasobów finansowych potrzebnych w dotkniętych Państwach-Stonach rozwijających się na zwalczanie pustynnienia i łagodzenie skutków susz Strony:

- (a) zrationalizują i umocnią gospodarkę za pomocą środków już przeznaczonych na zwalczanie pu-

stynnienia i łagodzenie skutków susz, wykorzystując je w sposób bardziej skuteczny i wydajny, oceniając ich dobre i złe strony, usuwając przeszkody dla ich efektywnego wykorzystania oraz, gdy to będzie konieczne, dostosowując programy w świetle zintegrowanego długoterminowego podejścia przyjętego zgodnie z niniejszą konwencją;

- (b) przyznają należyty priorytet i poświęcą uwagę w ramach organów zarządzających wielostronnymi instytucjami finansowymi, organizacjami i funduszami, w tym regionalnymi bankami i funduszami rozwoju, wspieraniu dotkniętych Państw-Ston rozwijających się, zwłaszcza w Afryce, w przedsięwzięciach przyspieszających realizację konwencji, szczególnie programów działań, które podejmują w ramach regionalnych załączników realizacyjnych, oraz
- (c) przebadają, w jaki sposób można wzmocnić współpracę regionalną i subregionalną dla wsparcia działań podejmowanych na poziomie krajowym.

6. Inne Strony zachęca się do dostarczania, na zasadzie dobrowolności, wiedzy, know-how i technik związanych z pustynnieniem i/lub środków finansowych dotkniętym Państwom-Stonom rozwijającym się.

7. Pełnej realizacji zobowiązań wynikających z konwencji przez dotknięte Państwa-Strony rozwijające się, zwłaszcza w Afryce, w dużym stopniu pomoże wypełnienie przez Państwa-Strony rozwinięte ich zobowiązań wynikających z konwencji, a w szczególności zobowiązań dotyczących środków finansowych i transferu technologii. Wypełniając swoje zobowiązania, Państwa-Strony rozwinięte powinny w pełni uwzględnić to, że głównymi priorytetami w dotkniętych Państwach-Stonach rozwijających się, zwłaszcza w Afryce, są rozwój gospodarczy i społeczny oraz likwidacja ubóstwa.

Artykuł 21

Mechanizmy finansowe

1. Konferencja Stron będzie promować dostępność mechanizmów finansowych i będzie zachęcać te mechanizmy, aby starały się maksymalizować dostępność funduszy na realizację konwencji dla dotkniętych Państw-Ston rozwijających się, szczególnie w Afryce. W tym celu Konferencja Stron rozważy przyjęcie, między innymi, kierunków i polityk, które:

- (a) ułatwią dostarczenie koniecznych funduszy na działania zgodne z odpowiednimi postanowieniami konwencji na poziomach krajowym, subregionalnym, regionalnym i globalnym;
- (b) sprzyjają podejściom, mechanizmom i porozumieniom finansowania z wielu źródeł, ich ocenie zgodnie z artykułem 20;
- (c) będą regularnie dostarczać zainteresowanym Stronom i odpowiednim międzyrządowym i pozarządowym organizacjom informacje o dostępnych

źródłach finansowania i modelach finansowania w celu ułatwienia koordynacji między nimi;

(d) ułatwią ustanowienie, tam gdzie będzie to właściwe, mechanizmów, takich jak krajowe fundusze pustynnienia, w tym również mechanizmu angażującego organizacje pozarządowe, dla kierowania środkami finansowymi w sposób szybki i sprawny do poziomów lokalnych w dotkniętych Państwach-Stronach rozwijających się oraz

(e) wzmocnią istniejące fundusze i mechanizmy finansowe na poziomach subregionalnych i regionalnych, zwłaszcza w Afryce, aby wspierały efektywnie realizację konwencji.

2. Konferencja Stron będzie zachęcać do dostarczania przez różne mechanizmy w systemie Narodów Zjednoczonych oraz przez multilateralne instytucje finansowe wsparcia na poziomach krajowych, subregionalnych i regionalnych działań umożliwiających Państwom-Stronom rozwijającym się wypełnienie ich zobowiązań wynikających z konwencji.

3. Dotknięte Państwa-Strony rozwijające się będą wykorzystywać i, gdzie to będzie konieczne, będą ustanawiać lub/i wzmacniać krajowe mechanizmy koordynacyjne zintegrowane z krajowymi programami rozwoju, które zapewnią efektywne wykorzystanie wszystkich dostępnych środków finansowych. Będą również wykorzystywać procesy angażujące organizacje pozarządowe, grupy lokalne i sektor prywatny do zbierania funduszy, opracowywania i realizacji programów i zapewniania dostępu do funduszy na poziomie lokalnym. Działania te mogą być wzmocnione przez poprawioną koordynację i elastyczne programowanie ze strony udzielających pomocy.

4. W celu zwiększenia efektywności i skuteczności istniejących mechanizmów finansowych ustanawia się niniejszym Globalny Mechanizm promocji działań prowadzących do mobilizacji i ukierunkowania znacznych zasobów finansowych, w tym transferu technologii, na zasadzie subwencji i/lub warunkach ulgowych lub innych, do dotkniętych Państw-Stron rozwijających się. Globalny Mechanizm będzie funkcjonował pod przewodnictwem Konferencji Stron, będzie jej podlegać i będzie przed nią odpowiedzialny.

5. Konferencja Stron na swojej pierwszej zwykłej sesji określi organizację, która przyjmie Mechanizm Globalny. Konferencja Stron i organizacja ta uzgodnią warunki Mechanizmu Globalnego w celu zapewnienia, między innymi, że Mechanizm:

- (a) ustali i zredaguje spis odpowiednich dwustronnych i wielostronnych programów współpracy dostępnych dla realizacji konwencji;
- (b) będzie, na życzenie, służyć radą Stronom w zakresie innowacyjnych metod finansowania, źródeł pomocy finansowej, poprawy koordynacji i współpracy działań na poziomie krajowym;
- (c) dostarczy zainteresowanym Stronom i odpowiednim organizacjom międzyrządowym i pozarządowym

wym informacje o dostępnych źródłach funduszy i modelach finansowania w celu ułatwienia koordynacji między nimi;

oraz

(d) będzie zdawać sprawozdanie ze swojej działalności Konferencji Stron, poczynawszy od jej drugiej zwyczajnej sesji.

6. Konferencja Stron na swojej pierwszej sesji zawrze odpowiednie porozumienie z organizacją, która przyjmie Mechanizm Globalny w celu administracyjnej obsługi tego mechanizmu, korzystając w miarę możliwości z istniejących zasobów budżetowych i ludzkich.

7. Konferencja Stron na swojej trzeciej zwykłej sesji dokona przeglądu polityki, postanowień operacyjnych i działania Mechanizmu Globalnego, odpowiedzialnego przed nią zgodnie z ustępem 4, uwzględniając postanowienia artykułu 7. Na podstawie tego przeglądu Konferencja Stron rozważy i podejmie odpowiednie działania.

CZĘŚĆ IV

INSTYTUCJE

Artykuł 22

Konferencja Stron

1. Niniejszym ustanawia się Konferencję Stron.

2. Konferencja Stron jest najwyższym organem niniejszej konwencji. W ramach swoich uprawnień będzie ona podejmować decyzje konieczne do promowania efektywnej realizacji konwencji. W szczególności:

- (a) będzie regularnie dokonywać przeglądu realizacji konwencji i funkcjonowania jej instytucjonalnych organizacji w świetle doświadczeń nabytych na poziomach krajowych, subregionalnych, regionalnych i międzynarodowych i na podstawie rozwoju wiedzy naukowej i technicznej;
- (b) będzie promować i ułatwiać wymianę informacji o środkach podjętych przez Strony i określi formę i terminarz przekazywania informacji, które mają być dostarczone stosownie do artykułu 26, będzie przeglądać raporty i przygotowywać zalecenia ich dotyczące;
- (c) ustanowi takie organy pomocnicze, jakie będą konieczne dla realizacji konwencji;
- (d) będzie przeglądać raporty dostarczane przez jej organy pomocnicze i będzie im przekazywać wytyczne;
- (e) uzgodni i przyjmie na zasadzie konsensusu własne zasady proceduralne i finansowe oraz zasady dla organów pomocniczych;
- (f) będzie przyjmować poprawki do konwencji zgodnie z artykułami 30 i 31;

- (g) będzie zatwierdzać budżet i program swojej działalności, w tym również budżet organów pomocniczych, oraz podejmie niezbędne ustalenia dla ich sfinansowania;
- (h) będzie odpowiednio nawiązywać współpracę z kompetentnymi organami lub agencjami zarówno międzynarodowymi, jak i krajowymi, międzyrządowymi i pozarządowymi, oraz będzie wykorzystywać usługi i informacje przez nie dostarczane;
- (i) będzie promować i wzmacniać kontakty z innymi odpowiednimi konwencjami, jednocześnie starając się unikać dublowania działań, oraz
- (j) będzie spełniać inne funkcje konieczne do osiągnięcia celu konwencji.

3. Konferencja Stron na swojej pierwszej sesji przyjmie w drodze konsensusu zasady proceduralne, obejmujące procedury podejmowania decyzji w sprawach nieobjętych procedurami podejmowania decyzji przewidzianymi w konwencji. Procedury te mogą obejmować określenie większości głosów wymaganych dla podjęcia poszczególnych decyzji.

4. Pierwsza sesja Konferencji Stron będzie zwołana przez tymczasowy sekretariat wymieniony w artykule 35 i powinna odbyć się nie później niż w ciągu roku po wejściu w życie konwencji. Sesje zwyczajne druga, trzecia i czwarta powinny odbyć się co roku, a następnie sesje zwyczajne powinny odbywać się co dwa lata, o ile Konferencja Stron nie zadecyduje inaczej.

5. Nadzwyczajne sesje Konferencji Stron będą odbywać się wtedy, gdy zadecyduje o tym Konferencja Stron na swojej zwykłej sesji lub na pisemne żądanie jakiegokolwiek Strony, pod warunkiem że w ciągu trzech miesięcy od poinformowania Stron o tym żądaniu przez Stały Sekretariat poprze je co najmniej jedna trzecia Stron.

6. Na każdej zwyczajnej sesji Konferencja Stron wybierze Biuro. Struktura i funkcje Biura będą określone w zasadach proceduralnych. Przy wyznaczaniu Biura należy uwzględnić konieczność zapewnienia sprawiedliwego rozkładu geograficznego i odpowiedniej reprezentacji dotkniętych Państw-Stron, zwłaszcza afrykańskich.

7. Organizacja Narodów Zjednoczonych, jej wyspecjalizowane agendy i każde z państw członkowskich tych organizacji lub państwa występujące w nich jako obserwator, które nie są Stronami niniejszej konwencji, mogą być reprezentowane na sesjach Konferencji Stron w charakterze obserwatora. Każdy organ lub agenda, narodowa czy międzynarodowa, rządowa lub pozarządowa, kompetentna w dziedzinach objętych konwencją, która poinformowała Stały Sekretariat o swoim życzeniu udziału w sesji Konferencji Stron w charakterze obserwatora, może być dopuszczona, o ile jedna trzecia z obecnych Stron nie wyrazi sprzeciwu. Dopuszczenie i udział obserwatorów zostaną określone w zasadach proceduralnych, które zatwierdzi Konferencja Stron.

8. Konferencja Stron może poprosić kompetentne krajowe i międzynarodowe organizacje posiadające odpowiednią wiedzę o dostarczenie jej informacji odnośnie do ustępu (g) artykułu 16, ustępu 1(c) artykułu 17 i ustępu 2(b) artykułu 18.

Artykuł 23

Stały Sekretariat

1. Niniejszym powołuje się Stały Sekretariat.

2. Stały Sekretariat będzie wykonywał następujące funkcje:

- (a) organizowanie sesji Konferencji Stron i jej organów pomocniczych ustanowionych w ramach niniejszej konwencji oraz będzie im zapewniał odpowiednią obsługę;
- (b) opracowywanie i przekazywanie raportów do niego dostarczanych;
- (c) ułatwianie, na ich wniosek, pomocy dotkniętym Państwom-Stronom rozwijającym się, zwłaszcza w Afryce, w zakresie opracowywania i przekazywania informacji wymaganych w ramach konwencji;
- (d) koordynacja działań z sekretariatami innych odpowiednich organów międzynarodowych i konwencji;
- (e) przystępowanie, pod kierownictwem Konferencji Stron, do takich administracyjnych i kontraktowych porozumień, jakie mogą być wymagane dla efektywnego wypełniania jego funkcji;
- (f) przygotowywanie sprawozdań z wykonywania swoich funkcji w ramach konwencji i przedstawianie ich Konferencji Stron oraz
- (g) wykonywanie innych funkcji sekretariatu, które mogą być określone przez Konferencję Stron.

3. Konferencja Stron na swojej pierwszej sesji wyznaczy Stały Sekretariat i dokona przygotowań do jego funkcjonowania.

Artykuł 24

Komitet Naukowo-Techniczny

1. Niniejszym ustanawia się Komitet Naukowo-Techniczny jako organ pomocniczy Konferencji Stron w celu zapewnienia jej informacji i doradztwa w sprawach naukowych i technicznych związanych ze zwalczaniem pustynnienia i łagodzeniem skutków susz. Komitet będzie obradował w połączeniu ze zwyczajnymi sesjami Konferencji Stron. Komitet będzie wielodyscyplinarny i otwarty dla wszystkich Stron. W jego skład będą wchodzić przedstawiciele rządów, kompetentni w odpowiednich dziedzinach wiedzy. Konferencja Stron zadecyduje na swojej pierwszej sesji o warunkach funkcjonowania Komitetu.

2. Konferencja Stron sporządzi i będzie utrzymywać listę niezależnych ekspertów o doświadczeniu i wiedzy w odpowiednich dziedzinach. Lista będzie

oparta na nominacjach otrzymanych na piśmie od Stron, z uwzględnieniem potrzeby wielodyscyplinarnego podejścia i szerokiej reprezentacji geograficznej.

3. Konferencja Stron może, gdy uzna to za konieczne, wyznaczyć zespół *ad hoc*, aby dostarczył jej, poprzez Komitet, informacji i porad w zakresie szczegółowych kwestii odnośnie do stanu wiedzy w dziedzinach nauki i technologii związanych ze zwalczaniem pustynienia i łagodzeniem skutków susz. W skład tych zespołów będą wchodzić eksperci wybrani z listy, z uwzględnieniem potrzeby wielodyscyplinarnego podejścia i szerokiej reprezentacji geograficznej. Eksperti będą mieli zaplecze naukowe i doświadczenie terenowe, będą oni wyznaczeni przez Konferencję Stron na podstawie rekomendacji Komitetu. Konferencja Stron podejmie decyzję w sprawie warunków działania i trybu pracy tych zespołów.

Artykuł 25

Sieci instytucji, agencji i organów

1. Komitet Naukowo-Techniczny, pod nadzorem Konferencji Stron, opracuje warunki przeprowadzenia przeglądu i oceny istniejących odpowiednich sieci, instytucji, agencji i organów, które pragną zostać włączone do sieci. Sieć będzie wspierać realizację konwencji.

2. Na podstawie wyników przeglądu i oceny dokonanej zgodnie z ustępem 1 Komitet Naukowo-Techniczny zaleci Konferencji Stron sposoby i środki, które ułatwią i umocnią sieć jednostek na poziomie lokalnym, krajowym i innych, w celu zapewnienia, że będą zaspokojone potrzeby tematyczne opisane w artykułach 16 do 19.

3. Biorąc pod uwagę te zalecenia, Konferencja Stron:

- (a) wskaże krajowe, subregionalne, regionalne i międzynarodowe jednostki, które są najwłaściwsze do włączenia do sieci i zaleci dla nich procedury operacyjne i ramy czasowe, oraz
- (b) wskaże jednostki, które są najbardziej zdadne do ułatwiania i umacniania takich sieci na wszystkich poziomach.

CZĘŚĆ V

PROCEDURY

Artykuł 26

Przedstawianie informacji

1. Każda Strona będzie przedstawiać Konferencji Stron do rozważenia na zwyczajnych sesjach, za pośrednictwem Stałego Sekretariatu, sprawozdania z działań, jakie podjęła dla realizacji Konwencji. Konferencja Stron określi harmonogram przedstawiania takich raportów i ich format.

2. Dotknięte Państwa-Strony dostarczą opis strategii ustanowionych zgodnie z artykułem 5 oraz wszelkie informacje związane z ich wdrażaniem.

3. Dotknięte Państwa-Strony, wdrażające programy zgodnie z artykułami od 9 do 15, dostarczą szczegółowe opisy tych programów i ich realizacji.

4. Jakakolwiek grupa dotkniętych Państw-Stron może przedstawić wspólny komunikat dotyczący działań podjętych na poziomie subregionalnym i/lub regionalnym w ramach programów działań.

5. Państwa-Strony rozwinięte będą zdawać sprawozdanie z działań podjętych w celu pomocy w przygotowaniu i realizacji programów działań, włączając w nie informacje o środkach finansowych, które dostarczyły lub dostarczają w ramach konwencji.

6. Informacje przekazywane zgodnie z ustępami od 1 do 4 będą jak najszybciej przesłane, przez Stały Sekretariat, Konferencji Stron i do odpowiednich organów pomocniczych.

7. Konferencja Stron ułatwi dostarczanie dotkniętym państwu rozwijającym się, zwłaszcza w Afryce, na ich prośbę, pomocy technicznej i finansowej w opracowywaniu i przekazywaniu informacji zgodnie z niniejszym artykułem, jak również przy określaniu potrzeb technicznych i finansowych związanych z programami działań.

Artykuł 27

Działania związane z rozwiązywaniem problemów dotyczących realizacji konwencji

Konferencja Stron rozważy i przyjmie procedury i mechanizmy instytucjonalne rozwiązywania problemów, jakie mogą wynikać w związku z realizacją konwencji.

Artykuł 28

Rozstrzyganie sporów

1. Spory między Stronami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji Strony będą rozwiązywać w drodze negocjacji lub w inny wybrany przez siebie pokojowy sposób.

2. Podczas ratyfikacji, przyjmowania, zatwierdzania lub przystępowania do konwencji lub kiedykolwiek później Strona niebędąca regionalną organizacją integracji gospodarczej może oświadczyć depozytariuszowi, w formie pisemnej, że w razie jakiegokolwiek sporu, dotyczącego interpretacji lub stosowania konwencji, uznaje jeden lub oba z następujących środków rozwiązywania sporów jako przymusowe w stosunku do jakiegokolwiek Strony podejmującej takie samo zobowiązanie:

- (a) zastosowanie arbitrażu zgodnie z procedurami przyjętymi przez Konferencję Stron w załączniku w najkrótszym realnie terminie;
- (b) przedłożenie sporu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości.

3. Strona będąca regionalną organizacją integracji gospodarczej może złożyć oświadczenie z podobnym

skutkiem w stosunku do arbitrażu zgodnie z procedurami, o których mowa w ustępie 2 (a).

4. Oświadczenie złożone zgodnie z ustępem 2 będzie pozostawać w mocy do czasu jego wygaśnięcia zgodnie z warunkami lub straci moc po trzech miesiącach od chwili złożenia depozytariuszowi pisemnego zawiadomienia o jego odwołaniu.

5. Wygaśnięcie oświadczenia, zawiadomienia o odwołaniu oświadczenia lub nowe oświadczenie nie może w żaden sposób naruszać postępowania toczącego się przed trybunałem arbitrażowym lub Międzynarodowym Trybunałem Sprawiedliwości, o ile strony sporu nie uzgodnią inaczej.

6. Jeżeli strony sporu nie zatwierdzą tej samej albo żadnej procedury zgodnie z ustępem 2 i jeżeli nie będą w stanie rozstrzygnąć sporu w ciągu dwunastu miesięcy od zawiadomienia jednej Strony przez drugą o zaistnieniu sporu między nimi, spór zostanie przekazany do pojednania na żądanie którejkolwiek strony sporu, zgodnie z procedurami przyjętymi przez Konferencję Stron w załączniku, w najkrótszym realnie terminie.

Artykuł 29

Status załączników

1. Załączniki stanowią integralną część konwencji i, o ile nie jest wyraźnie powiedziane inaczej, odniesienie się do konwencji stanowi również odniesienie się do jej załączników.

2. Strony będą interpretować postanowienia załączników w sposób zgodny ze swoimi prawami i obowiązkami wynikającymi z artykułów niniejszej konwencji.

Artykuł 30

Poprawki do konwencji

1. Każda Strona może zaproponować poprawki do niniejszej konwencji.

2. Poprawki do konwencji będą przyjmowane na zwykajnych sesjach Konferencji Stron. Tekst każdej proponowanej poprawki będzie podany do wiadomości Stron przez Stały Sekretariat przynajmniej sześć miesięcy przed sesją, na której zostanie zaproponowane jej przyjęcie. Stały Sekretariat przekaze również tekst proponowanej poprawki sygnatariuszom konwencji.

3. Strony będą podejmować wszelkie wysiłki, aby osiągnąć porozumienie w sprawie każdej proponowanej poprawki do konwencji w drodze konsensusu. Jeżeli wszelkie starania osiągnięcia konsensusu zostaną wyczerpane, a porozumienie nie zostanie osiągnięte, poprawka będzie wówczas przyjęta w głosowaniu większością dwóch trzecich głosów Stron obecnych i głosujących na sesji. Przyjęta poprawka zostanie podana do wiadomości przez Stały Sekretariat depozytariuszowi, który przekaze ją wszystkim Stronom do ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

4. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia w odniesieniu do poprawki będą złożone depozytariuszowi. Poprawka przyjęta zgodnie z ustępem 3 wejdzie w życie dla Stron, które ją zatwierdziły dziewięćdziesiątego dnia od dnia otrzymania przez depozytariusza dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia przez co najmniej dwie trzecie Stron konwencji będących Stronami w chwili przyjęcia poprawki.

5. Poprawka wejdzie w życie dla każdej innej Strony dziewięćdziesiątego dnia od daty złożenia depozytariuszowi przez tę Stronę dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do danej poprawki.

6. W rozumieniu artykułu 31 „Strony obecne i głosujące” oznacza Strony obecne i oddające głos za lub przeciw.

Artykuł 31

Przyjmowanie załączników i dokonywanie w nich poprawek

1. Każdy dodatkowy załącznik do konwencji i jakiegokolwiek poprawka do załącznika będą proponowane i przyjmowane zgodnie z procedurą przyjmowania poprawek do konwencji określoną w artykule 30, pod warunkiem że przy przyjmowaniu dodatkowego regionalnego załącznika realizacyjnego lub poprawki do takiego załącznika większość, o której mowa w tym artykule, obejmuje większość dwóch trzecich głosów Stron tego regionu obecnych i głosujących. Przyjęcie poprawki do załącznika będzie przez depozytariusza podane do wiadomości wszystkim Stronom.

2. Załącznik inny niż dodatkowy regionalny załącznik realizacyjny lub poprawka do załącznika inna niż poprawka do regionalnego załącznika realizacyjnego, przyjęte zgodnie z ustępem 1, wejdą w życie dla wszystkich Stron konwencji sześć miesięcy od dnia powiadomienia Stron przez depozytariusza o przyjęciu tego załącznika lub poprawki, z wyjątkiem tych Stron, które w tym czasie zawiadomiły depozytariusza na piśmie o nieprzyjęciu tego aneksu lub poprawki. Dla Stron, które wycofają swoją notyfikację o nieprzyjęciu, taki załącznik lub poprawka wejdzie w życie dziewięćdziesiątego dnia od dnia otrzymania przez depozytariusza wycofania takiego zawiadomienia.

3. Dodatkowy regionalny załącznik realizacyjny lub poprawka do regionalnego załącznika realizacyjnego, która została przyjęta zgodnie z ustępem 1, wejdzie w życie dla wszystkich Stron konwencji sześć miesięcy od dnia powiadomienia przez depozytariusza Stron o przyjęciu takiego załącznika lub poprawki, z wyjątkiem:

- (a) jakiegokolwiek Strony, która zawiadomiła depozytariusza na piśmie, w ciągu sześciu miesięcy, o nieprzyjęciu dodatkowego regionalnego załącznika realizacyjnego lub poprawki do regionalnego załącznika realizacyjnego; w tym przypadku taki załącznik lub poprawka wejdzie w życie dla Stron,

które wycofały swoje zawiadomienie o nieprzyjęciu dziewięćdziesiątego dnia od daty otrzymania przez depozytariusza wycofania takiego zawiadomienia oraz

(b) jakiegokolwiek Strony, która złożyła oświadczenie w odniesieniu do dodatkowych regionalnych załączników realizacyjnych lub poprawek do regionalnych załączników realizacyjnych zgodnie z ustępem 4 artykułu 34; w takim przypadku dany załącznik lub poprawka wejdą w życie dla tej Strony dziewięćdziesiątego dnia po dniu złożenia depozytariuszowi dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia w odniesieniu do tego załącznika lub poprawki.

4. Jeżeli przyjęcie załącznika lub poprawki do załącznika pociąga za sobą poprawkę do konwencji, załącznik ten lub poprawka do załącznika nie wejdzie w życie do czasu wejścia w życie poprawki do konwencji.

Artykuł 32

Prawo do głosowania

1. Każda Strona Konwencji dysponuje jednym głosem, z wyjątkiem przewidzianym w ustępie 2.

2. Regionalne organizacje integracji gospodarczej w sprawach podlegających ich kompetencji będą rozporządzać prawem do głosowania liczbą głosów równą liczbie państw członkowskich będących Stronami konwencji. Organizacja taka nie będzie wykorzystywać swego prawa do głosowania, jeśli którekolwiek z jej państw członkowskich wykorzysta swe prawo do głosowania i odwrotnie.

CZĘŚĆ VI

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 33

Podpisanie

Niniejsza konwencja będzie otwarta do podpisania w Paryżu w dniach 14 i 15 października 1994 r. dla państw członkowskich Narodów Zjednoczonych lub jakiegokolwiek ich wyspecjalizowanej agendy lub będących Stronami Statutu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości oraz dla regionalnych organizacji integracji gospodarczej. Następnie pozostanie otwarta do podpisania w siedzibie Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku do dnia 13 października 1995 r.

Artykuł 34

Ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie i przystąpienie

1. Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu przez państwa i przez regionalne organizacje integracji gospodarczej. Będzie otwarta do przystąpienia od dnia następującego po dniu zamknięcia jej do podpisania. Dokumenty ratyfi-

kacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia zostaną złożone depozytariuszowi.

2. Każda regionalna organizacja integracji gospodarczej, która staje się Stroną konwencji w sytuacji, gdy żadne z jej państw członkowskich nie jest Stroną konwencji, będzie związana wszystkimi zobowiązaniami określonymi w konwencji. Jeżeli jedno lub więcej państw członkowskich takiej organizacji jest również Stroną konwencji, organizacja ta i jej państwa członkowskie zadecydują o swojej odpowiedzialności za wypełnianie zobowiązań konwencji. W takich przypadkach organizacja i jej państwa członkowskie nie będą upoważnione do równoczesnego korzystania z praw wynikających z konwencji.

3. W dokumentach ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia regionalne organizacje integracji gospodarczej przedstawiają zakres swych kompetencji w odniesieniu do spraw, których dotyczy konwencja. Organizacje te poinformują niezwłocznie depozytariusza, który z kolei powiadomi Strony o każdej istotnej zmianie zakresu ich kompetencji.

4. W swoim dokumencie ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia każda Strona może oświadczyć, że w odniesieniu do niej każdy dodatkowy regionalny załącznik realizacyjny lub każda poprawka do regionalnego załącznika realizacyjnego wejdzie w życie jedynie po złożeniu dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do takiego załącznika lub poprawki.

Artykuł 35

Postanowienia przejściowe

Do czasu odbycia się pierwszej sesji Konferencji Stron funkcje sekretariatu, o których mowa w artykule 23, będą pełnione tymczasowo przez sekretariat powołany przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych rezolucją numer 47/188 z dnia 22 grudnia 1992 r.

Artykuł 36

Wejście w życie

1. Konwencja wejdzie w życie dziewięćdziesiątego dnia od dnia złożenia pięćdziesiątego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

2. Dla każdego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej, która ratyfikuje, przyjmie, zatwierdzi lub przystąpi do konwencji po złożeniu pięćdziesiątego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, konwencja wejdzie w życie dziewięćdziesiątego dnia po dniu złożenia przez to państwo lub regionalną organizację integracji gospodarczej dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

3. Dla celów ustępu 1 i 2 żaden dokument złożony przez regionalną organizację integracji gospodarczej nie będzie uważany za dodatkowy do złożonych przez państwa członkowskie tej organizacji.

Artykuł 37

Zastrzeżenia

Do niniejszej konwencji nie można składać żadnych zastrzeżeń.

Artykuł 38

Wypowiedzenie

1. Każda ze Stron może wypowiedzieć konwencję w jakimkolwiek czasie po upływie trzech lat od dnia wejścia konwencji w życie dla tej Strony, w drodze złożenia depozytariuszowi pisemnej notyfikacji.

2. Każde takie wypowiedzenie wejdzie w życie po upływie jednego roku od dnia otrzymania przez depozytariusza zawiadomienia o wypowiedzeniu lub takiego późniejszego dnia, jaki został określony w zawiadomieniu.

Artykuł 39

Depozytariusz

Depozytariuszem konwencji będzie Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 40

Teksty autentyczne

Oryginał niniejszej konwencji, której teksty w językach arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim są jednakowo autentyczne, będzie złożony u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych.

Na dowód czego niżej podpisani, będąc należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Paryżu dnia 17 czerwca roku tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego czwartego.

Załącznik I**REGIONALNY ZAŁĄCZNIK REALIZACYJNY DLA AFRYKI**

Artykuł 1

Zakres

Załącznik niniejszy stosuje się do Afryki, w odniesieniu do każdej Strony i zgodnie z konwencją, a w szczególności z jej artykułem 7, w celu zwalczania pustynnienia i/lub łagodzenia skutków susz w jej suchych, półsuchych i okresowo suchych obszarach.

Artykuł 2

Cel

Celem niniejszego załącznika, na szczeblach krajowych, subregionalnych i regionalnych w Afryce i w świetle jej szczególnych warunków, jest:

- (a) wskazanie środków i uzgodnień, z uwzględnieniem natury i procesów pomocy dostarczanej przez Państwa-Strony rozwinięte, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami konwencji;
- (b) zapewnienie skutecznej i praktycznej realizacji konwencji w specjalnych warunkach w Afryce oraz
- (c) promocja procesów i działań związanych ze zwalczaniem pustynnienia i/lub łagodzenie skutków susz na suchych, półsuchych i okresowo suchych obszarach Afryki.

Artykuł 3

Szczególne warunki w regionie afrykańskim

Wypełniając zobowiązania wynikające z konwencji, Strony przy realizacji niniejszego załącznika przyjmą podstawowe podejście, które uwzględnia następujące szczególne warunki w Afryce:

- (a) wysoki udział suchych, półsuchych i okresowo suchych obszarów;
- (b) znaczną liczbę państw i ludności, na które negatywny wpływ wywiera pustynnienie i często powtarzające się dotkliwe susze;
- (c) dużą liczbę państw dotkniętych, nieposiadających dostępu do morza;
- (d) rozprzestrzenione ubóstwo przeważające w większości państw dotkniętych, spośród których wiele należy do grupy państw najmniej rozwiniętych, i ich potrzebę znacznej zewnętrznej pomocy w formie dotacji i kredytów na warunkach ulgowych, w celu realizacji ich celów rozwojowych;
- (e) trudne warunki społeczno-ekonomiczne, zaostrzone pogarszającymi się i zmiennymi warunkami handlu, zewnętrznym zadłużeniem i polityczną niestabilnością, co powoduje regionalne i międzynarodowe migracje;
- (f) poważne uzależnienie ludności od zasobów naturalnych jako środków utrzymania, które połączone ze skutkami trendów i czynników demograficznych, słabą bazą techniczną i nie zrównoważonymi praktykami produkcyjnymi przyczynia się do poważnej degradacji zasobów;
- (g) niedostateczne struktury instytucjonalne i prawne, słaba infrastruktura i niedostateczne możliwości naukowe, techniczne i edukacyjne prowadzące do poważnego zapotrzebowania na działania związane z tworzeniem potencjału oraz
- (h) centralną rolę działań mających na celu zwalczanie pustynnienia i łagodzenie skutków susz w krajowych priorytetach rozwojowych dotkniętych państw afrykańskich.

Artykuł 4

**Zobowiązania
i obowiązki afrykańskich Państw-Stron**

1. Zgodnie ze swoimi możliwościami afrykańskie Państwa-Strony:

- (a) przyjmą zwalczanie pustynnienia i/lub łagodzenie skutków susz jako centralną strategię działań zmierzających do likwidacji ubóstwa;
- (b) będą promować współpracę i integrację regionalną, w duchu solidarności i partnerstwa opartym na wspólnych interesach, w zakresie programów i działań mających na celu zwalczanie pustynnienia i/lub łagodzenie skutków susz;
- (c) usprawnią i wzmocnią istniejące instytucje zajmujące się problemami pustynnienia i susz i zaangażują inne istniejące instytucje, aby podnieść ich efektywność i zapewnić skuteczniejsze wykorzystanie środków;
- (d) będą promować wymianę informacji i odpowiedniej technologii, wiedzy, know-how i praktyk między nimi oraz
- (e) opracują, na wypadek nadzwyczajnych wydarzeń, plany łagodzenia skutków susz na terenach zdegradowanych przez pustynnienie i/lub susze.

2. Zgodnie z ogólnymi i szczegółowymi zobowiązaniami wymienionymi w artykule 4 i 5 konwencji dotknięte Państwa-Strony afrykańskie będą dążyć do:

- (a) przeznaczenia odpowiednich środków finansowych z krajowych budżetów, zgodnie ze swoimi warunkami i możliwościami, i odzwierciedlając nowy priorytet, jaki Afryka przyznała zjawisku pustynnienia i/lub susz;
- (b) podtrzymywania i umacniania trwających obecnie reform, kierunku większej decentralizacji własności zasobów, jak również zwiększając udział lokalnej ludności i wspólnot, oraz
- (c) wskazania i mobilizacji nowych i dodatkowych krajowych środków finansowych i powiększania, na zasadzie priorytetu, istniejących krajowych możliwości i warunków dla mobilizacji krajowych środków finansowych.

Artykuł 5

**Zobowiązania i obowiązki
Państw-Stron rozwiniętych**

1. Wypełniając swoje zobowiązania wynikające z artykułów 4, 6 i 7 konwencji, Państwa-Strony rozwinięte przyznają priorytet dotkniętym Państwom-Stronom afrykańskim i w tym kontekście będą:

- (a) pomagać im zwalczać pustynnienie i/lub łagodzić skutki susz poprzez, między innymi, zapewnianie i/lub ułatwianie dostępu do środków finansowych i innych, promowanie, finansowanie i/lub ułatwianie finansowania transferu technologii i know-

-how, według wzajemnych uzgodnień i zgodnie z krajowymi politykami, z uwzględnieniem przyjęcia przez nie likwidacji ubóstwa jako głównej strategii;

- (b) w dalszym ciągu przeznaczać znaczne środki i/lub zwiększone środki na zwalczanie pustynnienia i/lub łagodzenie skutków susz oraz
- (c) pomagać im w zwiększaniu umiejętności, aby umożliwić poprawę struktur instytucjonalnych, możliwości naukowych i technicznych, zbierania i analizy informacji, badań i rozwoju dla celów zwalczania pustynnienia i/lub łagodzenia skutków susz.

2. Inne Państwa-Strony mogą dostarczać, na zasadzie dobrowolności, technologie, wiedzę i know-how związane z pustynnieniem i/lub środki finansowe dotkniętym Państwom-Stronom afrykańskim. Transfer technologii, know-how i techniki będzie ułatwiony przez współpracę międzynarodową.

Artykuł 6

**Ramy planowania strategicznego
dla trwałego rozwoju**

1. Krajowe programy działań będą centralną i integralną częścią szerszego procesu formułowania krajowych polityk trwałego rozwoju dotkniętych afrykańskich Państw-Stron konwencji.

2. Zostanie rozpoczęty proces konsultacji i udziału, angażujący odpowiednie szczeble rządu, ludności miejscowej, gmin i organizacji pozarządowych dla dostarczenia wytycznych dotyczących strategii z elastycznym planowaniem, w celu maksymalnego udziału ludności miejscowej i gmin. Na prośbę dotkniętego afrykańskiego Państwa-Strony w proces ten mogą być włączone dwustronne i wielostronne agencje pomocy.

Artykuł 7

Terminarz przygotowania programów działań

Do czasu wejścia w życie niniejszej konwencji Państwa-Strony afrykańskie, we współpracy z innymi członkami społeczności międzynarodowej, będą odpowiednio, w możliwym zakresie, tymczasowo stosować postanowienia konwencji odnoszące się do przygotowania krajowych, subregionalnych i regionalnych programów działań.

Artykuł 8

Zawartość krajowych programów działań

1. Zgodnie z artykułem 10 konwencji ogólna strategia krajowych programów działań powinna zwracać szczególną uwagę na zintegrowane, lokalne programy rozwoju dla dotkniętych obszarów, oparte na mechanizmie uczestnictwa i integracji strategii likwidacji ubóstwa z działaniami mającymi na celu zwalczanie pustynnienia i łagodzenie skutków susz. Programy będą

miały na celu wzmocnienie możliwości lokalnych władz i zapewnienie aktywnego udziału miejscowej ludności, wspólnot i grup, z naciskiem na edukację i szkolenie, mobilizację organizacji pozarządowych o udowodnionych kompetencjach i wzmacnianie zdecentralizowanych struktur rządowych.

2. Krajowe programy działań będą miały, odpowiednio, następujące ogólne cechy:

- (a) wykorzystanie przy opracowywaniu i wdrażaniu krajowych programów działań wcześniejszych doświadczeń w zwalczaniu pustynnienia i łagodzeniu skutków susz, z uwzględnieniem warunków społecznych, ekonomicznych i ekologicznych;
- (b) określenie czynników przyczyniających się do pustynnienia i/lub suszy oraz środków i możliwości dostępnych i potrzebnych, ustalanie odpowiednich polityk i środków instytucjonalnych i innych, koniecznych do zwalczania tych zjawisk i/lub łagodzenia ich skutków, oraz
- (c) wzrost udziału miejscowej ludności i wspólnot, w tym kobiet, farmerów i pasterzy, i przydzielenie im większej odpowiedzialności za gospodarkę.

3. Krajowe programy działań również będą odpowiednio zawierać:

- (a) środki poprawy środowiska ekonomicznego w celu likwidacji ubóstwa:
 - (i) rosnące dochody i możliwości zatrudnienia, szczególnie dla najbiedniejszych członków społeczeństwa, przez:
 - rozwój rynków dla produktów rolnych i hodowlanych;
 - stworzenie instrumentów finansowych odpowiednich dla miejscowych potrzeb;
 - zachęcanie do różnicowania w rolnictwie i tworzenie przedsiębiorstw rolniczych oraz
 - rozwijanie działań ekonomicznych typu pararolniczego i pozarolniczego;
 - (ii) poprawa długoterminowych perspektyw gospodarek wiejskich przez stworzenie:
 - zachęt dla inwestycji produkcyjnych oraz dostępu do środków produkcyjnych oraz
 - polityki cenowej i podatkowej oraz praktyk komercyjnych promujących wzrost;
 - (iii) zdefiniowanie i stosowanie polityki ludnościowej i migracyjnej redukującej presję ludności na ziemię oraz
 - (iv) popieranie stosowania upraw odpornych na suszę i stosowanie zintegrowanych systemów rolniczych dla suchych ziem celem zabezpieczenia żywności;
- (b) środki dla ochrony zasobów naturalnych:
 - (i) zapewnienie zintegrowanej i zrównoważonej gospodarki zasobami naturalnymi, w tym:
 - ziemiami rolnymi i pastwiskami;

- pokrywą roślinną i dziką przyrodą;
- lasami;
- zasobami wodnymi oraz
- różnorodnością biologiczną;

(ii) szkolenia w zakresie kampanii zwiększania świadomości społecznej i edukacji ekologicznej, upowszechnianie wiedzy o technikach związanych ze zrównoważoną gospodarką zasobami naturalnymi oraz

(iii) zapewnienie rozwoju i efektywnego użytkowania różnych źródeł energii, promowanie alternatywnych źródeł energii, zwłaszcza energii słonecznej, energii wiatru i biogazu oraz szczególnie organizacja transferu, pozyskiwania i adaptacji odpowiednich technologii w celu złagodzenia presji na wrażliwe zasoby naturalne;

(c) środki poprawy organizacji instytucjonalnej:

(i) zdefiniowanie roli i odpowiedzialności rządu centralnego i władz lokalnych w ramach polityki planowania użytkowania ziemi;

(ii) popieranie polityki aktywnej decentralizacji, przekazanie odpowiedzialności za zarządzanie i decyzje władzom lokalnym, popieranie inicjatyw i przyjęcia odpowiedzialności przez lokalne wspólnoty, utworzenie struktur lokalnych;

(iii) odpowiednie dostosowanie struktur instytucjonalnych i przepisów dotyczących gospodarki zasobami naturalnymi w celu zapewnienia bezpieczeństwa własności ziemi miejscowej ludności;

(d) działania w celu zwiększenia wiedzy o pustynnieniu:

(i) promowanie badań oraz gromadzenia, przetwarzania i wymiany informacji o naukowych, technicznych i społeczno-ekonomicznych aspektach pustynnienia;

(ii) poprawa krajowych możliwości w zakresie badań naukowych i gromadzenia, przetwarzania, wymiany i analizy informacji dla lepszego zrozumienia i przełożenia wyników analiz na pojęcia operacyjne;

(iii) popieranie średnio- i długoterminowych studiów na temat:

- społeczno-ekonomicznych i kulturowych trendów na obszarach dotkniętych;
- ilościowych i jakościowych trendów w zasobach naturalnych oraz
- wzajemnych oddziaływań między klimatem i pustynnieniem, oraz

(e) działania w zakresie monitoringu i oceny skutków susz:

(i) opracowanie strategii oceniania wpływu naturalnej zmienności klimatu na regionalne susze

i pustynnienie i/lub wykorzystywania prognoz zmienności klimatu w skalach czasowych sezonowych lub rocznych w działaniach łagodzących skutki susz;

- (ii) poprawa możliwości wczesnego ostrzegania i reagowania, efektywna gospodarka pomocą żywnościową na wypadek nadzwyczajnych zagrożeń, poprawa systemu magazynowania i dystrybucji żywności, metody ochrony bydła, roboty publiczne i alternatywne środki utrzymania dla obszarów, na których często występują susze oraz
- (iii) monitoring i ocena degradacji ekologicznej dla zapewnienia wiarygodnych i aktualnych informacji o procesach i dynamice degradacji zasobów w celu ułatwienia lepszego formułowania polityki i działań.

Artykuł 9

Przygotowanie krajowych programów działań oraz wskaźniki realizacji i oceny

Każde dotknięte afrykańskie Państwo-Strona konwencji wyznaczy właściwy organ koordynacyjny, który będzie funkcjonował jako katalizator przy przygotowaniu, wykonywaniu i ocenie krajowego programu działań. Powyższy organ koordynacyjny, w świetle artykułu 3 i gdy to będzie odpowiednie:

- (a) będzie dokonywał określenia i przeglądu działań, poczynając od procesu konsultacyjnego na poziomie lokalnym, angażującego miejscową ludność i wspólnoty przy współpracy lokalnych władz administracyjnych, Państw-Stron rozwiniętych, międzyrządowych i pozarządowych organizacji, na podstawie wstępnych konsultacji zainteresowanych na poziomie krajowym;
- (b) wskaże i zanalizuje ograniczenia, potrzeby i luki wpływające na rozwój i zrównoważone użytkowanie ziemi i zarekomenduje praktyczne działania w celu uniknięcia dublowania i pełnego wykorzystania odpowiednich trwających działań oraz będzie popierać wdrażanie wyników;
- (c) będzie ułatwiał, opracowywał i sformułuje prace projektowe w oparciu o wzajemnie oddziaływające, elastyczne podejścia w celu zapewnienia aktywnego udziału ludności na dotkniętych obszarach, minimalizacji negatywnego wpływu tych działań oraz identyfikacji i uszeregowania według ważności zapotrzebowania na pomoc finansową i współpracę techniczną;
- (d) ustanowi stosowne, ilościowe i łatwe do zweryfikowania wskaźniki, aby zapewnić ocenę i oszacowanie krajowych programów działań, co obejmuje działania w krótkich, średnich i długich okresach oraz wdrażanie tych programów oraz
- (e) przygotuje raporty z postępu we wdrażaniu krajowych programów działań.

Artykuł 10

Struktury organizacyjne subregionalnych programów działań

1. Zgodnie z artykułem 4 konwencji afrykańskie Państwa-Strony będą współpracować przy przygotowaniu i wdrażaniu subregionalnych programów działań dla Afryki centralnej, wschodniej, północnej, południowej i zachodniej i w tym zakresie mogą przekazywać następujące uprawnienia do odpowiednich subregionalnych organizacji międzyrządowych:

- (a) działanie jako punkty kontaktowe dla przygotowań i koordynacji subregionalnych programów działań;
- (b) pomoc w przygotowaniu i wdrażaniu krajowych programów działań;
- (c) ułatwianie wymiany informacji, doświadczeń i know-how, jak również służyć radą w zakresie przeglądu krajowego prawa oraz
- (d) inne uprawnienia związane z realizacją subregionalnych programów działań.

2. Specjalistyczne instytucje subregionalne, na życzenie, mogą udzielać wsparcia i/lub można im powierzyć odpowiedzialność za koordynację działań w ich odpowiednich zakresach kompetencji.

Artykuł 11

Zawartość i przygotowanie subregionalnych programów działań

Subregionalne programy działań będą koncentrować się na sprawach, które lepiej rozwiązywane są na szczeblu subregionalnym. Odpowiednio ustanowią one mechanizm gospodarki wspólnymi zasobami naturalnymi. Taki mechanizm będzie skutecznie rozwiązywał problemy transgraniczne towarzyszące pustynnieniu i suszom i zapewni wsparcie harmonijnemu wdrażaniu krajowych programów działań. Obszary priorytetowe dla subregionalnych programów działań będą koncentrować się na:

- (a) wspólnych programach zrównoważonej gospodarki transgranicznymi zasobami naturalnymi przez, odpowiednio, mechanizmy dwustronne i wielostronne;
- (b) koordynacji programów rozwijania alternatywnych źródeł energii;
- (c) współpracy w zwalczaniu szkodników i chorób roślin i zwierząt;
- (d) rozwoju potencjału, działaniach edukacyjnych i zwiększających świadomość społeczną, które są lepiej przeprowadzane lub wspierane na szczeblu subregionalnym;
- (e) współpracy naukowej i technicznej, szczególnie w dziedzinie klimatologii, meteorologii i hydrologii, w tym sieci gromadzenia i oceny danych, dzieleniu się informacjami i na monitoringu projektów,

koordynacji i ustalaniu priorytetów badań naukowych i działań rozwojowych;

- (f) systemie wczesnego ostrzegania i wspólnym planowaniu łagodzenia skutków susz, w tym działań rozwiązujących problemy wynikające z migracji spowodowanych kwestiami ekologicznymi;
- (g) poszukiwaniu sposobów dzielenia się doświadczeniami, zwłaszcza w odniesieniu do udziału ludności miejscowej i wspólnot, oraz tworzeniu środowiska sprzyjającego ulepszonemu zarządzaniu użytkowaniem ziemią i stosowaniu odpowiednich technologii;
- (h) zwiększaniu możliwości organizacji subregionalnych w zakresie koordynacji i zapewniania usług technicznych, ustanowieniu, reorientacji i wzmocnieniu subregionalnych ośrodków i instytucji oraz
- (i) opracowaniu polityki w zakresie dziedzin, takich jak handel, które oddziałują na dotknięte obszary i ludność, w tym polityki koordynacji regionalnych systemów marketingu i wspólnej infrastruktury.

Artykuł 12

Struktury organizacyjne regionalnych programów działań

1. Zgodnie z artykułem 11 konwencji afrykańskie Państwa-Strony konwencji wspólnie określają procedury przygotowania i wdrażania regionalnych programów działań.

2. Strony mogą udzielić odpowiedniego wsparcia odnośnym afrykańskim regionalnym instytucjom i organizacjom, aby umożliwić pomoc afrykańskim Państwom-Stronom w wypełnianiu zobowiązań wynikających z konwencji.

Artykuł 13

Zawartość regionalnych programów działań

Regionalny program działań obejmuje przedsięwzięcia związane ze zwalczaniem pustynnienia i/lub łagodzeniem skutków susz w następujących obszarach priorytetowych:

- (a) rozwój regionalnej współpracy i koordynacji subregionalnych programów działań dla uzyskania regionalnego konsensusu w zakresie kluczowych kwestii, w tym na drodze regularnych konsultacji organizacji subregionalnych;
- (b) promowanie rozwoju potencjału w zakresie działań, które są lepiej realizowane na szczeblu regionalnym;
- (c) szukanie wspólnie z międzynarodową społecznością rozwiązań globalnych problemów gospodarczych i społecznych, które mają wpływ na dotknięte obszary, uwzględniając ustęp 2(b) artykułu 4 konwencji;
- (d) promowanie wymiany informacji o odpowiednich technikach, know-how i odnośnym doświadczeniu między dotkniętymi Państwami-Stronami

w Afryce i jej podregionach oraz innymi dotkniętymi terenami; popieranie współpracy naukowej i technicznej w zakresie klimatologii, meteorologii, hydrologii, rozwoju zasobów wodnych i alternatywnych źródeł energii; koordynacja subregionalnych i regionalnych prac badawczych; określenie regionalnych priorytetów w zakresie badań i rozwoju;

- (e) koordynacja sieci systematycznych obserwacji i oceny oraz wymiany informacji, jak również ich włączenie do sieci o zasięgu światowym oraz

- (f) współpraca i wzmocnienie subregionalnych i regionalnych systemów wczesnego ostrzegania i planów na wypadek zagrożenia suszą.

Artykuł 14

Środki finansowe

1. Zgodnie z artykułem 20 konwencji oraz ustępem 2 artykułu 4 dotknięte afrykańskie Państwa-Strony będą starały się zapewnić makroekonomiczne struktury sprzyjające mobilizacji środków finansowych oraz opracują politykę i ustanowią procedury kierowania środkami, w sposób skuteczniejszy, do lokalnych programów rozwoju, również, odpowiednio, przez organizacje pozarządowe.

2. Zgodnie z ustępami 4 i 5 artykułu 21 konwencji Strony zgadzają się utworzyć spis źródeł finansowania na szczeblach krajowych, subregionalnych, regionalnych i międzynarodowych w celu zapewnienia racjonalnego wykorzystania istniejących środków i zidentyfikowania luk w alokacji środków oraz ułatwienia realizacji programów działań. Spis będzie regularnie przeglądany i uaktualniany.

3. Zgodnie z artykułem 7 konwencji rozwinięte Państwa-Strony będą w dalszym ciągu przeznaczać znaczne środki i/lub większe środki, jak również inne formy pomocy dla dotkniętych Państw-Stron afrykańskich, na bazie partnerskich porozumień i ustaleń, o których mowa w artykule 18, zwracając, między innymi, należytą uwagę na sprawy związane z zadłużeniem, handlem międzynarodowym i organizacją handlu, zgodnie z ustępem 2(b) artykułu 4 konwencji.

Artykuł 15

Mechanizm finansowy

1. Zgodnie z artykułem 7 konwencji podkreślającym priorytet dotkniętych Państw-Stron afrykańskich i dotyczącym szczególnej sytuacji przeważającej w tym regionie Strony zwrócą szczególną uwagę na realizowanie w Afryce postanowień ustępu 1(d) i (e) artykułu 21 konwencji, zwłaszcza poprzez:

- (a) ułatwianie ustanowienia mechanizmów, takich jak krajowe fundusze przeciwdziałania pustynnieniu, w celu kierowania środkami finansowymi na poziom lokalny, oraz

(b) umacnianie istniejących funduszy i mechanizmów finansowych na poziomie subregionalnym i regionalnym.

2. Zgodnie z artykułami 20 i 21 konwencji Strony będące również członkami organów zarządzających odnośnych regionalnych i subregionalnych instytucji finansowych, w tym Afrykańskiego Banku Rozwoju i Afrykańskiego Funduszu Rozwoju, będą popierać starania o przyznanie należytego priorytetu i uwagi działaniom instytucji przyspieszających realizację niniejszego załącznika.

3. Strony będą usprawniać, w granicach możliwości, procedury kierowania funduszy do dotkniętych Państw-Stron afrykańskich konwencji.

Artykuł 16

Pomoc techniczna i współpraca

Strony, zgodnie ze swoimi możliwościami, będą racjonalizować pomoc techniczną dla Państw-Stron afrykańskich konwencji oraz współpracę z tymi państwami, w celu zwiększania efektywności projektów i programów, między innymi poprzez:

- (a) ograniczanie kosztów działań wspomagających, zwłaszcza kosztów własnych; w każdym razie koszty takie powinny stanowić jedynie stosunkowo niski procent całkowitych kosztów projektu, aby maksymalizować wydajność projektu;
- (b) preferowanie wykorzystania kompetentnych ekspertów krajowych lub, gdzie konieczne, kompetentnych ekspertów z subregionu i/lub regionu przy planowaniu projektu, przygotowaniu i wdrażaniu oraz tworzeniu miejscowej wiedzy, tam gdzie jej nie ma;
- (c) efektywną gospodarkę i koordynację dostarczanej pomocy technicznej oraz jej wydajne wykorzystywanie.

Artykuł 17

Transfer, nabywanie, adaptacja i dostęp do technologii przyjaznych dla środowiska

Realizując artykuł 18 konwencji odnoszący się do transferu, nabywania, adaptacji i opracowywania technologii, Strony przyznają priorytet afrykańskim Państwom-Stronom, a w razie konieczności opracują z nimi nowe modele partnerstwa i współpracy w celu zwiększenia możliwości w dziedzinie badań naukowych, rozwoju, gromadzenia i rozpowszechniania informacji, aby umożliwić im realizację strategii zwalczania pustynnienia i łagodzenia skutków susz.

Artykuł 18

Porozumienia w zakresie koordynacji i partnerstwa

1. Państwa-Strony afrykańskie będą koordynować przygotowanie, negocjacje i wdrażanie krajowych, subregionalnych i regionalnych programów działań.

Mogą one odpowiednio włączać w ten proces inne Strony i odpowiednie organizacje międzyrządowe i pozarządowe.

2. Celem tej koordynacji będzie zapewnienie zgodności z konwencją współpracy finansowej i technicznej i zapewnienie niezbędnej ciągłości w użytkowaniu i administrowaniu zasobami.

3. Państwa-Strony afrykańskie będą organizować proces konsultacji na szczeblu krajowym, subregionalnym i regionalnym. Procesy konsultacyjne mogą:

(a) służyć jako forum dla negocjacji i zawierania porozumień partnerskich opartych na krajowych, subregionalnych i regionalnych programach działań oraz

(b) określać wkład państw afrykańskich i innych członków grup konsultacyjnych do programów i określać priorytety i porozumienia dotyczące wdrażania i wskaźników realizacji i oceny, jak również organizację finansowania wdrażania.

4. Stały Sekretariat, na życzenie Państw-Stron afrykańskich, zgodnie z artykułem 23 konwencji, może ułatwić powołanie takiego procesu konsultacyjnego poprzez:

(a) służyć radą w zakresie organizacji skutecznego procesu konsultacyjnego, korzystając z doświadczeń innych takich procesów;

(b) przekazywanie informacji o spotkaniach lub procesach konsultacyjnych odpowiednim dwustronnym i wielostronnym agencjom, i popieranie ich aktywnego zaangażowania oraz

(c) przekazywanie innych informacji, które mogą mieć znaczenie przy tworzeniu lub poprawie procesu konsultacji.

5. Subregionalne i regionalne organy koordynujące, między innymi, będą:

(a) zalecać odpowiednie poprawki do porozumień partnerskich;

(b) monitorować i oceniać realizację uzgodnionych subregionalnych i regionalnych programów oraz zdawać sprawozdanie z ich realizacji oraz

(c) dążyć do zapewnienia skutecznej komunikacji i kooperacji między Państwami-Stronami afrykańskimi.

6. Udział w grupach konsultacyjnych będzie otwarty, odpowiednio dla rządów, zainteresowanych grup i udzielających pomocy, stosownych organów, funduszy i programów systemu Narodów Zjednoczonych, odpowiednich organizacji subregionalnych i regionalnych oraz przedstawicieli stosownych organizacji pozarządowych. Uczestnicy każdej grupy konsultacyjnej określą zasady jej organizacji i działania.

7. Zgodnie z artykułem 14 konwencji Państwa-Strony rozwinięte zachęca się do rozwijania, z własnej in-

cjatywy, nieformalnego procesu konsultacji i koordynacji między nimi, na szczeblach krajowych, subregionalnych i regionalnych, oraz, na życzenie dotkniętego afrykańskiego Państwa-Strony lub odpowiedniej organizacji subregionalnej lub regionalnej, do udziału w krajowym, subregionalnym lub regionalnym procesie konsultacyjnym, co przyczyni się do oceny i reakcji na potrzeby w zakresie pomocy w celu ułatwienia wdrażania.

Artykuł 19

Ustalenia uzupełniające

W związku z niniejszym załącznikiem Państwa-Strony afrykańskie będą prowadzić działania zgodnie z konwencją w następujący sposób:

- (a) na szczeblu krajowym, przez mechanizm, którego skład powinien być ustalony przez każde dotknięte afrykańskie Państwo-Stronę konwencji, obejmujący przedstawicieli miejscowego społeczeństwa i działający pod nadzorem krajowego organu koordynującego, o którym mowa w artykule 9;
- (b) na szczeblu subregionalnym, przez multidyscyplinarny naukowo-techniczny komitet konsultacyjny, którego skład i zasady działania będą określone przez Państwa-Strony afrykańskie z odpowiedniego subregionu oraz
- (c) na szczeblu regionalnym, przez mechanizm zdefiniowany zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatu ustanawiającego Afrykańską Wspólnotę Gospodarczą i przez Afrykański Doradczy Komitet Naukowo-Techniczny.

Załącznik II

REGIONALNY ZAŁĄCZNIK REALIZACYJNY DLA AZJI

Artykuł I

Cel

Celem niniejszego załącznika jest zapewnienie wytycznych i zorganizowanie efektywnej realizacji konwencji w dotkniętych Państwach-Stronach w regionie Azji, w świetle ich szczególnych warunków.

Artykuł 2

Szczególne warunki w regionie Azji

Wypełniając swoje zobowiązania wynikające z konwencji, Strony odpowiednio uwzględnią następujące szczególne warunki, które stosuje się w różnym stopniu do dotkniętych Państw-Stron w tym regionie:

- (a) wysoki udział, na ich terytoriach, obszarów dotkniętych pustynnieniem lub suszami lub na nie podatnych oraz duże zróżnicowanie tych obszarów pod względem klimatycznym, topograficznym, użytkowania ziemi i systemów społeczno-ekonomicznych;
- (b) duża presja na zasoby naturalne jako źródło utrzymania;
- (c) istnienie systemów produkcyjnych, bezpośrednio związanych z szeroko rozpowszechnionym ubóstwem, prowadzących do degradacji ziemi i dodatkowego nadwyrężania niedostatecznych zasobów wodnych;
- (d) znaczny wpływ stanu światowej gospodarki i problemów społecznych, takich jak ubóstwo, zły stan zdrowia i odżywiania, brak zabezpieczenia żywnościowego, migracja, uchodźstwo i dynamika demograficzna;
- (e) ich zwiększające się, lecz ciągle niedostateczne struktury instytucjonalne i możliwości rozwiązy-

wania krajowych problemów związanych z pustynnieniem i suszą oraz

- (f) potrzeba współpracy międzynarodowej w celu dążenia do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju związanych ze zwalczaniem pustynnienia i łagodzeniem skutków susz.

Artykuł 3

Struktury krajowych programów działań

1. Krajowe programy działań będą integralną częścią szerszych krajowych polityk trwałego rozwoju dotkniętych Państw-Stron z regionu.

2. Dotknięte Państwa-Strony odpowiednio opracują krajowe programy zgodnie z artykułami 9 i 11 konwencji, ze szczególnym uwzględnieniem ustępu 2 (f) artykułu 10. Dwustronne i wielostronne agencje współpracy mogą być odpowiednio włączane w ten proces na życzenie zainteresowanego dotkniętego Państwa-Strony.

Artykuł 4

Krajowe programy działań

1. Przygotowując i wdrażając krajowe programy działań, dotknięte Państwa-Strony regionu, zgodnie ze swoimi warunkami i politykami, mogą odpowiednio, między innymi:

- a) wyznaczyć odpowiednie organy odpowiedzialne za przygotowanie, współpracę i wdrażanie programów działań;
- b) włączyć dotkniętą ludność, w tym miejscowe społeczności, do opracowywania, koordynacji i wdrażania programów działań poprzez proces konsultacyjny kierowany lokalnie, przy współpracy władz lokalnych i odpowiednich organizacji krajowych i pozarządowych;

- (c) nadzorować stan środowiska na dotkniętych obszarach, aby ocenić przyczyny i konsekwencje pustynnienia i określić obszary priorytetowe dla działań;
- (d) oceniać, przy udziale dotkniętej ludności, poprzednie i obecne programy zwalczania pustynnienia i programy łagodzenia skutków susz, w celu opracowania strategii i zaplanowania przedsięwzięć w programie działań;
- (e) przygotować programy techniczne i finansowe oparte na informacjach pochodzących z działań, o których mowa w ustępach (a) do (d);
- (f) opracować i wykorzystywać procedury i standardy dla oceniania wdrażania programu działań;
- (g) popierać zintegrowaną gospodarkę zlewniami, ochronę zasobów glebowych i efektywne użytkowanie zasobów wodnych;
- (h) wzmacniać i/lub ustanawiać systemy informacji, oceny, następstw i system wczesnego ostrzegania w regionach podatnych na pustynnienie i susze, uwzględniając czynniki klimatologiczne, meteorologiczne, hydrologiczne, biologiczne i inne oraz
- (i) sformułować w duchu partnerstwa odpowiednie porozumienia wspierające programy działań, w tym zasoby finansowe i techniczne, wszędzie tam, gdzie występuje współpraca międzynarodowa.

2. Zgodnie z artykułem 10 konwencji zasadnicza strategia krajowych programów działań będzie zwracać szczególną uwagę na zintegrowane programy rozwoju lokalnego dla dotkniętych obszarów, powstałe na bazie mechanizmu uczestnictwa oraz integracji strategii likwidacji ubóstwa do działań mających na celu zwalczanie pustynnienia i łagodzenie skutków susz. Działania sektorowe w programach działań będą zgrupowane w obszarach priorytetowych, które biorą pod uwagę wielką różnorodność dotkniętych obszarów w regionie, o którym mowa w artykule 2(a).

Artykuł 5

Subregionalne i wspólne programy działań

1. Zgodnie z artykułem 11 konwencji dotknięte Państwa-Strony w Azji mogą wzajemnie uzgadniać konsultacje i współpracę z innymi Stronami, odpowiednio w celu przygotowania i wdrażania subregionalnych lub wspólnych programów działań, w celu uzupełnienia lub zwiększenia efektywności realizacji krajowych programów działań. W każdym przypadku właściwe Strony mogą wspólnie uzgodnić powierzenie subregionalnym organizacjom, bilateralnym lub krajowym, lub wyspecjalizowanym instytucjom obowiązków związanych z przygotowaniem, koordynacją i realizacją programów. Takie organizacje lub instytucje mogą również działać jako lokalne punkty kontaktowe dla promocji i koordynacji działań wynikających z artykułów 16 do 18 konwencji.

2. Przy przygotowywaniu i realizacji subregionalnych lub wspólnych programów działań dotknięte Państwa-Strony regionu, między innymi:

- (a) wyznaczą, we współpracy z instytucjami krajowymi, priorytety związane ze zwalczaniem pustynnienia i łagodzeniem skutków susz, które łatwiej będzie zrealizować za pomocą takich programów, oraz wskażą stosowne działania, które mogłyby być skutecznie przeprowadzone w ramach tych programów;
- (b) będą oceniać operacyjne możliwości i działalność odpowiednich regionalnych, subregionalnych i krajowych instytucji;
- (c) będą oceniać istniejące programy związane z pustynnieniem i suszą we wszystkich lub niektórych częściach regionu lub subregionu i ich związek z krajowymi programami działań oraz
- (d) sformułują w duchu partnerstwa odpowiednie dwustronne lub wielostronne porozumienia wspierające programy, tam gdzie istnieje współpraca międzynarodowa, obejmująca zasoby finansowe i techniczne.

3. Subregionalne lub wspólne programy działań mogą obejmować uzgodnione wspólne programy zrównoważonej gospodarki transgranicznymi zasobami naturalnymi, odnoszące się do pustynnienia, priorytety koordynacji i inne działania w zakresie rozwoju potencjału, współpracy naukowo-technicznej, zwłaszcza systemu wczesnego ostrzegania przed suszą i dzielenia się informacjami, oraz środki służące wzmocnieniu stosownych subregionalnych i innych organizacji lub instytucji.

Artykuł 6

Działania regionalne

Działania regionalne dla uwypuklenia subregionalnych lub wspólnych programów działań mogą, między innymi, obejmować działania wzmacniające instytucje i mechanizmy koordynacji i współpracy na szczeblach krajowym, subregionalnym i regionalnym oraz popieranie realizacji artykułów 16—19 konwencji. Działania te mogą obejmować również:

- (a) popieranie i wzmacnianie sieci współpracy technicznej;
- (b) przygotowanie inwentaryzacji technologii, wiedzy, know-how i praktyk, jak również tradycyjnych i miejscowych technologii i know-how, oraz popieranie ich rozpowszechniania i stosowania;
- (c) ocenę warunków przekazywania technologii i popieranie adaptacji i stosowania takich technologii oraz
- (d) zachęcanie do organizowania programów mających na celu poszerzenie świadomości społecznej i rozwijanie potencjału na wszystkich poziomach, wzmacnianie szkolenia, badań i rozwoju oraz budowanie systemów rozwoju zasobów ludzkich.

Artykuł 7

Mechanizmy i środki finansowe

1. Strony, mając na względzie znaczenie zwalczania pustynnienia i łagodzenie skutków susz w regionie Azji, będą promować mobilizację znacznych środków finansowych i dostępność mechanizmów finansowych, zgodnie z artykułami 20 i 21 konwencji.

2. Zgodnie z konwencją i na podstawie mechanizmu koordynacyjnego, o którym mowa w artykule 8, i zgodnie z krajowymi politykami rozwoju, dotknięte Państwa-Strony regionu, indywidualnie lub wspólnie:

- (a) przyjmą środki dla zrationalizowania i wzmocnienia mechanizmów dostarczania funduszy przez publiczne i prywatne inwestycje, w celu osiągnięcia określonych rezultatów w działaniach mających na celu zwalczanie pustynnienia i łagodzenie skutków susz;
- (b) określą warunki współpracy międzynarodowej dla wspierania krajowych działań, zwłaszcza finansowych, technicznych i technologicznych, oraz
- (c) będą promować udział dwustronnych i/lub wielostronnych instytucji współpracy finansowej w celu zapewnienia realizacji konwencji.

3. Strony będą ułatwiać, w możliwym zakresie, procedury kierowania funduszy do dotkniętych Państw-Stron regionu.

Artykuł 8

Mechanizmy współpracy i koordynacji

1. Dotknięte Strony, przez stosowne organy wyznaczone zgodnie z ustępem 1(a) artykułu 4, i inne Strony regionu mogą, odpowiednio, ustanowić mechanizm między innymi dla następujących celów:

- (a) wymiany informacji, doświadczenia, wiedzy i know-how;

- (b) współpracy i koordynacji działań, w tym dwustronnych i wielostronnych porozumień na poziomach subregionalnych i regionalnych;
- (c) popierania współpracy naukowej, technicznej, technologicznej i finansowej zgodnie z artykułami 5, 6 i 7;
- (d) określenia warunków współpracy zewnętrznej oraz
- (e) działań dodatkowych i oceny realizacji programów działań.

2. Dotknięte Państwa-Strony, przez stosowne organy wyznaczone zgodnie z ustępem 1(a) artykułu 4, i inne Strony regionu mogą również, odpowiednio, przeprowadzać konsultacje w zakresie krajowych, subregionalnych i regionalnych programów oraz je koordynować. Mogą one, odpowiednio, włączyć do tego procesu inne Strony i odpowiednie organizacje międzyrządowe i pozarządowe. Koordynacja taka, między innymi, będzie starała się zapewnić porozumienie co do możliwości współpracy międzynarodowej zgodnie z artykułami 20 i 21 konwencji, zintensyfikować współpracę techniczną i kierować środki tak, aby były wykorzystywane efektywnie.

3. Dotknięte Państwa-Strony z regionu będą odbywać okresowo spotkania koordynacyjne, a Stały Sekretariat może, na ich życzenie, zgodnie z artykułem 23 konwencji, ułatwiać zwoływanie takich spotkań koordynacyjnych poprzez:

- (a) służyć radą w zakresie organizacji skutecznych porozumień koordynacyjnych, korzystając z doświadczeń innych takich porozumień;
- (b) dostarczanie informacji o spotkaniach koordynacyjnych odpowiednim dwustronnym i wielostronnym agencjom i zachęcanie ich do aktywnego zaangażowania się oraz
- (c) dostarczanie innych informacji, które mogą być stosowne przy tworzeniu lub poprawie procesu koordynacyjnego.

Załącznik III**REGIONALNY ZAŁĄCZNIK REALIZACYJNY DLA AMERYKI ŁACIŃSKIEJ I KARAIBÓW**

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszego załącznika jest dostarczenie ogólnych wytycznych dla realizacji konwencji w regionie Ameryki Łacińskiej i Karaibów, w świetle jego szczególnych warunków.

Artykuł 2

Szczególne warunki regionu Ameryki Łacińskiej i Karaibów

Strony, zgodnie z postanowieniami konwencji, uwzględnią następujące szczególne warunki tego regionu:

- (a) istnienie dużych obszarów, które są wrażliwe i były szczególnie dotknięte pustynnieniem i/lub suszą, i w których zaobserwować można różne właściwości, w zależności od rejonu, w którym występują; ten skumulowany i pogłębiający się proces ma negatywne skutki społeczne, kulturowe, ekonomiczne i ekologiczne, tym bardziej poważne, że region ten posiada jedno z największych źródeł różnorodności biologicznej na świecie;
- (b) częste stosowanie niezrównoważonych praktyk rozwojowych w dotkniętych rejonach jako wynik złożonych oddziaływań wzajemnych między czynnikami fizycznymi, biologicznymi, politycznymi, społecznymi, kulturowymi i ekonomicznymi, w tym

międzynarodowymi czynnikami ekonomicznymi, takimi jak zewnętrzne zadłużenie, pogarszające się warunki handlu i praktyk handlowych, które mają wpływ na rynki produktów rolnych, leśnych i rybnych, oraz

- (c) ostry spadek produktywności ekosystemu, będący główną konsekwencją pustynnienia i susz, przybierający formę spadku wydajności w rolnictwie, hodowli i leśnictwie oraz straty różnorodności biologicznej; z socjalnego punktu widzenia jego wynikiem jest zubożenie, migracja, wewnętrzne ruchy ludności i pogorszenie jakości życia; dlatego region będzie musiał przyjąć zintegrowane podejście do problemów pustynnienia i susz poprzez popieranie modeli zrównoważonego rozwoju, dopasowanych do sytuacji ekologicznej, ekonomicznej i społecznej w każdym państwie.

Artykuł 3

Programy działań

1. Zgodnie z konwencją, a zwłaszcza z artykułami 9, 10 i 11, i zgodnie z krajowymi politykami rozwoju dotknięte Państwa-Strony regionu, odpowiednio, przygotowują i wdrażają krajowe programy działań w celu zwalczania pustynnienia i w celu łagodzenia skutków susz jako integralną część swoich krajowych polityk trwałego rozwoju. Programy subregionalne i regionalne mogą być przygotowane i realizowane zgodnie z potrzebami regionu.

2. W przygotowywaniu krajowych programów działań dotknięte Państwa-Strony zwrócą szczególną uwagę na ustęp 2(f) artykułu 10 konwencji.

Artykuł 4

Zawartość krajowych programów działań

Mając na uwadze swoją sytuację, dotknięte Państwa-Strony regionu mogą, podczas opracowywania swoich krajowych strategii działań zwalczania pustynnienia i/lub łagodzenia skutków susz, zgodnie z artykułem 5 konwencji, rozważyć, między innymi, następujące zagadnienia tematyczne:

- (a) rozwijanie potencjału, edukacji i świadomości społecznej, współpracy technicznej, naukowej i technologicznej, zasobów i mechanizmów finansowych;
- (b) likwidacja ubóstwa i poprawa jakości życia człowieka;
- (c) osiągnięcie bezpieczeństwa żywnościowego, trwały rozwój i zarządzanie działaniami w rolnictwie, hodowli, leśnictwie i działaniami wielodyscyplinarnymi;
- (d) zrównoważona gospodarka zasobami naturalnymi, zwłaszcza racjonalna gospodarka zlewniami,
- (e) zrównoważona gospodarka zasobami naturalnymi w rejonach położonych na dużej wysokości;

- (f) racjonalna gospodarka i ochrona gleby oraz eksploatacja i wydajne użytkowanie wody;

- (g) formułowanie i stosowanie planów na wypadek suszy, które mają załagodzić jej skutki;

- (h) wzmacnianie lub ustanawianie systemów informacyjnych, oceny, kontynuacyjnych i wczesnego ostrzegania w rejonach podatnych na pustynnienie i susze, uwzględniając czynniki klimatologiczne, meteorologiczne, hydrologiczne, biologiczne, glebowe, ekonomiczne i społeczne;

- (i) rozwijanie różnych źródeł energii, gospodarka nimi i ich efektywne stosowanie, w tym promocja źródeł alternatywnych;

- (j) ochrona i zrównoważone użytkowanie różnorodności biologicznej zgodnie z postanowieniami konwencji o różnorodności biologicznej;

- (k) uwzględnienie aspektów demograficznych związanych z pustynnieniem i suszą oraz

- (l) ustanowienie lub wzmocnienie struktur instytucjonalnych i prawnych pozwalających na stosowanie konwencji i mających na celu, między innymi, decentralizację struktur administracyjnych i funkcji związanych z pustynnieniem i suszą, przy udziale dotkniętych społeczności i ogółu społeczeństwa.

Artykuł 5

Współpraca techniczna, naukowa i technologiczna

Zgodnie z konwencją, zwłaszcza z jej artykułami 16 do 18, oraz na podstawie mechanizmu koordynacyjnego, o którym mowa w artykule 7, dotknięte Państwa-Strony regionu, indywidualnie lub wspólnie:

- (a) będą popierać wzmocnienie sieci współpracy technicznej i krajowych, subregionalnych i regionalnych systemów informacji oraz, odpowiednio, włączenie ich do ogólnosiwiatowych źródeł informacji;

- (b) przygotowują spis dostępnych technologii i know-how oraz będą popierać ich rozpowszechnianie i stosowanie;

- (c) będą popierać stosowanie tradycyjnej technologii, know-how i praktyk zgodnie z ustępem 2(b) artykułu 18 konwencji;

- (d) określą warunki transferu technologii oraz

- (e) będą popierać opracowanie, adaptację, przyjęcie i transfer odpowiednich istniejących i nowych technologii przyjaznych dla środowiska.

Artykuł 6

Środki i mechanizmy finansowe

Zgodnie z konwencją, zwłaszcza z artykułami 20 i 21, na podstawie mechanizmu koordynacyjnego, o którym mowa w artykule 7, i zgodnie ze swoimi kra-

jowymi politykami rozwoju, dotknięte Państwa-Strony regionu, indywidualnie lub wspólnie:

- (a) przyjmą środki dla racjonalizacji i wzmocnienia mechanizmu dostarczania funduszy przez publiczne lub prywatne inwestycje w celu osiągnięcia określonych rezultatów w działaniach mających na celu zwalczanie pustynnienia i łagodzenie skutków susz;
- (b) określą potrzeby w zakresie współpracy międzynarodowej dla wsparcia działań krajowych oraz
- (c) będą promować udział dwustronnych lub wielostronnych instytucji współpracy finansowej w celu zapewnienia realizacji konwencji.

Artykuł 7

Struktury instytucjonalne

1. W związku z niniejszym załącznikiem dotknięte Państwa-Strony regionu:

- (a) ustanowią lub wzmocnią krajowe punkty kontaktowe dla koordynacji działań mających na celu zwalczanie pustynnienia i/lub łagodzenie skutków susz oraz
- (b) ustanowią mechanizm koordynacji krajowych punktów kontaktowych dla następujących celów:

- (i) wymiany informacji i doświadczeń;
- (ii) koordynacji działań na poziomach subregionalnych i regionalnych;
- (iii) popierania współpracy technicznej, naukowej, technologicznej i finansowej,
- (iv) określenia potrzeb współpracy zewnętrznej oraz
- (v) dalszych działań i oceny realizacji programów działań.

2. Dotknięte Państwa-Strony regionu będą organizować okresowe spotkania koordynacyjne, a Stały Sekretariat może, na ich życzenie, zgodnie z artykułem 23 konwencji, ułatwić im zwołanie spotkań koordynacyjnych poprzez:

- (a) udzielanie rad w zakresie organizacji porozumień efektywnej koordynacji, korzystając z doświadczeń innych takich porozumień;
- (b) dostarczanie informacji o spotkaniach koordynacyjnych właściwym dwustronnym i wielostronnym agencjom oraz zachęcanie ich do aktywnego zaangażowania, oraz
- (c) dostarczanie innych informacji, które mogą być stosowne przy tworzeniu lub poprawie procesu koordynacyjnego.

Załącznik IV

REGIONALNY ZAŁĄCZNIK REALIZACYJNY DLA PÓŁNOCNEGO MORZA ŚRÓDZIEMNEGO

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszego załącznika jest dostarczenie wytycznych i ustaleń koniecznych dla skutecznej realizacji konwencji w dotkniętych Państwach-Stronach w regionie północnego Morza Śródziemnego, w świetle jego szczególnych warunków.

Artykuł 2

Szczególne warunki w regionie północnego Morza Śródziemnego

Szczególne warunki w regionie północnego Morza Śródziemnego, o których mowa w artykule 1, obejmują:

- (a) półpustynne warunki klimatyczne wpływające na duże obszary, sezonowe susze, bardzo dużą zmienność opadów deszczu i nagłe, bardzo intensywne opady deszczu;
- (b) słabe i łatwo ulegające erozji gleby, skłonne do wytwarzania powierzchniowej skorupy;
- (c) nierówny relief o stromych zboczach i bardzo zróżnicowanych krajobrazach;

- (d) duże straty pokrywy leśnej spowodowane częstymi pożarami;
- (e) warunki kryzysowe w tradycyjnym rolnictwie i towarzyszące temu porzucanie ziemi i pogarszanie struktur ochrony gleby i wody;
- (f) nie zrównoważona eksploatacja zasobów wodnych prowadząca do poważnych szkód w środowisku, w tym do zanieczyszczeń chemicznych, zasolenia i wyczerpania warstw wodonośnych oraz
- (g) koncentracja aktywności gospodarczej w rejonach wybrzeży jako wynik wzrostu miast, działalności przemysłowej, turystyki i nawadnianego rolnictwa.

Artykuł 3

Ramy planowania strategicznego dla zrównoważonego rozwoju

1. Krajowe programy działań będą centralną i integralną częścią ram strategicznego planowania dla trwałego rozwoju dotkniętych Państw-Stron w regionie północnego Morza Śródziemnego.

2. Proces konsultacyjny, w którym będą uczestniczyć odpowiednio rządy, miejscowe społeczności i or-

ganizacje pozarządowe, będzie podjęty dla zapewnienia wytycznych w zakresie strategii z elastycznym planowaniem pozwalającym na maksymalny udział lokalny, zgodnie z ustępem 2(f) artykułu 10 konwencji.

Artykuł 4

Obowiązek przygotowania krajowych programów działań i ich terminarza

Dotknięte Państwa-Strony z regionu północnego Morza Śródziemnego przygotowują krajowe programy działań i odpowiednio subregionalne, regionalne lub połączone programy działań. Przygotowanie takich programów powinno być zakończone tak szybko, jak to jest praktycznie możliwe.

Artykuł 5

Przygotowanie i realizacja krajowych programów działań

Przygotowując i realizując krajowe programy działań, zgodnie z artykułami 9 i 10 konwencji, każde dotknięte Państwo-Strona z regionu, odpowiednio:

- (a) wyznaczy właściwe organy odpowiedzialne za przygotowanie, koordynację i realizację programu;
- (b) włączy dotkniętą ludność, w tym miejscowe społeczności, do opracowywania, koordynacji i wdrażania programu przez kierowany lokalnie proces konsultacyjny, przy współpracy władz miejscowych i stosownych organizacji pozarządowych;
- (c) będzie obserwować stan środowiska w dotkniętych rejonach, aby zbadać przyczyny i konsekwencje pustoszczenia i wyznaczyć obszary priorytetowe dla działań;
- (d) oceni, przy udziale dotkniętej ludności, poprzednie i obecne programy w celu opracowania strategii i prac w programie działań;
- (e) przygotuje programy techniczne i finansowe na podstawie informacji uzyskanych przez prace opisane w ustępach (a) do (b) oraz
- (f) opracuje i będzie stosować procedury i standardy monitoringu i oceny realizacji programu.

Artykuł 6

Zawartość krajowych programów działań

Dotknięte Państwa-Strony regionu mogą włączyć do swoich programów działań przedsięwzięcia związane z:

- (a) zakresem prawnym, instytucjonalnym i administracyjnym;
- (b) modelami użytkowania ziemi, gospodarką zasobami wodnymi, ochroną gleby, leśnictwem, działalnością rolniczą i gospodarką pastwiskami i terenami wypasu;

(c) gospodarką i ochroną dzikiej natury i innych form różnorodności biologicznej;

(d) ochroną przed pożarami lasów;

(e) promocją alternatywnych źródeł utrzymania oraz

(f) badaniami, szkoleniami i podnoszeniem świadomości społecznej.

Artykuł 7

Subregionalne, regionalne i wspólne programy działań

1. Dotknięte Państwa-Strony regionu, zgodnie z artykułem 11 konwencji, mogą przygotowywać i wdrażać subregionalne lub regionalne programy działań w celu uzupełnienia i zwiększenia efektywności krajowych programów działań. Dwa lub więcej dotknięte Państwa-Strony z regionu mogą jednocześnie uzgodnić przygotowanie wspólnych programów działań między sobą.

2. Postanowienia artykułów 5 i 6 będą stosować się *mutatis mutandis* do przygotowania i realizacji subregionalnych, regionalnych i wspólnych programów działań. Dodatkowo programy te mogą obejmować prowadzenie działalności badawczej i rozwojowej w odniesieniu do wybranych ekosystemów w dotkniętych rejonach.

3. Przygotowując i realizując subregionalne, regionalne lub wspólne programy działań, dotknięte Państwa-Strony z regionu, odpowiednio:

- (a) wyznaczą, przy współpracy krajowych instytucji, krajowe cele odnoszące się do pustoszczenia, które mogłyby być lepiej zrealizowane przez takie programy i stosowne działania, które mogą być przez nie efektywnie prowadzone;
- (b) oceniają możliwości operacyjne i działania odpowiednich regionalnych, subregionalnych i krajowych instytucji oraz
- (c) oceniają istniejące programy związane z pustoszczeniem wśród Stron tego regionu i ich związek z krajowymi programami działań.

Artykuł 8

Koordynacja subregionalnych, regionalnych i wspólnych programów działań

Dotknięte Państwa-Strony, przygotowując subregionalny, regionalny lub wspólny program działań, mogą powołać komitet koordynacyjny złożony z przedstawicieli każdego zainteresowanego dotkniętego Państwa-Strony, w celu przeglądu postępów w zwalczaniu pustoszczenia, zharmonizowania krajowych programów działań, przedstawiania zaleceń na różnych etapach przygotowania i realizacji subregionalnych, regionalnych lub wspólnych programów działań i funkcjonowania jako punkt kontaktowy, dla promocji i koordynacji współpracy technicznej zgodnie z artykułami 16 do 19 konwencji.

Artykuł 9

Nieemożność otrzymania pomocy finansowej

W realizacji krajowych, subregionalnych, regionalnych i wspólnych programów działań dotknięte Państwa-Strony rozwinięte z regionu nie mogą otrzymywać pomocy finansowej w ramach konwencji.

Artykuł 10

Koordinacja z innymi subregionami i regionami

Subregionalne, regionalne i wspólne programy działań w regionie północnego Morza Śródziemnego mogą być przygotowane i realizowane we współpracy z innymi subregionami lub regionami, zwłaszcza z subregionem północnej Afryki.

**United Nations Convention to Combat Desertification in Countries
Experiencing Serious Drought and/or Desertification, Particularly in Africa**

The Parties to this Convention,

Affirming that human beings in affected or threatened areas are at the centre of concerns to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Reflecting the urgent concern of the international community, including States and international organizations, about the adverse impacts of desertification and drought,

Aware that arid, semi-arid and dry sub-humid areas together account for a significant proportion of the Earth's land area and are the habitat and source of livelihood for a large segment of its population,

Acknowledging that desertification and drought are problems of global dimension in that they affect all regions of the world and that joint action of the international community is needed to combat desertification and/or mitigate the effects of drought,

Noting the high concentration of developing countries, notably the least developed countries, among those experiencing serious drought and/or desertification, and the particularly tragic consequences of these phenomena in Africa,

Noting also that desertification is caused by complex interactions among physical, biological, political, social, cultural and economic factors,

Considering the impact of trade and relevant aspects of international economic relations on the ability of affected countries to combat desertification adequately,

Conscious that sustainable economic growth, social development and poverty eradication are priorities of affected developing countries, particularly in Africa, and are essential to meeting sustainability objectives,

Mindful that desertification and drought affect sustainable development through their interrelationships with important social problems such as poverty, poor health and nutrition, lack of food security, and those arising from migration, displacement of persons and demographic dynamics,

Appreciating the significance of the past efforts and experience of States and international organizations in combating desertification and mitigating the effects of drought, particularly in implementing the Plan of Action to Combat Desertification which was adopted at the United Nations Conference on Desertification in 1977,

Realizing that, despite efforts in the past, progress in combating desertification and mitigating the effects of drought has not met expectations and that a new and more effective approach is needed at all levels within the framework of sustainable development,

Recognizing the validity and relevance of decisions adopted at the United Nations Conference on Environment and Development, particularly of Agenda 21 and its chapter 12, which provide a basis for combating desertification,

Reaffirming in this light the commitments of developed countries as contained in paragraph 13 of chapter 33 of Agenda 21,

Recalling General Assembly resolution 47/188, particularly the priority in it prescribed for Africa, and all other relevant United Nations resolutions, decisions and programmes on desertification and drought, as well as relevant declarations by African countries and those from other regions,

Reaffirming the Rio Declaration on Environment and Development which states, in its Principle 2, that States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to exploit their own resources pursuant to their own environmental and developmental policies, and the responsibility to ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause damage to the environment of other States or of areas beyond the limits of national jurisdiction,

Recognizing that national Governments play a critical role in combating desertification and mitigating the effects of drought and that progress in that respect depends on local implementation of action programmes in affected areas,

Recognizing also the importance and necessity of international cooperation and partnership in combating desertification and mitigating the effects of drought,

Recognizing further the importance of the provision to affected developing countries, particularly in Africa, of effective means, inter alia substantial financial resources, including new and additional funding, and access to technology, without which it will be difficult for them to implement fully their commitments under this Convention,

Expressing concern over the impact of desertification and drought on affected countries in Central Asia and the Transcaucasus,

Stressing the important role played by women in regions affected by desertification and/or drought, particularly in rural areas of developing countries, and the importance of ensuring the full participation of both men and women at all levels in programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Emphasizing the special role of non-governmental organizations and other major groups in programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Bearing in mind the relationship between desertification and other environmental problems' of global dimension facing the international and national communities,

Bearing also in mind the contribution that combating desertification can make to achieving the objectives of the United Nations Framework Convention on Climate Change, the Convention on Biological Diversity and other related environmental conventions,

Believing that strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought will be most effective if they are based on sound systematic observation and rigorous scientific knowledge and if they are continuously re-evaluated,

Recognizing the urgent need to improve the effectiveness and coordination of international cooperation to facilitate the implementation of national plans and priorities,

Determined to take appropriate action in combating desertification and mitigating the effects of drought for the benefit of present and future generations,

Have agreed as follows:

PART I

INTRODUCTION

Article 1

Use of terms

For the purposes of this Convention:

- (a) "desertification" means land degradation in arid, semi-arid and dry sub-humid areas resulting from various factors, including climatic variations and human activities;
- (b) "combating desertification" includes activities which are part of the integrated development of land in arid, semi-arid and dry sub-humid areas for sustainable development which are aimed at:
 - (i) prevention and/or reduction of land degradation;
 - (ii) rehabilitation of partly degraded land; and
 - (iii) reclamation of desertified land;
- (c) "drought" means the naturally occurring phenomenon that exists when precipitation has been significantly below normal recorded levels, causing serious hydrological imbalances that adversely affect land resource production systems;
- (d) "mitigating the effects of drought" means activities related to the prediction of drought and intended to reduce the vulnerability of society and natural systems to drought as it relates to combating desertification;
- (e) "land" means the terrestrial bio-productive system that comprises soil, vegetation, other biota, and the ecological and hydrological processes that operate within the system;
- (f) "land degradation" means reduction or loss, in arid, semi-arid and dry sub-humid areas, of the biological or economic productivity and complexity of rainfed cropland, irrigated cropland, or range, pasture, forest and woodlands resulting from land uses or from a process or combination of processes, including processes arising from human activities and habitation patterns, such as:
 - (i) soil erosion caused by wind and/or water;
 - (ii) deterioration of the physical, chemical and biological or economic properties of soil; and
 - (iii) long-term loss of natural vegetation;
- (g) "arid, semi-arid and dry sub-humid areas" means areas, other than polar and sub-polar regions, in which the ratio of annual precipitation to potential evapotranspiration falls within the range from 0.05 to 0.65;

- (h) "affected areas" means arid, semi-arid and/or dry sub-humid areas affected or threatened by desertification;
- (i) "affected countries" means countries whose lands include, in whole or in part, affected areas;
- (j) "regional economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States of a given region which has competence in respect of matters governed by this Convention and has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention;
- (k) "developed country Parties" means developed country Parties and regional economic integration organizations constituted by developed countries.

Article 2

Objective

1. The objective of this Convention is to combat desertification and mitigate the effects of drought in countries experiencing serious drought and/or desertification, particularly in Africa, through effective action at all levels, supported by international cooperation and partnership arrangements, in the framework of an integrated approach which is consistent with Agenda 21, with a view to contributing to the achievement of sustainable development in affected areas.
2. Achieving this objective will involve long-term integrated strategies that focus simultaneously, in affected areas, on improved productivity of land, and the rehabilitation, conservation and sustainable management of land and water resources, leading to improved living conditions, in particular at the community level.

Article 3

Principles

In order to achieve the objective of this Convention and to implement its provisions, the Parties shall be guided, inter alia, by the following:

- (a) the Parties should ensure that decisions on the design and implementation of programmes to combat desertification and/or mitigate the effects of drought are taken with the participation of populations and local communities and that an enabling environment is created at higher levels to facilitate action at national and local levels;
- (b) the Parties should, in a spirit of international solidarity and partnership, improve cooperation and coordination at subregional, regional and international levels, and better focus financial, human, organizational and technical resources where they are needed;

- (c) the Parties should develop, in a spirit of partnership, cooperation among all levels of government, communities, non-governmental organizations and landholders to establish a better understanding of the nature and value of land and scarce water resources in affected areas and to work towards their sustainable use; and
- (d) the Parties should take into full consideration the special needs and circumstances of affected developing country Parties, particularly the least developed among them.

PART II

GENERAL PROVISIONS

Article 4

General obligations

1. The Parties shall implement their obligations under this Convention, individually or jointly, either through existing or prospective bilateral and multilateral arrangements or a combination thereof, as appropriate, emphasizing the need to coordinate efforts and develop a coherent long-term strategy at all levels.
2. In pursuing the objective of this Convention, the Parties shall:
 - (a) adopt an integrated approach addressing the physical, biological and socio-economic aspects of the processes of desertification and drought;
 - (b) give due attention, within the relevant international and regional bodies, to the situation of affected developing country Parties with regard to international trade, marketing arrangements and debt with a view to establishing an enabling international economic environment conducive to the promotion of sustainable development;
 - (c) integrate strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought;
 - (d) promote cooperation among affected country Parties in the fields of environmental protection and the conservation of land and water resources, as they relate to desertification and drought;
 - (e) strengthen subregional, regional and international cooperation;
 - (f) cooperate within relevant intergovernmental organizations;
 - (g) determine institutional mechanisms, if appropriate, keeping in mind the need to avoid duplication; and
 - (h) promote the use of existing bilateral and multilateral financial mechanisms and arrangements that mobilize and channel substantial financial resources to affected

developing country Parties in combating desertification and mitigating the effects of drought.

3. Affected developing country Parties are eligible for assistance in the implementation of the Convention.

Article 5

Obligations of affected country Parties

In addition to their obligations pursuant to article 4, affected country Parties undertake to:

- (a) give due priority to combating desertification and mitigating the effects of drought, and allocate adequate resources in accordance with their circumstances and capabilities;
- (b) establish strategies and priorities, within the framework of sustainable development plans and/or policies, to combat desertification and mitigate the effects of drought;
- (c) address the underlying causes of desertification and pay special attention to the socio- economic factors contributing to desertification processes;
- (d) promote awareness and facilitate the participation of local populations, particularly women and youth, with the support of non-governmental organizations, in efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought; and
- (e) provide an enabling environment by strengthening, as appropriate, relevant existing legislation and, where they do not exist, enacting new laws and establishing long-term policies and action programmes.

Article 6

Obligations of developed country Parties

In addition to their general obligations pursuant to article 4, developed country Parties undertake to:

- (a) actively support, as agreed, individually or jointly, the efforts of affected developing country Parties, particularly those in Africa, and the least developed countries, to combat desertification and mitigate the effects of drought;
- (b) provide substantial financial resources and other forms of support to assist affected developing country Parties, particularly those in Africa, effectively to develop and implement their own long-term plans and strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought;
- (c) promote the mobilization of new and additional funding pursuant to article 20, paragraph 2 (b);

- (d) encourage the mobilization of funding from the private sector and other non-governmental sources; and
- (e) promote and facilitate access by affected country Parties, particularly affected developing country Parties, to appropriate technology, knowledge and know-how.

Article 7

Priority for Africa

In implementing this Convention, the Parties shall give priority to affected African country Parties, in the light of the particular situation prevailing in that region, while not neglecting affected developing country Parties in other regions.

Article 8

Relationship with other conventions

1. The Parties shall encourage the coordination of activities carried out under this Convention and, if they are Parties to them, under other relevant international agreements, particularly the United Nations Framework Convention on Climate Change and the Convention on Biological Diversity, in order to derive maximum benefit from activities under each agreement while avoiding duplication of effort. The Parties shall encourage the conduct of joint programmes, particularly in the fields of research, training, systematic observation and information collection and exchange, to the extent that such activities may contribute to achieving the objectives of the agreements concerned.
2. The provisions of this Convention shall not affect the rights and obligations of any Party deriving from a bilateral, regional or international agreement into which it has entered prior to the entry into force of this Convention for it.

PART III

ACTION PROGRAMMES, SCIENTIFIC AND TECHNICAL COOPERATION AND SUPPORTING MEASURES

Section 1: Action programmes

Article 9

Basic approach

1. In carrying out their obligations pursuant to article 5, affected developing country Parties and any other affected country Party in the framework of its regional

implementation annex or, otherwise, that has notified the Permanent Secretariat in writing of its intention to prepare a national action programme, shall, as appropriate, prepare, make public and implement national action programmes, utilizing and building, to the extent possible, on existing relevant successful plans and programmes, and subregional and regional action programmes, as the central element of the strategy to combat desertification and mitigate the effects of drought. Such programmes shall be updated through a continuing participatory process on the basis of lessons from field action, as well as the results of research. The preparation of national action programmes shall be closely interlinked with other efforts to formulate national policies for sustainable development.

2. In the provision by developed country Parties of different forms of assistance under the terms of article 6, priority shall be given to supporting, as agreed, national, subregional and regional action programmes of affected developing country Parties, particularly those in Africa, either directly or through relevant multilateral organizations or both.

3. The Parties shall encourage organs, funds and programmes of the United Nations system and other relevant intergovernmental organizations, academic institutions, the scientific community and non-governmental organizations in a position to cooperate, in accordance with their mandates and capabilities, to support the elaboration, implementation and follow-up of action programmes.

Article 10

National action programmes

1. The purpose of national action programmes is to identify the factors contributing to desertification and practical measures necessary to combat desertification and mitigate the effects of drought.

2. National action programmes shall specify the respective roles of government, local communities and land users and the resources available and needed. They shall, inter alia:

(a) incorporate long-term strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought, emphasize implementation and be integrated with national policies for sustainable development;

(b) allow for modifications to be made in response to changing circumstances and be sufficiently flexible at the local level to cope with different socio-economic, biological and geo-physical conditions;

(c) give particular attention to the implementation of preventive measures for lands that are not yet degraded or which are only slightly degraded;

- (d) enhance national climatological, meteorological and hydrological capabilities and the means to provide for drought early warning;
- (e) promote policies and strengthen institutional frameworks which develop cooperation and coordination, in a spirit of partnership, between the donor community, governments at all levels, local populations and community groups, and facilitate access by local populations to appropriate information and technology;
- (f) provide for effective participation at the local, national and regional levels of non-governmental organizations and local populations, both women and men, particularly resource users, including farmers and pastoralists and their representative organizations, in policy planning, decision-making, and implementation and review of national action programmes; and
- (g) require regular review of, and progress reports on, their implementation.

3. National action programmes may include, inter alia, some or all of the following measures to prepare for and mitigate the effects of drought:

- (a) establishment and/or strengthening, as appropriate, of early warning systems, including local and national facilities and joint systems at the subregional and regional levels, and mechanisms for assisting environmentally displaced persons;
- (b) strengthening of drought preparedness and management, including drought contingency plans at the local, national, subregional and regional levels, which take into consideration seasonal to interannual climate predictions;
- (c) establishment and/or strengthening, as appropriate, of food security systems, including storage and marketing facilities, particularly in rural areas;
- (d) establishment of alternative livelihood projects that could provide incomes in drought prone areas; and
- (e) development of sustainable irrigation programmes for both crops and livestock.

4. Taking into account the circumstances and requirements specific to each affected country Party, national action programmes include, as appropriate, inter alia, measures in some or all of the following priority fields as they relate to combating desertification and mitigating the effects of drought in affected areas and to their populations: promotion of alternative livelihoods and improvement of national economic environments with a view to strengthening programmes aimed at the eradication of poverty and at ensuring food security; demographic dynamics; sustainable management of natural resources; sustainable agricultural practices; development and efficient use of various energy sources; institutional and legal frameworks; strengthening of capabilities for assessment and systematic observation, including hydrological and meteorological services, and capacity building, education and public awareness.

Article 11*Subregional and regional action programmes*

Affected country Parties shall consult and cooperate to prepare, as appropriate, in accordance with relevant regional implementation annexes, subregional and/or regional action programmes to harmonize, complement and increase the efficiency of national programmes. The provisions of article 10 shall apply mutatis mutandis to subregional and regional programmes. Such cooperation may include agreed joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources, scientific and technical cooperation, and strengthening of relevant institutions.

Article 12*International cooperation*

Affected country Parties, in collaboration with other Parties and the international community, should cooperate to ensure the promotion of an enabling international environment in the implementation of the Convention. Such cooperation should also cover fields of technology transfer as well as scientific research and development, information collection and dissemination and financial resources.

Article 13*Support for the elaboration and implementation of action programmes*

1. Measures to support action programmes pursuant to article 9 include, inter alia:

- (a) financial cooperation to provide predictability for action programmes, allowing for necessary long-term planning;
- (b) elaboration and use of cooperation mechanisms which better enable support at the local level, including action through non-governmental organizations, in order to promote the replicability of successful pilot programme activities where relevant;
- (c) increased flexibility in project design, funding and implementation in keeping with the experimental, iterative approach indicated for participatory action at the local community level; and
- (d) as appropriate, administrative and budgetary procedures that increase the efficiency of cooperation and of support programmes.

2. In providing such support to affected developing country Parties, priority shall be given to African country Parties and to least developed country Parties.

Article 14*Coordination in the elaboration and implementation of action programmes*

1. The Parties shall work closely together, directly and through relevant intergovernmental organizations, in the elaboration and implementation of action programmes.

2. The Parties shall develop operational mechanisms, particularly at the national and field levels, to ensure the fullest possible coordination among developed country Parties, developing country Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations, in order to avoid duplication, harmonize interventions and approaches, and maximize the impact of assistance. In affected developing country Parties, priority will be given to coordinating activities related to international cooperation in order to maximize the efficient use of resources, to ensure responsive assistance, and to facilitate the implementation of national action programmes and priorities under this Convention.

Article 15

Regional implementation annexes

Elements for incorporation in action programmes shall be selected and adapted to the socio- economic, geographical and climatic factors applicable to affected country Parties or regions, as well as to their level of development. Guidelines for the preparation of action programmes and their exact focus and content for particular subregions and regions are set out in the regional implementation annexes.

Section 2: Scientific and technical cooperation

Article 16

Information collection, analysis and exchange

The Parties agree, according to their respective capabilities, to integrate and coordinate the collection, analysis and exchange of relevant short term and long term data and information to ensure systematic observation of land degradation in affected areas and to understand better and assess the processes and effects of drought and desertification. This would help accomplish, inter alia, early warning and advance planning for periods of adverse climatic variation, in a form suited for practical application by users at all levels, including especially local populations. To this end, they shall, as appropriate:

(a) facilitate and strengthen the functioning of the global network of institutions and facilities for the collection, analysis and exchange of information, as well as for systematic observation at all levels, which shall, inter alia:

(i) aim to use compatible standards and systems;

(ii) encompass relevant data and stations, including in remote areas;

- (iii) use and disseminate modern technology for data collection, transmission and assessment on land degradation; and
- (iv) link national, subregional and regional data and information centres more closely with global information sources;
- (b) ensure that the collection, analysis and exchange of information address the needs of local communities and those of decision makers, with a view to resolving specific problems, and that local communities are involved in these activities;
- (c) support and further develop bilateral and multilateral programmes and projects aimed at defining, conducting, assessing and financing the collection, analysis and exchange of data and information, including, *inter alia*, integrated sets of physical, biological, social and economic indicators;
- (d) make full use of the expertise of competent intergovernmental and non-governmental organizations, particularly to disseminate relevant information and experiences among target groups in different regions;
- (e) give full weight to the collection, analysis and exchange of socio-economic data, and their integration with physical and biological data;
- (f) exchange and make fully, openly and promptly available information from all publicly available sources relevant to combating desertification and mitigating the effects of drought; and
- (g) subject to their respective national legislation and/or policies, exchange information on local and traditional knowledge, ensuring adequate protection for it and providing appropriate return from the benefits derived from it, on an equitable basis and on mutually agreed terms, to the local populations concerned.

Article 17

Research and development

1. The Parties undertake, according to their respective capabilities, to promote technical and scientific cooperation in the fields of combating desertification and mitigating the effects of drought through appropriate national, subregional, regional and international institutions. To this end, they shall support research activities that:
 - (a) contribute to increased knowledge of the processes leading to desertification and drought and the impact of, and distinction between, causal factors, both natural and human, with a view to combating desertification and mitigating the effects of drought, and achieving improved productivity as well as sustainable use and management of resources;
 - (b) respond to well defined objectives, address the specific needs of local populations and lead to the identification and implementation of solutions that improve the living standards of people in affected areas;

- (c) protect, integrate, enhance and validate traditional and local knowledge, know-how and practices, ensuring, subject to their respective national legislation and/or policies, that the owners of that knowledge will directly benefit on an equitable basis and on mutually agreed terms from any commercial utilization of it or from any technological development derived from that knowledge;
 - (d) develop and strengthen national, subregional and regional research capabilities in affected developing country Parties, particularly in Africa, including the development of local skills and the strengthening of appropriate capacities, especially in countries with a weak research base, giving particular attention to multidisciplinary and participative socio-economic research;
 - (e) take into account, where relevant, the relationship between poverty, migration caused by environmental factors, and desertification;
 - (f) promote the conduct of joint research programmes between national, subregional, regional and international research organizations, in both the public and private sectors, for the development of improved, affordable and accessible technologies for sustainable development through effective participation of local populations and communities; and
 - (g) enhance the availability of water resources in affected areas, by means of, inter alia, cloud-seeding.
2. Research priorities for particular regions and subregions, reflecting different local conditions, should be included in action programmes. The Conference of the Parties shall review research priorities periodically on the advice of the Committee on Science and Technology.

Article 18

Transfer, acquisition, adaptation and development of technology

1. The Parties undertake, as mutually agreed and in accordance with their respective national legislation and/or policies, to promote, finance and/or facilitate the financing of the transfer, acquisition, adaptation and development of environmentally sound, economically viable and socially acceptable technologies relevant to combating desertification and/or mitigating the effects of drought, with a view to contributing to the achievement of sustainable development in affected areas. Such cooperation shall be conducted bilaterally or multilaterally, as appropriate, making full use of the expertise of intergovernmental and non-governmental organizations. The Parties shall, in particular:
- (a) fully utilize relevant existing national, subregional, regional and international information systems and clearing-houses for the dissemination of information on

available technologies, their sources, their environmental risks and the broad terms under which they may be acquired;

(b) facilitate access, in particular by affected developing country Parties, on favourable terms, including on concessional and preferential terms, as mutually agreed, taking into account the need to protect intellectual property rights, to technologies most suitable to practical application for specific needs of local populations, paying special attention to the social, cultural, economic and environmental impact of such technology;

(c) facilitate technology cooperation among affected country Parties through financial assistance or other appropriate means;

(d) extend technology cooperation with affected developing country Parties, including, where relevant, joint ventures, especially to sectors which foster alternative livelihoods; and

(e) take appropriate measures to create domestic market conditions and incentives, fiscal or otherwise, conducive to the development, transfer, acquisition and adaptation of suitable technology, knowledge, know-how and practices, including measures to ensure adequate and effective protection of intellectual property rights.

2. The Parties shall, according to their respective capabilities, and subject to their respective national legislation and/or policies, protect, promote and use in particular relevant traditional and local technology, knowledge, know-how and practices and, to that end, they undertake to:

(a) make inventories of such technology, knowledge, know-how and practices and their potential uses with the participation of local populations, and disseminate such information, where appropriate, in cooperation with relevant intergovernmental and non-governmental organizations;

(b) ensure that such technology, knowledge, know-how and practices are adequately protected and that local populations benefit directly, on an equitable basis and as mutually agreed, from any commercial utilization of them or from any technological development derived therefrom;

(c) encourage and actively support the improvement and dissemination of such technology, knowledge, know-how and practices or of the development of new technology based on them; and

(d) facilitate, as appropriate, the adaptation of such technology, knowledge, know-how and practices to wide use and integrate them with modern technology, as appropriate.

Section 3: Supporting measures

Article 19

Capacity building, education and public awareness

1. The Parties recognize the significance of capacity building -- that is to say, institution building, training and development of relevant local and national capacities -- in efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. They shall promote, as appropriate, capacity- building:

- (a) through the full participation at all levels of local people, particularly at the local level, especially women and youth, with the cooperation of non-governmental and local organizations;
- (b) by strengthening training and research capacity at the national level in the field of desertification and drought;
- (c) by establishing and/or strengthening support and extension services to disseminate relevant technology methods and techniques more effectively, and by training field agents and members of rural organizations in participatory approaches for the conservation and sustainable use of natural resources;
- (d) by fostering the use and dissemination of the knowledge, know-how and practices of local people in technical cooperation programmes, wherever possible;
- (e) by adapting, where necessary, relevant environmentally sound technology and traditional methods of agriculture and pastoralism to modern socio-economic conditions;
- (f) by providing appropriate training and technology in the use of alternative energy sources, particularly renewable energy resources, aimed particularly at reducing dependence on wood for fuel;
- (g) through cooperation, as mutually agreed, to strengthen the capacity of affected developing country Parties to develop and implement programmes in the field of collection, analysis and exchange of information pursuant to article 16;
- (h) through innovative ways of promoting alternative livelihoods, including training in new skills;
- (i) by training of decision makers, managers, and personnel who are responsible for the collection and analysis of data for the dissemination and use of early warning information on drought conditions and for food production;
- (j) through more effective operation of existing national institutions and legal frameworks and, where necessary, creation of new ones, along with strengthening of strategic planning and management; and
- (k) by means of exchange visitor programmes to enhance capacity building in affected country Parties through a long-term, interactive process of learning and study.

2. Affected developing country Parties shall conduct, in cooperation with other Parties and competent intergovernmental and non-governmental organizations, as appropriate, an interdisciplinary review of available capacity and facilities at the local and national levels, and the potential for strengthening them.

3. The Parties shall cooperate with each other and through competent intergovernmental organizations, as well as with non-governmental organizations, in undertaking and supporting public awareness and educational programmes in both affected and, where relevant, unaffected country Parties to promote understanding of the causes and effects of desertification and drought and of the importance of meeting the objective of this Convention. To that end, they shall:

- (a) organize awareness campaigns for the general public;
- (b) promote, on a permanent basis, access by the public to relevant information, and wide public participation in education and awareness activities;
- (c) encourage the establishment of associations that contribute to public awareness;
- (d) develop and exchange educational and public awareness material, where possible in local languages, exchange and second experts to train personnel of affected developing country Parties in carrying out relevant education and awareness programmes, and fully utilize relevant educational material available in competent international bodies;
- (e) assess educational needs in affected areas, elaborate appropriate school curricula and expand, as needed, educational and adult literacy programmes and opportunities for all, in particular for girls and women, on the identification, conservation and sustainable use and management of the natural resources of affected areas; and
- (f) develop interdisciplinary participatory programmes integrating desertification and drought awareness into educational systems and in non-formal, adult, distance and practical educational programmes.

4. The Conference of the Parties shall establish and/or strengthen networks of regional education and training centres to combat desertification and mitigate the effects of drought. These networks shall be coordinated by an institution created or designated for that purpose, in order to train scientific, technical and management personnel and to strengthen existing institutions responsible for education and training in affected country Parties, where appropriate, with a view to harmonizing programmes and to organizing exchanges of experience among them. These networks shall cooperate closely with relevant intergovernmental and non-governmental organizations to avoid duplication of effort.

Article 20*Financial resources*

1. Given the central importance of financing to the achievement of the objective of the Convention, the Parties, taking into account their capabilities, shall make every effort to ensure that adequate financial resources are available for programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought.
2. In this connection, developed country Parties, while giving priority to affected African country Parties without neglecting affected developing country Parties in other regions, in accordance with article 7, undertake to:
 - (a) mobilize substantial financial resources, including grants and concessional loans, in order to support the implementation of programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought;
 - (b) promote the mobilization of adequate, timely and predictable financial resources, including new and additional funding from the Global Environment Facility of the agreed incremental costs of those activities concerning desertification that relate to its four focal areas, in conformity with the relevant provisions of the Instrument establishing the Global Environment Facility;
 - (c) facilitate through international cooperation the transfer of technology, knowledge and know-how; and
 - (d) explore, in cooperation with affected developing country Parties, innovative methods and incentives for mobilizing and channelling resources, including those of foundations, non- governmental organizations and other private sector entities, particularly debt swaps and other innovative means which increase financing by reducing the external debt burden of affected developing country Parties, particularly those in Africa.
3. Affected developing country Parties, taking into account their capabilities, undertake to mobilize adequate financial resources for the implementation of their national action programmes.
4. In mobilizing financial resources, the Parties shall seek full use and continued qualitative improvement of all national, bilateral and multilateral funding sources and mechanisms, using consortia, joint programmes and parallel financing, and shall seek to involve private sector funding sources and mechanisms, including those of non-governmental organizations. To this end, the Parties shall fully utilize the operational mechanisms developed pursuant to article 14.
5. In order to mobilize the financial resources necessary for affected developing country Parties to combat desertification and mitigate the effects of drought, the Parties shall:

(a) rationalize and strengthen the management of resources already allocated for combating desertification and mitigating the effects of drought by using them more effectively and efficiently, assessing their successes and shortcomings, removing hindrances to their effective use and, where necessary, reorienting programmes in light of the integrated long- term approach adopted pursuant to this Convention;

(b) give due priority and attention within the governing bodies of multilateral financial institutions, facilities and funds, including regional development banks and funds, to supporting affected developing country Parties, particularly those in Africa, in activities which advance implementation of the Convention, notably action programmes they undertake in the framework of regional implementation annexes; and

(c) examine ways in which regional and subregional cooperation can be strengthened to support efforts undertaken at the national level.

6. Other Parties are encouraged to provide, on a voluntary basis, knowledge, know-how and techniques related to desertification and/or financial resources to affected developing country Parties.

7. The full implementation by affected developing country Parties, particularly those in Africa, of their obligations under the Convention will be greatly assisted by the fulfilment by developed country Parties of their obligations under the Convention, including in particular those regarding financial resources and transfer of technology. In fulfilling their obligations, developed country Parties should take fully into account that economic and social development and poverty eradication are the first priorities of affected developing country Parties, particularly those in Africa.

Article 21

Financial mechanisms

1. The Conference of the Parties shall promote the availability of financial mechanisms and shall encourage such mechanisms to seek to maximize the availability of funding for affected developing country Parties, particularly those in Africa, to implement the Convention. To this end, the Conference of the Parties shall consider for adoption *inter alia* approaches and policies that:

(a) facilitate the provision of necessary funding at the national, subregional, regional and global levels for activities pursuant to relevant provisions of the Convention;

(b) promote multiple-source funding approaches, mechanisms and arrangements and their assessment, consistent with article 20;

(c) provide on a regular basis, to interested Parties and relevant intergovernmental and non- governmental organizations, information on available sources of funds and on funding patterns in order to facilitate coordination among them;

(d) facilitate the establishment, as appropriate, of mechanisms, such as national desertification funds, including those involving the participation of non-governmental organizations, to channel financial resources rapidly and efficiently to the local level in affected developing country Parties; and

(e) strengthen existing funds and financial mechanisms at the subregional and regional levels, particularly in Africa, to support more effectively the implementation of the Convention.

2. The Conference of the Parties shall also encourage the provision, through various mechanisms within the United Nations system and through multilateral financial institutions, of support at the national, subregional and regional levels to activities that enable developing country Parties to meet their obligations under the Convention.

3. Affected developing country Parties shall utilize, and where necessary, establish and/or strengthen, national coordinating mechanisms, integrated in national development programmes, that would ensure the efficient use of all available financial resources. They shall also utilize participatory processes involving non-governmental organizations, local groups and the private sector, in raising funds, in elaborating as well as implementing programmes and in assuring access to funding by groups at the local level. These actions can be enhanced by improved coordination and flexible programming on the part of those providing assistance.

4. In order to increase the effectiveness and efficiency of existing financial mechanisms, a Global Mechanism to promote actions leading to the mobilization and channelling of substantial financial resources, including for the transfer of technology, on a grant basis, and/or on concessional or other terms, to affected developing country Parties, is hereby established. This Global Mechanism shall function under the authority and guidance of the Conference of the Parties and be accountable to it.

5. The Conference of the Parties shall identify, at its first ordinary session, an organization to house the Global Mechanism. The Conference of the Parties and the organization it has identified shall agree upon modalities for this Global Mechanism to ensure inter alia that such Mechanism:

(a) identifies and draws up an inventory of relevant bilateral and multilateral cooperation programmes that are available to implement the Convention;

(b) provides advice, on request, to Parties on innovative methods of financing and sources of financial assistance and on improving the coordination of cooperation activities at the national level;

(c) provides interested Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations with information on available sources of funds and on funding patterns in order to facilitate coordination among them; and

(d) reports to the Conference of the Parties, beginning at its second ordinary session, on its activities.

6. The Conference of the Parties shall, at its first session, make appropriate arrangements with the organization it has identified to house the Global Mechanism for the administrative operations of such Mechanism, drawing to the extent possible on existing budgetary and human resources.

7. The Conference of the Parties shall, at its third ordinary session, review the policies, operational modalities and activities of the Global Mechanism accountable to it pursuant to paragraph 4, taking into account the provisions of article 7. On the basis of this review, it shall consider and take appropriate action.

PART IV

INSTITUTIONS

Article 22

Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established.

2. The Conference of the Parties is the supreme body of the Convention. It shall make, within its mandate, the decisions necessary to promote its effective implementation. In particular, it shall:

(a) regularly review the implementation of the Convention and the functioning of its institutional arrangements in the light of the experience gained at the national, subregional, regional and international levels and on the basis of the evolution of scientific and technological knowledge;

(b) promote and facilitate the exchange of information on measures adopted by the Parties, and determine the form and timetable for transmitting the information to be submitted pursuant to article 26, review the reports and make recommendations on them;

(c) establish such subsidiary bodies as are deemed necessary for the implementation of the Convention;

(d) review reports submitted by its subsidiary bodies and provide guidance to them;

(e) agree upon and adopt, by consensus, rules of procedure and financial rules for itself and any subsidiary bodies;

(f) adopt amendments to the Convention pursuant to articles 30 and 31;

(g) approve a programme and budget for its activities, including those of its subsidiary bodies, and undertake necessary arrangements for their financing;

(h) as appropriate, seek the cooperation of, and utilize the services of and information provided by, competent bodies or agencies, whether national or international, intergovernmental or non-governmental;

(i) promote and strengthen the relationship with other relevant conventions while avoiding duplication of effort; and

(j) exercise such other functions as may be necessary for the achievement of the objective of the Convention.

3. The Conference of the Parties shall, at its first session, adopt its own rules of procedure, by consensus, which shall include decision-making procedures for matters not already covered by decision-making procedures stipulated in the Convention. Such procedures may include specified majorities required for the adoption of particular decisions.

4. The first session of the Conference of the Parties shall be convened by the interim secretariat referred to in article 35 and shall take place not later than one year after the date of entry into force of the Convention. Unless otherwise decided by the Conference of the Parties, the second, third and fourth ordinary sessions shall be held yearly, and thereafter, ordinary sessions shall be held every two years.

5. Extraordinary sessions of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be decided either by the Conference of the Parties in ordinary session or at the written request of any Party, provided that, within three months of the request being communicated to the Parties by the Permanent Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

6. At each ordinary session, the Conference of the Parties shall elect a Bureau. The structure and functions of the Bureau shall be determined in the rules of procedure. In appointing the Bureau, due regard shall be paid to the need to ensure equitable geographical distribution and adequate representation of affected country Parties, particularly those in Africa.

7. The United Nations, its specialized agencies and any State member thereof or observers thereto not Party to the Convention, may be represented at sessions of the Conference of the Parties as observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, which is qualified in matters covered by the Convention, and which has informed the Permanent Secretariat of its wish to be represented at a session of the Conference of the Parties as an observer, may be so admitted unless at least one

third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

8. The Conference of the Parties may request competent national and international organizations which have relevant expertise to provide it with information relevant to article 16, paragraph (g), article 17, paragraph 1 (c) and article 18, paragraph 2(b).

Article 23

Permanent Secretariat

1. A Permanent Secretariat is hereby established.
2. The functions of the Permanent Secretariat shall be:
 - (a) to make arrangements for sessions of the Conference of the Parties and its subsidiary bodies established under the Convention and to provide them with services as required;
 - (b) to compile and transmit reports submitted to it;
 - (c) to facilitate assistance to affected developing country Parties, on request, particularly those in Africa, in the compilation and communication of information required under the Convention;
 - (d) to coordinate its activities with the secretariats of other relevant international bodies and conventions;
 - (e) to enter, under the guidance of the Conference of the Parties, into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions;
 - (f) to prepare reports on the execution of its functions under this Convention and present them to the Conference of the Parties; and
 - (g) to perform such other secretariat functions as may be determined by the Conference of the Parties.
3. The Conference of the Parties, at its first session, shall designate a Permanent Secretariat and make arrangements for its functioning.

Article 24

Committee on Science and Technology

1. A Committee on Science and Technology is hereby established as a subsidiary body of the Conference of the Parties to provide it with information and advice on scientific and technological matters relating to combating desertification and mitigating the effects of drought. The Committee shall meet in conjunction with the ordinary sessions of the Conference of the Parties and shall be multidisciplinary and open to the participation of all Parties. It shall be composed of government representatives competent in the relevant fields of expertise. The Conference of the Parties shall decide, at its first session, on the terms of reference of the Committee.

2. The Conference of the Parties shall establish and maintain a roster of independent experts with expertise and experience in the relevant fields. The roster shall be based on nominations received in writing from the Parties, taking into account the need for a multidisciplinary approach and broad geographical representation.

3. The Conference of the Parties may, as necessary, appoint ad hoc panels to provide it, through the Committee, with information and advice on specific issues regarding the state of the art in fields of science and technology relevant to combating desertification and mitigating the effects of drought. These panels shall be composed of experts whose names are taken from the roster, taking into account the need for a multidisciplinary approach and broad geographical representation. These experts shall have scientific backgrounds and field experience and shall be appointed by the Conference of the Parties on the recommendation of the Committee. The Conference of the Parties shall decide on the terms of reference and the modalities of work of these panels.

Article 25

Networking of institutions, agencies and bodies

1. The Committee on Science and Technology shall, under the supervision of the Conference of the Parties, make provision for the undertaking of a survey and evaluation of the relevant existing networks, institutions, agencies and bodies willing to become units of a network. Such a network shall support the implementation of the Convention.

2. On the basis of the results of the survey and evaluation referred to in paragraph 1, the Committee on Science and Technology shall make recommendations to the Conference of the Parties on ways and means to facilitate and strengthen networking of the units at the local, national and other levels, with a view to ensuring that the thematic needs set out in articles 16 to 19 are addressed.

3. Taking into account these recommendations, the Conference of the Parties shall:

(a) identify those national, subregional, regional and international units that are most appropriate for networking, and recommend operational procedures, and a time frame, for them; and

(b) identify the units best suited to facilitating and strengthening such networking at all levels.

PART V

PROCEDURES

Article 26

Communication of information

1. Each Party shall communicate to the Conference of the Parties for consideration at its ordinary sessions, through the Permanent Secretariat, reports on the measures which it has taken for the implementation of the Convention. The Conference of the Parties shall determine the timetable for submission and the format of such reports.
2. Affected country Parties shall provide a description of the strategies established pursuant to article 5 and of any relevant information on their implementation.
3. Affected country Parties which implement action programmes pursuant to articles 9 to 15 shall provide a detailed description of the programmes and of their implementation.
4. Any group of affected country Parties may make a joint communication on measures taken at the subregional and/or regional levels in the framework of action programmes.
5. Developed country Parties shall report on measures taken to assist in the preparation and implementation of action programmes, including information on the financial resources they have provided, or are providing, under the Convention.
6. Information communicated pursuant to paragraphs 1 to 4 shall be transmitted by the Permanent Secretariat as soon as possible to the Conference of the Parties and to any relevant subsidiary body.
7. The Conference of the Parties shall facilitate the provision to affected developing countries, particularly those in Africa, on request, of technical and financial support in compiling and communicating information in accordance with this article, as well as identifying the technical and financial needs associated with action programmes.

Article 27

Measures to resolve questions on implementation

The Conference of the Parties shall consider and adopt procedures and institutional mechanisms for the resolution of questions that may arise with regard to the implementation of the Convention.

Article 28

Settlement of disputes

1. Parties shall settle any dispute between them concerning the interpretation or application of the Convention through negotiation or other peaceful means of their own choice.
2. When ratifying, accepting, approving, or acceding to the Convention, or at any time thereafter, a Party which is not a regional economic integration organization may declare in a written instrument submitted to the Depositary that, in respect of any dispute concerning the interpretation or application of the Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:
 - (a) arbitration in accordance with procedures adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable;
 - (b) submission of the dispute to the International Court of Justice.
3. A Party which is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with the procedure referred to in paragraph 2 (a).
4. A declaration made pursuant to paragraph 2 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depositary.
5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall not in any way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice unless the Parties to the dispute otherwise agree.
6. If the Parties to a dispute have not accepted the same or any procedure pursuant to paragraph 2 and if they have not been able to settle their dispute within twelve months following notification by one Party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to conciliation at the request of any Party to the dispute, in accordance with procedures adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable.

Article 29

Status of annexes

1. Annexes form an integral part of the Convention and, unless expressly provided otherwise, a reference to the Convention also constitutes a reference to its annexes.
2. The Parties shall interpret the provisions of the annexes in a manner that is in conformity with their rights and obligations under the articles of this Convention.

Article 30

Amendments to the Convention

1. Any Party may propose amendments to the Convention.
2. Amendments to the Convention shall be adopted at an ordinary session of the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment shall be communicated to the Parties by the Permanent Secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Permanent Secretariat shall also communicate proposed amendments to the signatories to the Convention.
3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to the Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement reached, the amendment shall, as a last resort, be adopted by a two-thirds majority vote of the Parties present and voting at the meeting. The adopted amendment shall be communicated by the Permanent Secretariat to the Depositary, who shall circulate it to all Parties for their ratification, acceptance, approval or accession.
4. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession in respect of an amendment shall be deposited with the Depositary. An amendment adopted pursuant to paragraph 3 shall enter into force for those Parties having accepted it on the ninetieth day after the date of receipt by the Depositary of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession by at least two thirds of the Parties to the Convention which were Parties at the time of the adoption of the amendment.
5. The amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits with the Depositary its instrument of ratification, acceptance or approval of, or accession to the said amendment.
6. For the purposes of this article and article 31, "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

Article 31

Adoption and amendment of annexes

1. Any additional annex to the Convention and any amendment to an annex shall be proposed and adopted in accordance with the procedure for amendment of the Convention set forth in article 30, provided that, in adopting an additional regional implementation annex or amendment to any regional implementation annex, the majority provided for in that article shall include a two-thirds majority vote of the Parties of the region concerned present and voting. The adoption or amendment of an annex shall be communicated by the Depositary to all Parties.
2. An annex, other than an additional regional implementation annex, or an amendment to an annex, other than an amendment to any regional implementation annex, that has been adopted in accordance with paragraph 1, shall enter into force for all Parties to the Convention six months after the date of communication by the

Depositary to such Parties of the adoption of such annex or amendment, except for those Parties that have notified the Depositary in writing within that period of their non-acceptance of such annex or amendment. Such annex or amendment shall enter into force for Parties which withdraw their notification of non-acceptance on the ninetieth day after the date on which withdrawal of such notification has been received by the Depositary.

3. An additional regional implementation annex or amendment to any regional implementation annex that has been adopted in accordance with paragraph 1, shall enter into force for all Parties to the Convention six months after the date of the communication by the Depositary to such Parties of the adoption of such annex or amendment, except with respect to:

(a) any Party that has notified the Depositary in writing, within such six month period, of its non-acceptance of that additional regional implementation annex or of the amendment to the regional implementation annex, in which case such annex or amendment shall enter into force for Parties which withdraw their notification of non-acceptance on the ninetieth day after the date on which withdrawal of such notification has been received by the Depositary; and

(b) any Party that has made a declaration with respect to additional regional implementation annexes or amendments to regional implementation annexes in accordance with article 34, paragraph 4, in which case any such annex or amendment shall enter into force for such a Party on the ninetieth day after the date of deposit with the Depositary of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect to such annex or amendment.

4. If the adoption of an annex or an amendment to an annex involves an amendment to the Convention, that annex or amendment to an annex shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention enters into force.

Article 32

Right to vote

1. Except as provided for in paragraph 2, each Party to the Convention shall have one vote.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to the Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right, and vice versa.

PART VI

FINAL PROVISIONS

Article 33

Signature

This Convention shall be opened for signature at Paris, on 14-15 October 1994, by States Members of the United Nations or any of its specialized agencies or that are Parties to the Statute of the International Court of Justice and by regional economic integration organizations. It shall remain open for signature, thereafter, at the United Nations Headquarters in New York until 13 October 1995.

Article 34

Ratification, acceptance, approval and accession

1. The Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by States and by regional economic integration organizations. It shall be open for accession from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.
2. Any regional economic integration organization which becomes a Party to the Convention without any of its member States being a Party to the Convention shall be bound by all the obligations under the Convention. Where one or more member States of such an organization are also Party to the Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.
3. In their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, regional economic integration organizations shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention. They shall also promptly inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any substantial modification in the extent of their competence.
4. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any Party may declare that, with respect to it, any additional regional implementation annex or any amendment to any regional implementation annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.

Article 35*Interim arrangements*

The secretariat functions referred to in article 23 will be carried out on an interim basis by the secretariat established by the General Assembly of the United Nations in its resolution 47/188 of 22 December 1992, until the completion of the first session of the Conference of the Parties.

Article 36*Entry into force*

1. The Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by States members of the organization.

Article 37*Reservations*

No reservations may be made to this Convention.

Article 38*Withdrawal*

1. At any time after three years from the date on which the Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.
2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

Article 39*Depositary*

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of the Convention.

Article 40

Authentic texts

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed the present Convention.

DONE AT Paris, this 17th day of June one thousand nine hundred and ninety-four.

ANNEX I

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR AFRICA

Article 1

Scope

This Annex applies to Africa, in relation to each Party and in conformity with the Convention, in particular its article 7, for the purpose of combating desertification and/or mitigating the effects of drought in its arid, semi-arid and dry sub-humid areas.

Article 2

Purpose

The purpose of this Annex, at the national, subregional and regional levels in Africa and in the light of its particular conditions, is to:

- (a) identify measures and arrangements, including the nature and processes of assistance provided by developed country Parties, in accordance with the relevant provisions of the Convention;
- (b) provide for the efficient and practical implementation of the Convention to address conditions specific to Africa; and
- (c) promote processes and activities relating to combating desertification and/or mitigating the effects of drought within the arid, semi-arid and dry sub-humid areas of Africa.

Article 3

Particular conditions of the African region

In carrying out their obligations under the Convention, the Parties shall, in the implementation of this Annex, adopt a basic approach that takes into consideration the following particular conditions of Africa:

- (a) the high proportion of arid, semi-arid and dry sub-humid areas;
- (b) the substantial number of countries and populations adversely affected by desertification and by the frequent recurrence of severe drought;
- (c) the large number of affected countries that are landlocked;
- (d) the widespread poverty prevalent in most affected countries, the large number of least developed countries among them, and their need for significant amounts of external assistance, in the form of grants and loans on concessional terms, to pursue their development objectives;
- (e) the difficult socio-economic conditions, exacerbated by deteriorating and fluctuating terms of trade, external indebtedness and political instability, which induce internal, regional and international migrations;
- (f) the heavy reliance of populations on natural resources for subsistence which, compounded by the effects of demographic trends and factors, a weak technological base and unsustainable production practices, contributes to serious resource degradation;
- (g) the insufficient institutional and legal frameworks, the weak infrastructural base and the insufficient scientific, technical and educational capacity, leading to substantial capacity building requirements; and
- (h) the central role of actions to combat desertification and/or mitigate the effects of drought in the national development priorities of affected African countries.

Article 4

Commitments and obligations of African country Parties

1. In accordance with their respective capabilities, African country Parties undertake to:

- (a) adopt the combating of desertification and/or the mitigation of the effects of drought as a central strategy in their efforts to eradicate poverty;
- (b) promote regional cooperation and integration, in a spirit of solidarity and partnership based on mutual interest, in programmes and activities to combat desertification and/or mitigate the effects of drought;
- (c) rationalize and strengthen existing institutions concerned with desertification and drought and involve other existing institutions, as appropriate, in order to make them more effective and to ensure more efficient use of resources;
- (d) promote the exchange of information on appropriate technology, knowledge, know-how and practices between and among them; and

(e) develop contingency plans for mitigating the effects of drought in areas degraded by desertification and/or drought.

2. Pursuant to the general and specific obligations set out in articles 4 and 5 of the Convention, affected African country Parties shall aim to:

(a) make appropriate financial allocations from their national budgets consistent with national conditions and capabilities and reflecting the new priority Africa has accorded to the phenomenon of desertification and/or drought;

(b) sustain and strengthen reforms currently in progress toward greater decentralization and resource tenure as well as reinforce participation of local populations and communities; and

(c) identify and mobilize new and additional national financial resources, and expand, as a matter of priority, existing national capabilities and facilities to mobilize domestic financial resources.

Article 5

Commitments and obligations of developed country Parties

1. In fulfilling their obligations pursuant to articles 4, 6 and 7 of the Convention, developed country Parties shall give priority to affected African country Parties and, in this context, shall:

(a) assist them to combat desertification and/or mitigate the effects of drought by, inter alia, providing and/or facilitating access to financial and/or other resources, and promoting, financing and/or facilitating the financing of the transfer, adaptation and access to appropriate environmental technologies and know-how, as mutually agreed and in accordance with national policies, taking into account their adoption of poverty eradication as a central strategy;

(b) continue to allocate significant resources and/or increase resources to combat desertification and/or mitigate the effects of drought; and

(c) assist them in strengthening capacities to enable them to improve their institutional frameworks, as well as their scientific and technical capabilities, information collection and analysis, and research and development for the purpose of combating desertification and/or mitigating the effects of drought.

2. Other country Parties may provide, on a voluntary basis, technology, knowledge and know-how relating to desertification and/or financial resources, to affected African country Parties. The transfer of such knowledge, know-how and techniques is facilitated by international cooperation.

Article 6*Strategic planning framework for sustainable development*

1. National action programmes shall be a central and integral part of a broader process of formulating national policies for the sustainable development of affected African country Parties.
2. A consultative and participatory process involving appropriate levels of government, local populations, communities and non-governmental organizations shall be undertaken to provide guidance on a strategy with flexible planning to allow maximum participation from local populations and communities. As appropriate, bilateral and multilateral assistance agencies may be involved in this process at the request of an affected African country Party.

Article 7*Timetable for preparation of action programmes*

Pending entry into force of this Convention, the African country Parties, in cooperation with other members of the international community, as appropriate, shall, to the extent possible, provisionally apply those provisions of the Convention relating to the preparation of national, subregional and regional action programmes.

Article 8*Content of national action programmes*

1. Consistent with article 10 of the Convention, the overall strategy of national action programmes shall emphasize integrated local development programmes for affected areas, based on participatory mechanisms and on integration of strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. The programmes shall aim at strengthening the capacity of local authorities and ensuring the active involvement of local populations, communities and groups, with emphasis on education and training, mobilization of non-governmental organizations with proven expertise and strengthening of decentralized governmental structures.
2. National action programmes shall, as appropriate, include the following general features:
 - (a) the use, in developing and implementing national action programmes, of past experiences in combating desertification and/or mitigating the effects of drought, taking into account social, economic and ecological conditions;
 - (b) the identification of factors contributing to desertification and/or drought and the resources and capacities available and required, and the setting up of appropriate

policies and institutional and other responses and measures necessary to combat those phenomena and/or mitigate their effects; and

(c) the increase in participation of local populations and communities, including women, farmers and pastoralists, and delegation to them of more responsibility for management.

3. National action programmes shall also, as appropriate, include the following:

(a) measures to improve the economic environment with a view to eradicating poverty:

(i) increasing incomes and employment opportunities, especially for the poorest members of the community, by:

- developing markets for farm and livestock products;
- creating financial instruments suited to local needs;
- encouraging diversification in agriculture and the setting-up of agricultural enterprises; and
- developing economic activities of a para-agricultural or non- agricultural type;

(ii) improving the long-term prospects of rural economies by the creation of:

- incentives for productive investment and access to the means of production; and
- price and tax policies and commercial practices that promote growth;

(iii) defining and applying population and migration policies to reduce population pressure on land; and

(iv) promoting the use of drought resistant crops and the application of integrated dry-land farming systems for food security purposes;

(b) measures to conserve natural resources:

(i) ensuring integrated and sustainable management of natural resources, including:

- agricultural land and pastoral land;
- vegetation cover and wildlife;
- forests;
- water resources; and
- biological diversity;

(ii) training with regard to, and strengthening, public awareness and environmental education campaigns and disseminating knowledge of techniques relating to the sustainable management of natural resources; and

(iii) ensuring the development and efficient use of diverse energy sources, the promotion of alternative sources of energy, particularly solar energy, wind energy and bio-gas, and specific arrangements for the transfer, acquisition and adaptation of relevant technology to alleviate the pressure on fragile natural resources;

(c) measures to improve institutional organization:

- (i) defining the roles and responsibilities of central government and local authorities within the framework of a land use planning policy;
- (ii) encouraging a policy of active decentralization, devolving responsibility for management and decision-making to local authorities, and encouraging initiatives and the assumption of responsibility by local communities and the establishment of local structures; and
- (iii) adjusting, as appropriate, the institutional and regulatory framework of natural resource management to provide security of land tenure for local populations;
- (d) measures to improve knowledge of desertification:
 - (i) promoting research and the collection, processing and exchange of information on the scientific, technical and socio-economic aspects of desertification;
 - (ii) improving national capabilities in research and in the collection, processing, exchange and analysis of information so as to increase understanding and to translate the results of the analysis into operational terms; and
 - (iii) encouraging the medium and long term study of:
 - socio-economic and cultural trends in affected areas;
 - qualitative and quantitative trends in natural resources; and
 - the interaction between climate and desertification; and
- (e) measures to monitor and assess the effects of drought:
 - (i) developing strategies to evaluate the impacts of natural climate variability on regional drought and desertification and/or to utilize predictions of climate variability on seasonal to interannual time scales in efforts to mitigate the effects of drought;
 - (ii) improving early warning and response capacity, efficiently managing emergency relief and food aid, and improving food stocking and distribution systems, cattle protection schemes and public works and alternative livelihoods for drought prone areas; and
 - (iii) monitoring and assessing ecological degradation to provide reliable and timely information on the process and dynamics of resource degradation in order to facilitate better policy formulations and responses.

Article 9

Preparation of national action programmes and implementation and evaluation indicators

Each affected African country Party shall designate an appropriate national coordinating body to function as a catalyst in the preparation, implementation and evaluation of its national action programme. This coordinating body shall, in the light of article 3 and as appropriate:

- (a) undertake an identification and review of actions, beginning with a locally driven consultation process, involving local populations and communities and with the cooperation of local administrative authorities, developed country Parties and intergovernmental and non-governmental organizations, on the basis of initial consultations of those concerned at the national level;
- (b) identify and analyze the constraints, needs and gaps affecting development and sustainable land use and recommend practical measures to avoid duplication by making full use of relevant ongoing efforts and promote implementation of results;
- (c) facilitate, design and formulate project activities based on interactive, flexible approaches in order to ensure active participation of the population in affected areas, to minimize the negative impact of such activities, and to identify and prioritize requirements for financial assistance and technical cooperation;
- (d) establish pertinent, quantifiable and readily verifiable indicators to ensure the assessment and evaluation of national action programmes, which encompass actions in the short, medium and long terms, and of the implementation of such programmes; and
- (e) prepare progress reports on the implementation of the national action programmes.

Article 10

Organizational framework of subregional action programmes

1. Pursuant to article 4 of the Convention, African country Parties shall cooperate in the preparation and implementation of subregional action programmes for central, eastern, northern, southern and western Africa and, in that regard, may delegate the following responsibilities to relevant subregional intergovernmental organizations:
 - (a) acting as focal points for preparatory activities and coordinating the implementation of the subregional action programmes;
 - (b) assisting in the preparation and implementation of national action programmes;
 - (c) facilitating the exchange of information, experience and know-how as well as providing advice on the review of national legislation; and
 - (d) any other responsibilities relating to the implementation of subregional action programmes.
2. Specialized subregional institutions may provide support, upon request, and/or be entrusted with the responsibility to coordinate activities in their respective fields of competence.

Article 11*Content and preparation of subregional action programmes*

Subregional action programmes shall focus on issues that are better addressed at the subregional level. They shall establish, where necessary, mechanisms for the management of shared natural resources. Such mechanisms shall effectively handle transboundary problems associated with desertification and/or drought and shall provide support for the harmonious implementation of national action programmes. Priority areas for subregional action programmes shall, as appropriate, focus on:

- (a) joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources through bilateral and multilateral mechanisms, as appropriate;
- (b) coordination of programmes to develop alternative energy sources;
- (c) cooperation in the management and control of pests as well as of plant and animal diseases;
- (d) capacity building, education and public awareness activities that are better carried out or supported at the subregional level;
- (e) scientific and technical cooperation, particularly in the climatological, meteorological and hydrological fields, including networking for data collection and assessment, information sharing and project monitoring, and coordination and prioritization of research and development activities;
- (f) early warning systems and joint planning for mitigating the effects of drought, including measures to address the problems resulting from environmentally induced migrations;
- (g) exploration of ways of sharing experiences, particularly regarding participation of local populations and communities, and creation of an enabling environment for improved land use management and for use of appropriate technologies;
- (h) strengthening of the capacity of subregional organizations to coordinate and provide technical services, as well as establishment, reorientation and strengthening of subregional centres and institutions; and
- (i) development of policies in fields, such as trade, which have impact upon affected areas and populations, including policies for the coordination of regional marketing regimes and for common infrastructure.

Article 12*Organizational framework of the regional action programme*

1. Pursuant to article 11 of the Convention, African country Parties shall jointly determine the procedures for preparing and implementing the regional action programme.

2. The Parties may provide appropriate support to relevant African regional institutions and organizations to enable them to assist African country Parties to fulfil their responsibilities under the Convention.

Article 13

Content of the regional action programme

The regional action programme includes measures relating to combating desertification and/or mitigating the effects of drought in the following priority areas, as appropriate:

- (a) development of regional cooperation and coordination of sub-regional action programmes for building regional consensus on key policy areas, including through regular consultations of sub-regional organizations;
- (b) promotion of capacity building in activities which are better implemented at the regional level;
- (c) the seeking of solutions with the international community to global economic and social issues that have an impact on affected areas taking into account article 4, paragraph 2 (b) of the Convention;
- (d) promotion among the affected country Parties of Africa and its subregions, as well as with other affected regions, of exchange of information and appropriate techniques, technical know-how and relevant experience; promotion of scientific and technological cooperation particularly in the fields of climatology, meteorology, hydrology, water resource development and alternative energy sources; coordination of sub-regional and regional research activities; and identification of regional priorities for research and development;
- (e) coordination of networks for systematic observation and assessment and information exchange, as well as their integration into world wide networks; and
- (f) coordination of and reinforcement of sub-regional and regional early warning systems and drought contingency plans.

Article 14

Financial resources

1. Pursuant to article 20 of the Convention and article 4, paragraph 2, affected African country Parties shall endeavour to provide a macroeconomic framework conducive to the mobilization of financial resources and shall develop policies and establish procedures to channel resources more effectively to local development programmes, including through non-governmental organizations, as appropriate.

2. Pursuant to article 21, paragraphs 4 and 5 of the Convention, the Parties agree to establish an inventory of sources of funding at the national, subregional, regional and international levels to ensure the rational use of existing resources and to identify gaps in resource allocation, to facilitate implementation of the action programmes. The inventory shall be regularly reviewed and updated.

3. Consistent with article 7 of the Convention, the developed country Parties shall continue to allocate significant resources and/or increased resources as well as other forms of assistance to affected African country Parties on the basis of partnership agreements and arrangements referred to in article 18, giving, inter alia, due attention to matters related to debt, international trade and marketing arrangements in accordance with article 4, paragraph 2 (b) of the Convention.

Article 15

Financial Mechanisms

1. Consistent with article 7 of the Convention underscoring the priority to affected African country Parties and considering the particular situation prevailing in this region, the Parties shall pay special attention to the implementation in Africa of the provisions of article 21, paragraph 1 (d) and (e) of the Convention, notably by:

- (a) facilitating the establishment of mechanisms, such as national desertification funds, to channel financial resources to the local level; and
- (b) strengthening existing funds and financial mechanisms at the subregional and regional levels.

2. Consistent with articles 20 and 21 of the Convention, the Parties which are also members of the governing bodies of relevant regional and subregional financial institutions, including the African Development Bank and the African Development Fund, shall promote efforts to give due priority and attention to the activities of those institutions that advance the implementation of this Annex.

3. The Parties shall streamline, to the extent possible, procedures for channelling funds to affected African country Parties.

Article 16

Technical assistance and cooperation

The Parties undertake, in accordance with their respective capabilities, to rationalize technical assistance to, and cooperation with, African country Parties with a view to increasing project and programme effectiveness by, inter alia:

- (a) limiting the costs of support measures and backstopping, especially overhead costs; in any case, such costs shall only represent an appropriately low percentage of the total cost of the project so as to maximize project efficiency;
- (b) giving preference to the utilization of competent national experts or, where necessary, competent experts from within the subregion and/or region, in project design, preparation and implementation, and to the building of local expertise where it does not exist; and
- (c) effectively managing and coordinating, as well as efficiently utilizing, technical assistance to be provided.

Article 17

Transfer, acquisition, adaptation and access to environmentally sound technology

In implementing article 18 of the Convention relating to transfer, acquisition, adaptation and development of technology, the Parties undertake to give priority to African country Parties and, as necessary, to develop with them new models of partnership and cooperation with a view to strengthening capacity building in the fields of scientific research and development and information collection and dissemination to enable them to implement their strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought.

Article 18

Coordination and partnership agreements

1. African country Parties shall coordinate the preparation, negotiation and implementation of national, subregional and regional action programmes. They may involve, as appropriate, other Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations in this process.
2. The objectives of such coordination shall be to ensure that financial and technical cooperation is consistent with the Convention and to provide the necessary continuity in the use and administration of resources.
3. African country Parties shall organize consultative processes at the national, subregional and regional levels. These consultative processes may:
 - (a) serve as a forum to negotiate and conclude partnership agreements based on national, subregional and regional action programmes; and
 - (b) specify the contribution of African country Parties and other members of the consultative groups to the programmes and identify priorities and agreements on implementation and evaluation indicators, as well as funding arrangements for implementation.

4. The Permanent Secretariat may, at the request of African country Parties, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such consultative processes by:

- (a) providing advice on the organization of effective consultative arrangements, drawing on experiences from other such arrangements;
- (b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning consultative meetings or processes, and encouraging their active involvement; and
- (c) providing other information that may be relevant in establishing or improving consultative arrangements.

5. The subregional and regional coordinating bodies shall, inter alia:

- (a) recommend appropriate adjustments to partnership agreements;
- (b) monitor, assess and report on the implementation of the agreed subregional and regional programmes; and
- (c) aim to ensure efficient communication and cooperation among African country Parties.

6. Participation in the consultative groups shall, as appropriate, be open to Governments, interested groups and donors, relevant organs, funds and programmes of the United Nations system, relevant subregional and regional organizations, and representatives of relevant non-governmental organizations. Participants of each consultative group shall determine the modalities of its management and operation.

7. Pursuant to article 14 of the Convention, developed country Parties are encouraged to develop, on their own initiative, an informal process of consultation and coordination among themselves, at the national, subregional and regional levels, and, at the request of an affected African country Party or of an appropriate subregional or regional organization, to participate in a national, subregional or regional consultative process that would evaluate and respond to assistance needs in order to facilitate implementation.

Article 19

Follow-up arrangements

Follow-up of this Annex shall be carried out by African country Parties in accordance with the Convention as follows:

- (a) at the national level, by a mechanism the composition of which should be determined by each affected African country Party and which shall include representatives of local communities and shall function under the supervision of the national coordinating body referred to in article 9;

- (b) at the subregional level, by a multidisciplinary scientific and technical consultative committee, the composition and modalities of operation of which shall be determined by the African country Parties of the subregion concerned; and
- (c) at the regional level, by mechanisms defined in accordance with the relevant provisions of the Treaty establishing the African Economic Community, and by an African Scientific and Technical Advisory Committee.

ANNEX II

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR ASIA

Article 1

Purpose

The purpose of this Annex is to provide guidelines and arrangements for the effective implementation of the Convention in the affected country Parties of the Asian region in the light of its particular conditions.

Article 2

Particular conditions of the Asian region

In carrying out their obligations under the Convention, the Parties shall, as appropriate, take into consideration the following particular conditions which apply in varying degrees to the affected country Parties of the region:

- (a) the high proportion of areas in their territories affected by, or vulnerable to, desertification and drought and the broad diversity of these areas with regard to climate, topography, land use and socio-economic systems;
- (b) the heavy pressure on natural resources for livelihoods;
- (c) the existence of production systems, directly related to widespread poverty, leading to land degradation and to pressure on scarce water resources;
- (d) the significant impact of conditions in the world economy and social problems such as poverty, poor health and nutrition, lack of food security, migration, displaced persons and demographic dynamics;
- (e) their expanding, but still insufficient, capacity and institutional frameworks to deal with national desertification and drought problems; and
- (f) their need for international cooperation to pursue sustainable development objectives relating to combating desertification and mitigating the effects of drought.

Article 3

Framework for national action programmes

1. National action programmes shall be an integral part of broader national policies for sustainable development of the affected country Parties of the region.
2. The affected country Parties shall, as appropriate, develop national action programmes pursuant to articles 9 to 11 of the Convention, paying special attention to article 10, paragraph 2 (f). As appropriate, bilateral and multilateral cooperation agencies may be involved in this process at the request of the affected country Party concerned.

Article 4

National action programmes

1. In preparing and implementing national action programmes, the affected country Parties of the region, consistent with their respective circumstances and policies, may, inter alia, as appropriate:
 - (a) designate appropriate bodies responsible for the preparation, coordination and implementation of their action programmes;
 - (b) involve affected populations, including local communities, in the elaboration, coordination and implementation of their action programmes through a locally driven consultative process, with the cooperation of local authorities and relevant national and non- governmental organizations;
 - (c) survey the state of the environment in affected areas to assess the causes and consequences of desertification and to determine priority areas for action;
 - (d) evaluate, with the participation of affected populations, past and current programmes for combating desertification and mitigating the effects of drought, in order to design a strategy and elaborate activities in their action programmes;
 - (e) prepare technical and financial programmes based on the information derived from the activities in subparagraphs (a) to (d);
 - (f) develop and utilize procedures and benchmarks for evaluating implementation of their action programmes;
 - (g) promote the integrated management of drainage basins, the conservation of soil resources, and the enhancement and efficient use of water resources;
 - (h) strengthen and/or establish information, evaluation and follow up and early warning systems in regions prone to desertification and drought, taking account of climatological, meteorological, hydrological, biological and other relevant factors; and
 - (i) formulate in a spirit of partnership, where international cooperation, including financial and technical resources, is involved, appropriate arrangements supporting their action programmes.
2. Consistent with article 10 of the Convention, the overall strategy of national action programmes shall emphasize integrated local development programmes for affected

areas, based on participatory mechanisms and on the integration of strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. Sectoral measures in the action programmes shall be grouped in priority fields which take account of the broad diversity of affected areas in the region referred to in article 2 (a).

Article 5

Subregional and joint action programmes

1. Pursuant to article 11 of the Convention, affected country Parties in Asia may mutually agree to consult and cooperate with other Parties, as appropriate, to prepare and implement subregional or joint action programmes, as appropriate, in order to complement, and increase effectiveness in the implementation of, national action programmes. In either case, the relevant Parties may jointly agree to entrust subregional, including bilateral or national organizations, or specialized institutions, with responsibilities relating to the preparation, coordination and implementation of programmes. Such organizations or institutions may also act as focal points for the promotion and coordination of actions pursuant to articles 16 to 18 of the Convention.

2. In preparing and implementing subregional or joint action programmes, the affected country Parties of the region shall, *inter alia*, as appropriate:

(a) identify, in cooperation with national institutions, priorities relating to combating desertification and mitigating the effects of drought which can better be met by such programmes, as well as relevant activities which could be effectively carried out through them;

(b) evaluate the operational capacities and activities of relevant regional, subregional and national institutions;

(c) assess existing programmes relating to desertification and drought among all or some parties of the region or subregion and their relationship with national action programmes; and

(d) formulate in a spirit of partnership, where international cooperation, including financial and technical resources, is involved, appropriate bilateral and/or multilateral arrangements supporting the programmes.

3. Subregional or joint action programmes may include agreed joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources relating to desertification, priorities for coordination and other activities in the fields of capacity building, scientific and technical cooperation, particularly drought early warning systems and information sharing, and means of strengthening the relevant subregional and other organizations or institutions.

Article 6

Regional activities

Regional activities for the enhancement of subregional or joint action programmes may include, *inter alia*, measures to strengthen institutions and mechanisms for coordination and cooperation at the national, subregional and regional levels, and to promote the implementation of articles 16 to 19 of the Convention. These activities may also include:

- (a) promoting and strengthening technical cooperation networks;
- (b) preparing inventories of technologies, knowledge, know-how and practices, as well as traditional and local technologies and know-how, and promoting their dissemination and use;
- (c) evaluating the requirements for technology transfer and promoting the adaptation and use of such technologies; and
- (d) encouraging public awareness programmes and promoting capacity building at all levels, strengthening training, research and development and building systems for human resource development.

Article 7

Financial resources and mechanisms

1. The Parties shall, in view of the importance of combating desertification and mitigating the effects of drought in the Asian region, promote the mobilization of substantial financial resources and the availability of financial mechanisms, pursuant to articles 20 and 21 of the Convention.
2. In conformity with the Convention and on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 8 and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:
 - (a) adopt measures to rationalize and strengthen mechanisms to supply funds through public and private investment with a view to achieving specific results in action to combat desertification and mitigate the effects of drought;
 - (b) identify international cooperation requirements in support of national efforts, particularly financial, technical and technological; and
 - (c) promote the participation of bilateral and/or multilateral financial cooperation institutions with a view to ensuring implementation of the Convention.
3. The Parties shall streamline, to the extent possible, procedures for channelling funds to affected country Parties in the region.

Article 8

Cooperation and coordination mechanisms

1. Affected country Parties, through the appropriate bodies designated pursuant to article 4, paragraph 1 (a), and other Parties in the region, may, as appropriate, set up a mechanism for, *inter alia*, the following purposes:

- (a) exchange of information, experience, knowledge and know-how;
- (b) cooperation and coordination of actions, including bilateral and multilateral arrangements, at the subregional and regional levels;
- (c) promotion of scientific, technical, technological and financial cooperation pursuant to articles 5 to 7;
- (d) identification of external cooperation requirements; and
- (e) follow-up and evaluation of the implementation of action programmes.

2. Affected country Parties, through the appropriate bodies designated pursuant to article 4, paragraph 1 (a), and other Parties in the region, may also, as appropriate, consult and coordinate as regards the national, subregional and joint action programmes. They may involve, as appropriate, other Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations in this process. Such coordination shall, *inter alia*, seek to secure agreement on opportunities for international cooperation in accordance with articles 20 and 21 of the Convention, enhance technical cooperation and channel resources so that they are used effectively.

3. Affected country Parties of the region shall hold periodic coordination meetings, and the Permanent Secretariat may, at their request, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such coordination meetings by:

- (a) providing advice on the organization of effective coordination arrangements, drawing on experience from other such arrangements;
- (b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning coordination meetings, and encouraging their active involvement; and
- (c) providing other information that may be relevant in establishing or improving coordination processes.

ANNEX III

REGIONAL IMPLEMENTATION FOR LATIN AMERICA AND THE CARIBBEAN

ANNEX

Article 1

Purpose

The purpose of this Annex is to provide general guidelines for the implementation of the Convention in the Latin American and Caribbean region, in light of its particular conditions.

Article 2

Particular conditions of the Latin American and Caribbean region

The Parties shall, in accordance with the provisions of the Convention, take into consideration the following particular conditions of the region:

- (a) the existence of broad expanses which are vulnerable and have been severely affected by desertification and/or drought and in which diverse characteristics may be observed, depending on the area in which they occur; this cumulative and intensifying process has negative social, cultural, economic and environmental effects which are all the more serious in that the region contains one of the largest resources of biological diversity in the world;
- (b) the frequent use of unsustainable development practices in affected areas as a result of complex interactions among physical, biological, political, social, cultural and economic factors, including international economic factors such as external indebtedness, deteriorating terms of trade and trade practices which affect markets for agricultural, fishery and forestry products; and
- (c) a sharp drop in the productivity of ecosystems being the main consequence of desertification and drought, taking the form of a decline in agricultural, livestock and forestry yields and a loss of biological diversity; from the social point of view, the results are impoverishment, migration, internal population movements, and the deterioration of the quality of life; the region will therefore have to adopt an integrated approach to problems of desertification and drought by promoting sustainable development models that are in keeping with the environmental, economic and social situation in each country.

Article 3

Action programmes

1. In conformity with the Convention, in particular its articles 9 to 11, and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, as appropriate, prepare and implement national action programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought as an integral part of their national policies for sustainable development. Subregional and regional programmes may be prepared and implemented in accordance with the requirements of the region.

2. In the preparation of their national action programmes, affected country Parties of the region shall pay particular attention to article 10, paragraph 2 (f) of the Convention.

Article 4

Content of national action programmes

In the light of their respective situations, the affected country Parties of the region may take account, *inter alia*, of the following thematic issues in developing their national strategies for action to combat desertification and/or mitigate the effects of drought, pursuant to article 5 of the Convention:

- (a) increasing capacities, education and public awareness, technical, scientific and technological cooperation and financial resources and mechanisms;
- (b) eradicating poverty and improving the quality of human life;
- (c) achieving food security and sustainable development and management of agricultural, livestock-rearing, forestry and multipurpose activities;
- (d) sustainable management of natural resources, especially the rational management of drainage basins;
- (e) sustainable management of natural resources in high-altitude areas;
- (f) rational management and conservation of soil resources and exploitation and efficient use of water resources;
- (g) formulation and application of emergency plans to mitigate the effects of drought;
- (h) strengthening and/or establishing information, evaluation and follow-up and early warning systems in areas prone to desertification and drought, taking account of climatological, meteorological, hydrological, biological, soil, economic and social factors;
- (i) developing, managing and efficiently using diverse sources of energy, including the promotion of alternative sources;
- (j) conservation and sustainable use of biodiversity in accordance with the provisions of the Convention on Biological Diversity;
- (k) consideration of demographic aspects related to desertification and drought; and
- (l) establishing or strengthening institutional and legal frameworks permitting application of the Convention and aimed, *inter alia*, at decentralizing administrative structures and functions relating to desertification and drought, with the participation of affected communities and society in general.

Article 5

Technical, scientific and technological cooperation

In conformity with the Convention, in particular its articles 16 to 18, and on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 7, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

- (a) promote the strengthening of technical cooperation networks and national, subregional and regional information systems, as well as their integration, as appropriate, in worldwide sources of information;
- (b) prepare an inventory of available technologies and know-how and promote their dissemination and use;
- (c) promote the use of traditional technology, knowledge, know-how and practices pursuant to article 18, paragraph 2 (b), of the Convention;
- (d) identify transfer of technology requirements; and
- (e) promote the development, adaptation, adoption and transfer of relevant existing and new environmentally sound technologies.

Article 6

Financial resources and mechanisms

In conformity with the Convention, in particular its articles 20 and 21, on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 7 and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

- (a) adopt measures to rationalize and strengthen mechanisms to supply funds through public and private investment with a view to achieving specific results in action to combat desertification and mitigate the effects of drought;
- (b) identify international cooperation requirements in support of national efforts; and
- (c) promote the participation of bilateral and/or multilateral financial cooperation institutions with a view to ensuring implementation of the Convention.

Article 7

Institutional framework

1. In order to give effect to this Annex, affected country Parties of the region shall:

- (a) establish and/or strengthen national focal points to coordinate action to combat desertification and/or mitigate the effects of drought; and
- (b) set up a mechanism to coordinate the national focal points for the following purposes:
 - (i) exchanges of information and experience;
 - (ii) coordination of activities at the subregional and regional levels;
 - (iii) promotion of technical, scientific, technological and financial cooperation;

- (iv) identification of external cooperation requirements; and
 - (v) follow-up and evaluation of the implementation of action programmes.
2. Affected country Parties of the region shall hold periodic coordination meetings and the Permanent Secretariat may, at their request, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such coordination meetings, by:
- (a) providing advice on the organization of effective coordination arrangements, drawing on experience from other such arrangements;
 - (b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning coordination meetings, and encouraging their active involvement; and
 - (c) providing other information that may be relevant in establishing or improving coordination processes.

ANNEX IV

REGIONAL	IMPLEMENTATION	ANNEX
FOR THE NORTHERN MEDITERRANEAN		

Article 1

Purpose

The purpose of this Annex is to provide guidelines and arrangements necessary for the effective implementation of the Convention in affected country Parties of the northern Mediterranean region in the light of its particular conditions.

Article 2

Particular conditions of the northern Mediterranean region

The particular conditions of the northern Mediterranean region referred to in article 1 include:

- (a) semi-arid climatic conditions affecting large areas, seasonal droughts, very high rainfall variability and sudden and high-intensity rainfall;
- (b) poor and highly erodible soils, prone to develop surface crusts;
- (c) uneven relief with steep slopes and very diversified landscapes;
- (d) extensive forest coverage losses due to frequent wildfires;
- (e) crisis conditions in traditional agriculture with associated land abandonment and deterioration of soil and water conservation structures;
- (f) unsustainable exploitation of water resources leading to serious environmental damage, including chemical pollution, salinization and exhaustion of aquifers; and
- (g) concentration of economic activity in coastal areas as a result of urban growth, industrial activities, tourism and irrigated agriculture.

Article 3

Strategic planning framework for sustainable development

1. National action programmes shall be a central and integral part of the strategic planning framework for sustainable development of the affected country Parties of the northern Mediterranean.
2. A consultative and participatory process, involving appropriate levels of government, local communities and non-governmental organizations, shall be undertaken to provide guidance on a strategy with flexible planning to allow maximum local participation, pursuant to article 10, paragraph 2 (f) of the Convention.

Article 4

Obligation to prepare national action programmes and timetable

Affected country Parties of the northern Mediterranean region shall prepare national action programmes and, as appropriate, subregional, regional or joint action programmes. The preparation of such programmes shall be finalized as soon as practicable.

Article 5

Preparation and implementation of national action programmes

In preparing and implementing national action programmes pursuant to articles 9 and 10 of the Convention, each affected country Party of the region shall, as appropriate:

- (a) designate appropriate bodies responsible for the preparation, coordination and implementation of its programme;
- (b) involve affected populations, including local communities, in the elaboration, coordination and implementation of the programme through a locally driven consultative process, with the cooperation of local authorities and relevant non-governmental organizations;
- (c) survey the state of the environment in affected areas to assess the causes and consequences of desertification and to determine priority areas for action;
- (d) evaluate, with the participation of affected populations, past and current programmes in order to design a strategy and elaborate activities in the action programme;
- (e) prepare technical and financial programmes based on the information gained through the activities in subparagraphs (a) to (d); and
- (f) develop and utilize procedures and benchmarks for monitoring and evaluating the implementation of the programme.

Article 6

Content of national action programmes

Affected country Parties of the region may include, in their national action programmes, measures relating to:

- (a) legislative, institutional and administrative areas;
- (b) land use patterns, management of water resources, soil conservation, forestry, agricultural activities and pasture and range management;
- (c) management and conservation of wildlife and other forms of biological diversity;
- (d) protection against forest fires;
- (e) promotion of alternative livelihoods; and
- (f) research, training and public awareness.

Article 7

Subregional, regional and joint action programmes

1. Affected country Parties of the region may, in accordance with article 11 of the Convention, prepare and implement subregional and/or regional action programmes in order to complement and increase the efficiency of national action programmes. Two or more affected country Parties of the region, may similarly agree to prepare a joint action programme between or among them.

2. The provisions of articles 5 and 6 shall apply mutatis mutandis to the preparation and implementation of subregional, regional and joint action programmes. In addition, such programmes may include the conduct of research and development activities concerning selected ecosystems in affected areas.

3. In preparing and implementing subregional, regional or joint action programmes, affected country Parties of the region shall, as appropriate:

- (a) identify, in cooperation with national institutions, national objectives relating to desertification which can better be met by such programmes and relevant activities which could be effectively carried out through them;
- (b) evaluate the operational capacities and activities of relevant regional, subregional and national institutions; and
- (c) assess existing programmes relating to desertification among Parties of the region and their relationship with national action programmes.

Article 8

Coordination of subregional, regional and joint action programmes

Affected country Parties preparing a subregional, regional or joint action programme may establish a coordination committee composed of representatives of each affected country Party concerned to review progress in combating desertification, harmonize national action programmes, make recommendations at the various stages of preparation and implementation of the subregional, regional or joint action programme, and act as a focal point for the promotion and coordination of technical cooperation pursuant to articles 16 to 19 of the Convention.

Article 9

Non-eligibility for financial assistance

In implementing national, subregional, regional and joint action programmes, affected developed country Parties of the region are not eligible to receive financial assistance under this Convention.

Article 10

Coordination with other subregions and regions

Subregional, regional and joint action programmes in the northern Mediterranean region may be prepared and implemented in collaboration with those of other subregions or regions, particularly with those of the subregion of northern Africa.

Po zapoznaniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 2 października 2001 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*
L.S.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

1539

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 maja 2002 r.

w sprawie mocy obowiązującej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zwalczania pustynnienia w państwach dotkniętych poważnymi suszami i/lub pustynnieniem, zwłaszcza w Afryce, sporządzonej w Paryżu dnia 17 czerwca 1994 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 34 ustęp 1 Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zwalczania pustynnienia w państwach dotkniętych poważnymi suszami i/lub pustynnieniem, zwłaszcza w Afryce, sporządzonej w Paryżu dnia

17 czerwca 1994 r., Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował dnia 2 października 2001 r. wyżej wymienioną konwencję. Dnia 14 listopada 2001 r. złożono Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych jako depozytariuszowi dokument ratyfikacyjny.